

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

No cerco una gràcia com
la de Pau, ni demano el
perdó de Pere, sinó que
prego diligent el que do-
nàreu al lladre des de l'ar-
bre de la creu.

Copèmic

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VII N.º 315

Setmana del 6 al 12 d'octubre del 1985

50 Ptes.

Afinant

L'eixut "MERCÈ 85"

JOAN E. JARQUE i
JUTGLAR

La ciutat de Barcel·lona no té tanta sort com moltes de les altres ciutats de Catalunya pel que fa la seva festa major. Ultra les dificultats que comporta moure festivament una ciutat massa gran i el risc de voler fer coses per a tots els gustos, la ciutat comtal no té sort ni amb la denominació de les seves festes. Ni a Tarragona, ni a Girona, posem per cas, no se'ls acudiria pas anomenar les seves festes majors respectivament, "Festes de la Tecla" o "Festes d'en Narcís", mentre que el Cap i Casal de Catalunya, arxiu de cortesia i no sé quantes coses més, s'ha de conformar amb un eixut "Festes de la Mercè".

És en Josep M.ª Espinàs el qui advertia, en l'AVUI del 24-IX, del que hi ha "al darrera del que avui en diuen, tan eixutament (subratllo jo), Mercè 85".

És d'agrair que des de l'angle diem-ne purament civil algú faci adonar a qui calgui que "darrera la Mercè" hi ha quelcom molt important. I no té pas cap mena de "barra", com diu ell modestament, sinó el sentit cívic i comú que a tants d'altres manca, quan assenyala "qui sap, o recorda que a Barcelona també es va aparèixer la Verge, com a Saragossa o a Lourdes?"

Com a barceloní us dic moltes gràcies senyor Espinàs!

Sumari

Caritas ha destinat
57 milions a pal·liar
els efectes de l'atur.

11

Cardenal Tarancón:
"El Papa no és
involucionista, és
clarificador".

12

"L'orgue, un
instrument difícil
que engresca
el jovent".

Ceritudo

Un homenatge que calia fer al gran mestre de gregorià

CATALUNYA RECORDA EL P. ALTISENT

MATADEPERA.— El diumenge passat, festa de sant Miquel, a la capella de Can Prat es va celebrar una festa en homenatge del P. Miquel Altisent i Domenjó escolapi i mestre del cant gregorià (1898-1975) que tantes vegades havia celebrat en aquella capella.

Prop de dues-centes persones es varen aplegar al voltant de la capella, en el bosc de la casa, per celebrar l'Eucaristia. Els cants, tal com s'esqueia, foren els propis gregorians del diumenge XXVI i els del comú compostos pel propi pare Miquel junt amb altres cants gregorians dels que ell tant estimava.

La missa, presidida pel bisbe Campmany, fou concelebrada per un gran nombre de sacerdots amics del pare Altisent, entre els quals cal destacar el vicari episcopal Mn. Lluís Bonet, el P. Adalbert Franquesa i altres monjos que portaven la representació del P. Abat de Montserrat i el P. Provincial dels Escolapis. Entre els fidels hi havia tres consellers de la Generalitat, els Srs. Badià, Bassols i Rigol. Els cants del petit cor varen ser cantats per la Schola Gregoriana de Terrassa.

Al final de la celebració eucarística es va inaugurar un senzill monument dedicat al mestre enyorat. En una cruïlla de camins, davant de l'ermita, un auster monòlit, ombrejat pels pins, invita el vianant a cantar les lloances de Déu amb la secular melodia gregoriana tot fent memòria del que en fou mestre i apòstol. (En el número següent donarem una més àmplia informació, sobretot gràfica, d'aquest esdeveniment).

Un auster monòlit a
Matadepera fa memòria
de qui en vida fou un gran mestre
de la secular melodia gregoriana.

Mossèn Sebastià Bonjom i Sales

Colòmbia condecora un missioner d'Urgell

BOGOTA.— El Govern de Colòmbia ha condecorat el prevere català de la diòcesi d'Urgell, mossèn Sebastià Bonjom i Sales, per les seves aportacions a la formació i ensenyament de la joventut en zones marginades de la capital colombiana. Mossèn Sebastià Bonjom és el fundador de l'Institut Tecnològic del Sud de Bogotà (cnfr. "CATALUNYA CRISTIANA", n.º 227, pàg. 10, feb. 1984), col·legi que acull més de 5.000 estudiants de pre-escolar, primària i batxillerat i disposa també d'una escola d'oficis. En el mateix centre des de l'any 1984 hi ha els serveis d'universitat a distància, en un edifici construït al costat de l'Institut.

Tot declinant substantius...

El Pare Mir fa parlar llatí l'ànec Donald

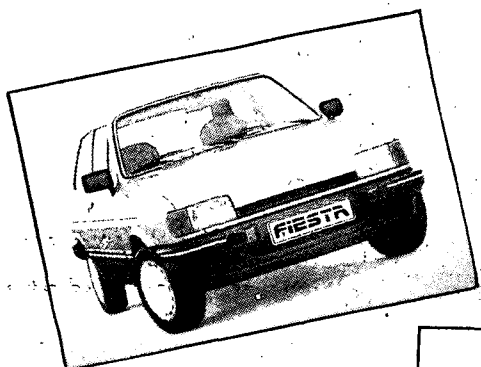
A.M.

LA SEU D'URGELL.— L'Ànec Donald sap molt bé que quan hom vol viatjar, primerament ha d'aprendre l'idioma del lloc on vol viure. Això és precisament el que Donald — en llatí signa Donaldus-Anas — ha fet mentre prepara el seu vol cap als aigües del Mediterrani.

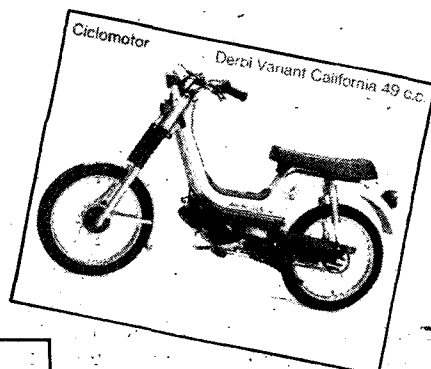
Ell, però, vol ser estimat de tots els infants i per no fer distincions ha anat a les arrels, s'ha posat a declinar substantius i a conjuguar verbs llatins i domina l'idioma perfectament.

ENS CAL DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS!

CATALUNYA CRISTIANA regala
BUTLLETES de la magnífica rifa de
3 FORD FIESTA i 5 VELOMOTORS DERBY

Per cada NOVA SUBSCRIPCIÓ que arribi a la nostra
administració fins
el dia 15 d'octubre d'enguany.

Cada subscriptor que ens envii UNA O MÉS SUBSCRIPCIONS NOVES rebrà
10 butlletes per cada una d'elles, ultra les 5 butlletes que rebrà cada nou subscriptor.

CADA FAMÍLIA CRISTIANA DE CATALUNYA HA DE TENIR "CATALUNYA CRISTIANA"

NOVA SUBSCRIPCIÓ

EN/NA

Carrer N.º

Població

Se subscriu per un any (12 mesos) a CATALUNYA CRISTIANA i espera rebre
les 5 butlletes de la RIFA-85 que li pertocuen com a nou subscriptor.

Tramet l'import de 2.500 ptes.

☐ per gir postal.

☐ taló bancari inclòs.

☐ o bé domicilia el pagament (en aquest cas, ompliu i signeu
la butlleta següent:

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA

Carrer N.º

Població

Subscriptor Núm.

Prega a CATALUNYA CRISTIANA (c/. València, 244, 2on pis - 08007 Bar-
celona) que se serveixin prendre nota de la següent subscripció obtinguda per
ell i que li trametin les 10 butlletes que li pertocuen segons la oferta de
vostès.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA

prega al Banc/Caixa

sucursal

que serveixin atendre els rebuts de

CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta

n.º fins a nou avís.

Població

Data

Signatura:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA

prega al Banc/Caixa

sucursal

que serveixin atendre els rebuts de

CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta

n.º fins a nou avís.

Població

Data

Signatura:

Libreries on podreu adquirir les butlletes

Libreria "La Hormiga de Oro". Av. Portal de
l'Àngel, 3
Libreria Balmesiana. Duran i Bas, 9.
Tel. 317 94 43.
Libreria Signe. Mallorca, 301.
Libreria Fregola (Lleida). Pl. Sal, 9.
Tel. (973) 24 14 28.

Libreria VyP (Tarragona). Lleida, 23.
Tel. (977) 21 30 86.
Libreria Impremta Dachs (Solsona).
Libreria Les Voltes (Girona). Pl. del Vi, 2.
Tel. (972) 20 19 69.
Libreria Catòlica (Reus. Santa Anna, 16.

MOLTES GRÀCIES A TOTS EN NOM DE LA "CATALUNYA CRISTIANA" QUE TOTS VOLEM FER

PODEM DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS! SI TOTS

**FEM UN
ESFORÇ**

Editorial

Les línies del Sínode es van precisant

Sols manquen vuit setmanes per a l'obertura del Sínode extraordinari convocat pel Papa amb la finalitat de fer un balanç sobre com ha estat portat a la pràctica el Concili Vaticà II, després de vint anys de la seva clausura, i amb l'esperança de tornar a reviure tots plegats en l'Església l'aire fresc que ens aportà aquell Pentecostès del nostre segle.

Els episcopats de tot el món van respondre al qüestionari enviat pel Sínode, i malgrat que el contingut d'aquests textos sigui de caràcter reservat, es van coneixent, a través de diverses publicacions i declaracions, el to d'aquestes respostes i els punts més importants sobre els quals es va formant un cert "consensus".

Segons les informacions que hem rebut fins ara, ja es pot afirmar que les diferents Conferències episcopals estan d'acord a considerar que globalment els fruits del Concili han estat molt positius per a l'Església. Hi ha un punt de vista que, amb diferents expressions, es retroba en quasi totes les respostes i que es pot formular així: "L'Església ha sofert **també** la sotragada causada en la nostra societat, sobretot l'Occidental, per la revolució cultural, tècnica, dels lleures i de les comunicacions de massa que caracteritza la nostra època. El Concili ens ha ajudat a millor navegar enmig d'aquesta maltempada; sense ell els resultats haurien estat molt pitjors". No hi ha dubte que això és veritat. Els pares sinodals hauran de fer un esforç tanmateix per no prendre aquesta explicació justa de molts dels nostres problemes com si fos la justificació de tots ells. Sols el fet que és sobretot la societat occidental-cristiana la que ha sofert més intensament l'impacte del canvi cultural d'aquests darrers temps, ja ens hauria d'indicar que hi poden haver algunes causes pròpiament eclesials a l'arrel d'alguns dels mals contemporanis.

El donar les culpes al veí no és pas un bon sistema per endreçar la pròpia casa. El que no treu que el punt de vista esmentat sigui encertat i que calgui mesurar-lo en el seu valor just.

Ahores d'ara ja es pot anar fent una llista dels punts positius que els diferents episcopats coincideixen a assenyalar com a fruits clars del Concili, i no costa gaire adonar-se com alguns d'ells, per contrast, assenyalen les mancances o els excessos que cal corregir. Així hi trobem "la presa de consciència, renovada i exigent, de la responsabilitat dels batejats en l'Església, un millor coneixement de la Paraula de Déu, la participació més activa en la litúrgia, un sentit renovat de l'Església com a Poble de Déu, una més gran sensibilitat per a la responsabilitat apostòlica, una nova manera de tractar-se i relacionar-se entre bisbes, sacerdots i laics...". Es demana que s'aprofundeixi més en el coneixement dels textos conciliaris ja que, com ha dit el cardenal de París, mons. Lustiger "El Vaticà II encara el tenim davant nostre com una tasca espiritual que hem de realitzar" i són molts els que del Concili sols en coneixen les reformes exteriors i han copsat d'una manera insuficient el seu esperit.

CATALUNYA CRISTIANA, a través d'una sèrie d'articles del seu col·laborador habitual i membre de l'equip de redacció J. Carrera Planas (vegeu núms. 306 al 314), ha ofert també als nostres lectors unes impressions, evidentment des d'un punt de vista privat, sobre el que podria ser un balanç postconciliar a casa nostra. Ens plau fer notar que, a grans trets, coincideix amb allò que es desprèn de les comunicacions episcopals que es van coneixent de mica en mica.

Dos apunts

JOSE LUIS MARTIN DESCALZO

Els éssers invisibles

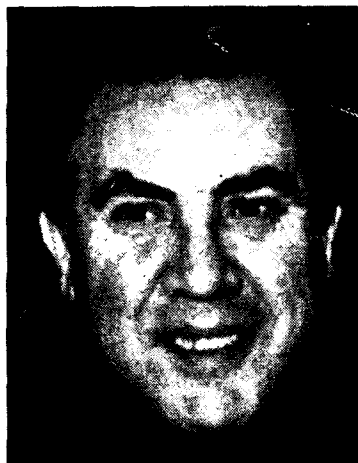
M'impressiona pensar que els homes ens morim sense ni tan sols arribar a conèixer dotzenes i centenars de persones que han estat fonamentals en la nostra vida, sense que mai no arribéssim a sospitar-ho. Escric això perquè fa poc vaig trobar una religiosa que va saludar-me i va dir-me: "Vostè no em coneix, però jo el conec molt bé: sóc una de les religioses josefines de la Trinitat que ateníem la cuina del seminari d'Astorga quan vostè era un noi".

Aleshores s'amuntegaren els records en el meu cap. Sí, allà al fons del refectori veïem alguna vegada les monges passant amb peroles fumejants, com mig amagant-se, perquè en aquells temps gairebé era un pecat que els seminaristes veiéssim una presència femenina. I, a l'instant, vaig comprendre com era d'obscura i bella la seva tasca. Aquells eren els anys que anomenàvem "anys de la fam" quan, en la primera postguerra, era un miracle trobar menjar per als quatre-cents seminaristes que érem. I penso que tal vegada algun cop elles deurien sentir fins i tot dubtes vocacionals, pensant si s'havien fet monges només per pelar patates i coure cigrons.

I, tanmateix, el seminari funcionava gràcies a elles. Els professors explicaven. Els xicots estudiàvem. I ningú no s'assabentava que un gran percentatge de la nostra tranquil·la felicitat el deíem a elles. Eren "els invisibles". Però utilíssimes. Avui em pregunto quina part del meu sacerdoti dec a aquelles desconegudes religioses.

La veritat és que el món és ple d'éssers invisibles, sense els quals ni tan sols podríem viure. No sabem qui elabora el pa que mengem, qui alimenta la calefacció que ens defensa del fred, les suors que costa el peix que tenim damunt la taula, qui elabora el llenguatge que parlem, quin capellà va batejar-nos, qui fou el mestre que ens ensenya a escriure, quins són els periodistes que no firmen i fan la major part dels periòdics que llegim, quins obrers elaboraren aquesta mateixa pàgina que jo firmo, però que ells multipliquen al taller. Són "els invisibles". Són, també, els imprescindibles. Sense ells, el món no se sostindria.

Cada un de nosaltres creu haver construït ell la seva pròpia vida. Però la major part del que som ha estat sostingut per altres éssers, els més, desconeguts. Un personatge de Pirandello girant-se vers els espectadors els preguntava: "Vosaltres, ¿creieu viure? No és cert: remastegueu la vi-

da dels morts". És exacte: l'home és, abans de tot, un hereu. Jo dec altíssims percentatges de la meua sensibilitat als escriptors, als músics, als poetes que la nodriren. Els carrers que trepitjo els traçaren éssers als quals no conec. Les mateixes idees que expresso no són més que el suc dels autors que vaig llegir i estudiar. Hi ha tot un exèrcit d'éssers — importants i menys importants, il·lustres i menys il·lustres — que sostenen la bastimentada de la nostra existència: Als més, mai no els veurem o seran una ombra al fons de les nostres hores com aquelles religioses que jo només entreveia al fons del refectori en els meus anys estudiantils.

Per això, avui, que me n'adono, vull des d'aquí donar les gràcies a tots els que m'estimaren sense que jo arribés, ni tan sols, a assabentar-me'n.

Els espais verds

Ara que tant es parla — i em sembla molt bé — de l'ecologisme voldria dir quelcom de l'"ecologisme espiritual", del qual, em sembla, no se'n sol parlar gaire. I que tanmateix, és més important que el material. És bo que els homes — sobretot els joves — recuperin el sentit de la Naturalesa, que els preocupi la contaminació del medi ambient, que lluitin pels espais verds en aquestes ciutats asfixiants que hem construït. Tot això són valors de primera.

Però caldria pensar que les nostres ànimes suporten agressions semblants o més greus: hi ha pel món contaminació de nervis, la gent parla cridant, viu devorada per la pressa, cada dia periòdics i pantalles televisives ens omplen l'ànima d'excrements i residus, el fum de l'angoixa no ens deixa respirar de gust, es talen des preocupadament els

arbres d'antics valors per convertir-los en matèria crematística, amb prou feines hi ha en les ànimes espais verds on puguin respirar.

Perquè l'ànima necessita — com les ciutats — el pulmó d'alguns espais verds per viure i també hi ha en l'esperit el perill que una especulació del sol de l'ànima acabi per convertir-la en inhabitable.

Un espai verd que hauria d'haver-hi en tota vida i que hauria d'estar escalonat durant tot l'any, és el temps dedicat a les arts relaxants. I afegeixo aquest adjectiu per diferenciar-ho d'aquelles altres — el cine, els espectacles — que poden ser una variant de l'excitació. La poesia, certa música clàssica, el plaer de pintar, són d'altre gènere. I, malauradament, són menys freqüentats del que es mereixen.

Un bon espai verd — i tal vegada el més important — és l'amistat. No hi ha cap temps més ben guanyat que el que es perd amb un veritable amic! La conversa sense pressa, els vells records que provoquen el somriure o la riallada, la trobada de les ànimes, són sedants que no tenen preu. Aquestes visites que ajornem "per quan tinguem temps" serien el temps millor aprofitat del nostre any.

I no vull oblidar-me d'un magnífic "espai verd" de l'ànima que és l'oració. Sé que entre els meus lectors n'hi ha alguns que no creuen o que creuen molt poc. Però fins i tot a ells els invitaria — molt més als que se senten veritablement cristians! — a experimentar per si mateixos la contemplació. No els demano res de l'altre món. Els demano alguns moments de pausa cordial i mental per a la trobada amb Déu — si són creients — o amb la força positiva de la seva ànima — si creuen que no creuen —. Allí, en el repòs, cercar la seva pròpia veritat, preguntar-se qui són i a qui estimen, dialogar amb Déu. Llegir — si són cristians i també si no ho són — lentament l'Evangeli. Només unes poques línies. Romandre després en silenci, meditant-les, deixant-les créixer dintre seu.

Tot això — ho sé — només són apunts de quelcom que exigiria molts més aprofundiments. Avui només vull deixar als meus amics aquesta preocupació: la seva ànima és, almenys, tan digna de sol·licitud com ha de ser-ho el món. I no seria intel·ligent preocupar-se per l'aire que respiren els nostres pulmons i oblidar-se del que alimenta la sang de la nostra ànima.

**Catalunya
Cristiana**

Difusió
controlada
per OJD

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/ València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Gran benefactora de "Catalunya Cristiana"

Us envio un gir de 2.000 ptes. Preneu la meua bona voluntat.

Les meves possibilitats són molt minses, ja que sóc de la tercera edat i amb prou contratemps: no cobro cap pensió; he de pagar despeses d'impostos i només tinc l'ingrés d'anar a fregar els dies que puc i em lloguen. A la Garriga tenim una alcaldesa que no ens deixa respirar amb impostos, però, torno a dir, preneu la bona voluntat.

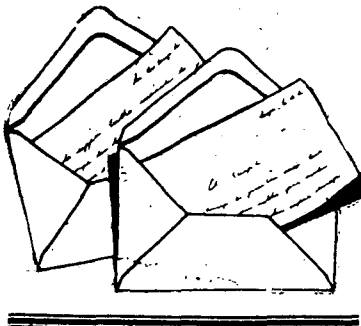
TERESA GALTANEGRA

N. de la R. No acostumen a comentar cap carta dirigida a aquesta secció. Però l'anterior missiva creiem que pot fer reflexionar a molts.

Retalls de Premsa difamatòria

Adjunto uns retalls de premsa recents per si son del vostre interès. No sé si podria ésser interessant a través de columnes de CC, donar a conèixer aquests tipus de retalls, perquè els nostres lectors coneguin les crítiques, criteris i teories dels nostres "adversaris".

De totes formes seria millor que persones qualificades, tant en l'as-

pecte cultural com periodístic, fent valer el seu dret d'opinió, aportessin directament a aquestes fonts el seu aclariment i exposar el fet de la mala intenció difamatòria de certa premsa, alguns escriptors de la qual són ignorants i gent mala educada.

JOSEP HERAS I ALLUE

Nois i noies del "Patronat" de Berga

Som uns grups teatrals formats per nois/es, tenim el nostre local al Casal Parroquial de Berga, més conegut per "PATRONAT".

Tots nosaltres tractant-se de joventut inquieta, fem i volem fer, moltes coses, i entre elles establir contacte amb altres grups teatrals del mateix pensar, per fer intercanvis de representacions, i ja de cara al hivern.

Voldríem denamar-vos també si algú podria assessorar-nos per programar pel·lícules aptes, i la distribuïdora de pel·lícules del Walt Disney.

A més informació truqueu si us plau al Tlf. 821 03 24.

UN GRUP DE JOVES
DE "PATRONAT"

El cardenal Ratzinger

Haig de dir que he llegit el llibre INFORME SOBRE LA FE, del Cardenal Ratzinger i m'ha fet molt bé la seva posició d'equilibri, objectivitat i valentia davant les desviacions que, per excés o defecte, s'han fet del Concili Vaticà II.

Es deixa portar per l'apassionament qui digui que el llibre és negatiu. Contesta a les preguntes que se li formulen i, n'hi ha d'esperançadores i n'hi ha que no.

Dono gràcies a Déu pel consol i fortaleza que ha proporcionat la seva lectura a quants tractem de mantenir-nos en línia recta de fidelitat al Concili.

I dono gràcies també a "Catalunya Cristiana" per la seva posició davant d'aquesta obra i per incloure'n un resum en les seves pàgines per a més i millor divulgació.

MARIA CANUDO

Una experiència personal

Recordo els anys de Batllerat, a Roma, escola Dante Alighieri. El nostre professor de religió, que es deia Don Antonino, dominic, de l'església de la Minerva. Era del sud d'Itàlia, bo com el pa. Baix i gros, al cap de tants anys no he pogut oblidar el to pastós i calmos de la seva veu ni la suor que en gotes grosses feiem córrer per la seva cara rodona. Donava classes d'història Sagrada; desgranava per nosaltres els llibres de la Bíblia, a partir del Gènesis. Sempre dret, a voltes callava una estona; sense cap retret, sense aixecar la veu més que amb el silenci, entre aïllat i somrient, considerava amb els seus ulls senzills i bons els 26 nois enfororats en dures batalles on sorollosament abatien desenes d'avions de paper i sis noies atentament aplicades a la cura i pintat de les seves ungles. També hi havia excepcions: els

quatre intel·lectualoides de sempre aprofitant l'hora per tirar endavant traduccions de llatí i grec, instal·lats com élitte distant i superior a la humana misèria a l'última fila de bancs.

Vull donar les gràcies a Don Antonino per les classes bíbliques que no vam voler escoltar i que probablement alguns aleguin no haver rebut; i pel testimoni viu de la paciència i bondat de Déu, lliçó que s'aprèn sense escoltar ni estudiar perquè és classe de vida. Benvolgut professor. Vull dir-te que si alguna dosi de bé hi ha hagut a la meua vida, te la dec més a tu que a les matemàtiques, encara que la nostra professora era l'única dona del consell superior de professors de Roma o sigui que valia molt i l'anomenavem La Fayette perquè portava un barret amb a l'escarapella tricolor. També era baixa i grossa però no suava: suavem nosaltres.

GARDA ZAMBONI

CURS d'ESPIRITUALITAT 1985

INSTITUT
DE
TEOLOGIA
DE
BARCELONA

LA ORACIÓN SEGÚN SANTA TERESA

Prof. P. Maximiliano Herráiz, carmelita

Octubre: dies 28, 29, 30 i 31
(de dilluns a dijous)

EL COR COM A LLOC DE DÉU

Prof. P. Cebrià Piferrer, monjo de Montserrat

Novembre: dies 5, 12, 19 i 26
Desembre: dies 3 i 10
(dimarts de cada setmana)

LA CONVERSIÓ

Prof. P. Josep M. Fondevila, jesuïta

Novembre: dies 6, 13, 20 i 27
Desembre: dies 4 i 11
(dimecres de cada setmana)

HORARI

De les 7 a les 9 del vespre

INSCRIPCIONS

Secretaria de l'Institut, a partir del 15 d'octubre de 1985, de les 6 a les 8.30 del vespre.

Diputació, 231 (edifici del Seminari).
Telèf. 254 1963 - 08007 BARCELONA.

PLACES LIMITADES

AJUDA'NS A SALVAR UNA VIDA!

- TELÈFONS DE LA VIDA:
204 71 11 i 247 31 20
- Centres d'acollida de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO-VIDA
ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE
A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1.º T. 204 71 11
08034-BARCELONA

COL-LABORI PERSONALMENT O FENT-SE SOCI

TELÈFONS DE LA VIDA A:

BARCELONA: Bonaplata, 42, 1er. - Tel. 204 71 11
BILBAO: Diputación, 8, 4.º, 13 - Tel. 415 55 19
CÁCERES: Apartat 159 - Tel. 22 68 65
CADIS: Apartat 534 - Tel. 27 96 58
MADRID: Fuencarral, 41, 1.º - Tel. 231 93 15
MÁLAGA: Duquesa de Parcent, 3, 7.º - Tel. 22 18 61
PALMA DE M.: Pza. Sta. Eulalia, 7, 2.º, 3.º - Tel. 21 53 53

PAMPLONA: Apartat 349 - Tel. 26 16 18
OVIEDO: Pérez de Ayala, 3, 1.º - Tel. 25 91 31
SANTANDER: Burgos, 11, 2.º, 2.º - Tel. 37 64 05
SEVILLA: Asunción, 44, 2.º - Tel. 27 07 80
VALÈNCIA: Marqués de Zenete, 20, 14.º - Tel. 325 72 36
VALLADOLID: San Luis, 8, 3.º izq. - Tel. 29 94 71
VITÓRIA: Fundadora Siervas, 9, 1.º - Tel. 25 86 94

Ara mateix

Un nou curs, amb esperança

J. CARRERA PLANAS

Sense la ressonància pública que assolixen l'inici del curs escolar, i la represa de la vida parlamentària, i el nou campionat de la lliga de futbol... comença també la temporada pastoral. Que no trobi ressò en els mitjans de comunicació no vol pas dir que no tingui una importància i un volum considerables, que és bo de subratllar. El teòleg pare Mahoney, antic rector de la universitat de Londres, escrivia aquest estiu passat —amb innegable intenció crítica i bon humor— que, al costat de la Sagrada Congregació per a la doctrina de la fe, caldria que hi hagués una Sagrada Congregació per a la doctrina de l'esperança... Doncs bé, una manera de concebre esperança de la bona és adonar-se de tot allò que comença amb el nou curs pastoral.

Dic pastoral i no eclesial, intencionadament. En primer lloc, perquè la vida pastoral és poc noticable, sobretot a nivell de base o de primera instància, i els informadors solen deixar-la de racó. En segon lloc, perquè és la més —a vegades l'única— esperançadora. Ara mateix, l'expectativa del Sínode de Roma i les discussions teològiques que ja ha començat a suscitar, semblen el més important de l'Església, informativament parlant. Però aquesta és una visió deformada. Un altre teòleg anglès, el pare Nicolas Lash, professor de Cambridge, observa encertadament que ens caldria trobar un equilibri d'aquestes tres dimensions: "l'Església sofrent, en la seva dimensió pastoral; l'Església en recerca, en la seva dimensió teològica; l'Església de l'administració i l'autoritat, representada sobretot pel Vaticà i la Cúria." La salut de l'Església depèn, a parer de Nicolas Lash, del bon equilibri entre aquestes tres dimensions. Però és obvi que les dues darreres acaparen —ortodòxia i contestació sumades— tota l'atenció.

Per això hi ha tant mal humor. Sé una prova que mai no falla. Pregunteu a un pastor o a un laic actiu, després que hagi expressat un especial malcontentament a causa de la baralla teològica o de l'entortolliment burocràtic: i la feina pastoral, com us va a la teva parròquia, al teu sector, al teu moviment...? Veureu que aquell home canvia d'expressió immediatament i, abandonant l'escepticisme d'un moment abans, comença a explicar meravelles. Cosa que demostra, primerament, que el treball pastoral és la font més segura d'optimisme eclesial. I, segonament, que l'Església, sotjada pam a pam, resulta força millor que mirada a vista d'ocell...

Aquests dies, milers de catequistes es preparen a acollir els infants en les catequesis permanents, cada any una mica més sòlides. Les celebracions dominicals reprenen el ritme i hom s'esforça a fer-les més vives. Les associacions i moviments planejen noves campanyes. Els consells presbiterals i pastorals es retroben. Hi ha novicis inquiets i novícies enamorades als claustres. Tinc un amic que, a l'edat madura, entra a la Cartoixa. Vint-i-dos joves, sense fer cabal de crisis i disputes, van al seminari de Barcelona perquè volen ser capellans. A Arbúcies, mossèn Pere Ribot ha rebut un càlid homenatge com a reconeixement de la seva col·laboració al manteniment de la llengua i de l'esperit de Catalunya. A Sant Medir de Barcelona se celebra el XXV aniversari de la presència d'aquesta parròquia enmig del poble. És a dir, mentre tants continuen escatint si aquesta Església val o en cal una altra, hi ha coixos que caminen i pobres que són evangelitzats. Però només ho veuen els pocs feliços que són capaços de no escandalitzar-se de Jesús (Mt.11,6).

UNA MUNIÓ DE "COSES SABOROSES I DE CONFIANÇA"

Això ha estat la "II MOSTRA DELS EMBOTITS
I PRODUCTES CARNIS DE CATALUNYA"

Ha constituït, a més, una bona demostració de la gran varietat xarcutera catalana i de la personalitat, ben accentuada, de la seva producció altrament inigualable perquè és fruit d'unes tradicions arrelades a fórmules artesanes, tot i avent assolit alts índexs de producció industrial.

Entre les nombroses firmes que han participat en la recent edició tercera d'aquesta Mostra Comercial, cal esmentar la presència del Consorci de Productes Alimentaris (COPRAL) amb la participació de San Dalmany, Libra, Carsodo, Noguera i Vila-Vila, important organització distribuïdora que treballa només que amb productes de qualitat màxima dins del mercat català.

Catalunya

S'ha trobat lignit al Pallars

Cent-cinquanta milions de tones de lignit, el qual equival a la quantitat de carbó que es necessita per una central tèrmica que consumeixi 8.000 tones diàries durant tota la seva existència, que oscil·la entre 25 i 30 anys, es troben sota el terra de Conca d'Alà i entre les poblacions d'Isona i Llordà, segons les investigacions de Josep Maria Meler expert en mines, que porta 12 anys estudiant la zona en solitari.

Fons del Servei Territorial d'Indústria de la Generalitat a Lleida han manifestat, tanmateix, que la viabilitat econòmica del projecte és dubtosa malgrat que tal com va informar el conseller d'Indústria Joan Hortalà en el Parlament falta una investigació seriosa en algunes zones.

La llei del frau fiscal és més dura que la legislació penal

El professor de Dret Processal de la Universitat de Barcelona Joan Piqué Vidal va manifestar a la quarta setmana de "Debats d'Estudi", organitzats per la patronal Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC) que la llei de reforma tributària i en definitiva la legislació de repressió del frau fiscal, obren un plantejament de duresa superior a la legislació penal, la qual cosa posa el món econòmic en una situació d'inferioritat. Piqué va recordar que es pot arribar a la presó preventiva per un presumpte delicte fiscal, per tant la tradicional presumpció d'innocència no regeix i corre a càrrec del contribuent, mentre, per altra part, la inspecció té potestats extraordinàries.

Processat l'alcalde i un regidor de Valls

L'alcalde socialista de Valls, Pau Nuet, ha estat processat pel jutge d'instrucció de la ciutat. Pablo Belfont, juntament amb el regidor de Governació, Alfredo Pérez Tudela i el sergent-cap de la Policia Municipal, Juan Antonio Herrera.

Els delictes pels quals s'ha iniciat el processament semblen ser, el retard per part de l'Ajuntament a presentar unes diligències (segons un comunicat municipal degut a poder realitzar abans les investigacions pertinents) i la reiterada desaparició de diners de les dependències de la Policia Municipal de Valls. A més, el regidor de Governació se li imputa un presumpte delicte de coaccions.

L'auto de processament va ser conegut amb motiu de la reunió de la comissió de govern de l'Ajuntament de Valls en la qual es va informar i aprovar que el

consistori es faria càrrec de la fiança de 100.000 pessetes imposada a cada un d'ells.

El processament ha produït gran commoció a Valls.

Gran fracàs de la Fira de la Juventut de Reus

La Fira Catalana de la Joventut, emmarcada dins del Reus Jove-85, i organitzada per l'Ajuntament de Reus, ha estat un autèntic fracàs. El dèficit pot estar al voltant dels 15 milions de pessetes, d'un pressupost que superava els 30. Ja s'ha produït la primera dimissió, la del gerent del Patronat Oficial de Fires.

La manca d'organització i la improvisació van ser les notes dominants. Com a exemple, només cal assenyalar que l'entrada al recinte final, a 200 pessetes, es va suprimir perquè l'absència d'"stands" feia injustificable el pagament de l'entrada. En vista d'aquesta situació, l'oposició ha criticat molt durament l'equip de govern municipal socialista. Els tres partits de l'oposició, ERC, CPI i CiU demanaran responsabilitats.

Tancament de l'observatori meteorològic de Lleida

Per manca de personal (funcionaris), ha quedat tancat l'observatori meteorològic de Lleida, un dels bàsics de Catalunya. La causa del tancament es deu al fet que les persones que tenien cura del seu funcionament van demanar altres destinacions, sense que s'hagin provist les vacants per l'Institut Nacional de Meteorologia. Aquets centre tanca per primera vegada en els cinquanta anys que té d'existència.

Cal suposar que aquesta anomalia serà reparada i d'aquí a poc temps es posarà altre cop en funcionament el centre meteorològic de Lleida, però durant una temporada mancaran les dades a efectes estadístics, tan necessaris per a tot tipus d'estudis especialment amb destinació a l'agricultura. La zona molt afectada per boires i altres fenòmens atmosfèrics, necessiten un seguiment continuu i aquesta interrupció significa un greu perjudici per a moltes activitats.

Creada a Mequinença una Comissió de la Llengua catalana

El dia 28 es va celebrar a Mequinença, província de Saragossa i població situada a la Franja de Ponent, zona de parla catalana, la constitució de la comissió territorial d'Aragó del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, en un acte que serà presidit pel filòleg Artur Quintana, assessor en matèria lingüística del conseller de Cultura de la Diputació General d'Aragó, José Bada. La decisió de constituir aquesta comissió va ser presa el passat trenta de juny.

Espanya

Es venen menys televisors en color

Les vendes dels televisors en color es troba en un franc

descens, segons un informe de l'Associació Nacional d'Indústries Elèctriques (ANIEE). En el primer trimestre de l'any les vendes van ser inferiors en un 18 per cent a les del mateix període de l'any anterior. Al mateix temps existeix un excés de capacitat productiva en totes les empreses fabricants que supera en més d'un 25 per cent la xifra de tot el que es produeix ara, amb una oferta molt superior a la demanda i una tendència deflacionària dels preus.

Contes per a infants cecs i sords

El Ministeri d'Educació i Ciència, a través de la subdirecció general d'Educació Especial i del Servei de Publicacions ha posat en marxa una col·lecció de "contes per veure i tocar" dirigides a infants deficients. Aquesta iniciativa, representa un pas més en la política d'integració dels disminuïts físics. La col·lecció per a infants té ja, en aquest moment, tres títols.

Món

Denuncien frau en les subvencions de la CEE

El Tribunal de Comptes de la CEE ha publicat un informe en el qual es denuncien els constants frau en la política de subvencions de les exportacions agrícoles al Mercat Comú. D'aquesta manera les subvencions a les exportacions agrícoles ultrapassen els cinc mil milions de dòlars, quasi un terç del que ha estat pressupostat per a la PAC (Política Agrària Comunal) i segons sembla els diners han estat entrats moltes vegades a canvi de partides inexistents.

Persecucions de la cultura en el Tibet

Encara que estadísticament només el set per cent de la població de Tibet és de nacionalitat xinesa, la cultura tibetana ha quedat soterrada per les gairebé tres dècades de predomini xinès. Només dues petites zones de la capital de Tibet, tota l'arquitectura i estructura urbanística és similar a la de les altres ciutats xineses.

El nombre de monestirs que segueixen drets i estan atesos per lames és de poques dotzenes, mentre que el 1958 n'hi havia centenars, abans de la invasió xinesa. Milers de comerciants s'han instal·lat a Lhasa i Shigatse, la segona ciutat de Tibet, on hi han actualment més xinesos que tibetans.

El monestir de Sera té avui 300 lames, davant els 10.000 el 1951, i avui és mantingut com una atracció turística.

Joan Pau II als Claretians

Cal que hi hagi una sàvia harmonia entre predicació i estudi

"Durant més d'un segle els Missioners Fills del Cor de Maria han sabut ser evangelitzadors gràcies a una sàvia harmonia entre predicació i estudi", digué el papa Joan Pau II als membres del Capítol general dels claretians que va rebre en audiència a la seva residència estiuenca de Castel Gandolfo el dissabte dia 21 de setembre.

Després d'una cordial salutació i unes paraules d'agraïment al pare Gustavo Alonso, reelegit general de l'Institut, en resposta a la seva allocució, Joan Pau II els adreçà el següent discurs que reproduïm íntegrament.

"Juntament a la tasca d'adaptar al Nou Dret Canònic les Constitucions aprovades i el Directori, us heu trobat amb altres urgències: la d'enfrontar des de la vostra vocació de missioners els reptes del moment present i la d'adoptar l'ordre de prioritats apostòliques que acrediten la vostra acció eclesial avui, quan les necessitats han augmentat enormement sense que s'hagi incrementat proporcionalment el nombre de missioners. Us veureu obligats a revisar posicions i ho haureu de fer sense renunciar a l'esperit universal del Sant Fundador, sinó que, partint d'aquest esperit i fomentant-lo no hauria de canviar la força immensa del zel per la glòria de Déu i la salvació de les ànimes que caracteritzà a

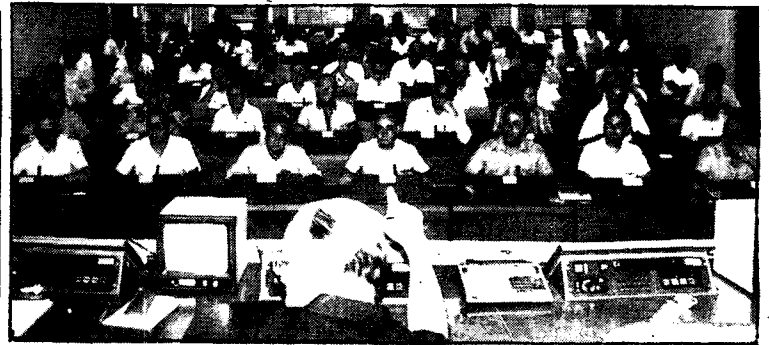
sant Antoni Mª Claret i els seus missioners. Aquest zel apostòlic centrava i unificava tots els interessos personals del missioner en la seva missió de salvació al servei exclusiu de l'Evangeli i de l'Església.

Una altra característica irrenunciable del vostre ser missioner claretian, íntimament unida a aquest zel ardent, és la força de la fe juntament amb l'amplitud i la seguretat de la doctrina. Durant més d'un segle els Missioners Fills del Cor de Maria han sabut ser evangelitzadors gràcies a una sàvia harmonia entre predicació i estudi: La formació permanent, de la qual avui se'n parla amb insistència, era una realitat quotidiana pels vostres missioners ja des dels primers temps de la fundació. Això feia la seva doctrina no solament abundosa sinó també segura i constructiva. D'aquesta manera la funció del missioner, fort col·laborador dels bisbes, com va definir-vos el vostre Sant Fundador, es traduïa en una cooperació activa i exemplar en la missió

del bisbe com a mestre del Poble de Déu i testimoni de l'Evangeli, amb sentit de responsabilitat eclesial i de fidelitat a Crist Senyor. Per altra banda, el zel apostòlic i doctrina anaven units amb un esperit que podria descriure com a missioner d'avantguarda, en el sentit d'assumir amb prioritat aquells ministeris que les circumstàncies havien posat en perill o fins i tot havien fet desaparèixer a determinades diòcesis, o bé aquells mitjans que feien més eficaç l'evangelització o preparaven més eficaçment nous evangelitzadors, començant pels sacerdots diocesans.

Són aquests uns temps que heu examinat a fons i que poden donar-vos els criteris fonamentals en ordre a realitzar les necessàries amb perfecta fidelitat a la vostra missió i esperit de família religiosa.

Estimats germans: sigueu sempre fidels al carisma claretian i lleials continuadors dels genuïns valors de la vostra Congregació. Amb la confiança posada en Déu mireu esperançats vers el futur. Amb sant Pau us exhorto a posar els vostres ulls no amb les coses temporals sinó en les eternes. Estimeu la vida d'oració, el recolliment interior, la penitència voluntària, la serena submissió als superiors, que són signes indicatius de la voluntat de Déu. Vivint en el misteri de Crist en la seva dimensió ecles-

Una sessió del Capítol General en una de les aules del "Claretianum" de Roma.

sial trobareu el sentit autèntic a la vida comunitària i la vostra acció apostòlica i missionera serà generosament fecunda en la construcció del Regne de Déu.

No vull acabar aquest encontre sense recordar una altra peculiaritat del vostre esperit, que en el vostre Sant Fundador apareix constantment amb força singular i que ha de continuar essent una manera de ser i de sentir vostre. Em refereixo a la seva clara consciència de ser fill del Cor de Maria i de ser en mans d'ella un instrument de salvació. Sabeu perfectament fins a quin punt aquesta consciència de filiació mariana és en la base no solament de l'activitat apostòlica del Sant Fundador sinó també de manera específica com a

fonament de la fundació mateixa del vostre Institut. Al llarg de la vostra història aquest caràcter de filiació mariana sempre ha romàs com a element important de la vostra espiritualitat i acció evangelitzadora. No permeteu que es debiliti. En la doctrina del Concili Vaticà II sobre Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església, teniu un fonament doctrinal d'aquest esperit marian que els vostres teòlegs i mestres d'esperit hauran d'aprofundir i desenvolupar encara més.

A la intercessió del vostre Sant Fundador confio els treballs d'aquest Capítol, mentre de tot cor comparteixo la Benedicció Apostòlica, implorant la constant assistència divina per a tota l'estimada Família Claretiana.

Roma: XX Capítol General dels Missioners Fills del Cor de Maria

El claretian en el procés de renovació

FRANCESC GAMISSANS

"M'esperonen les esperances de les noves generacions i vull lluitar amb elles per una congregació més radicada en Crist Jesús i en la seva Paraula, més vivament expressiva de la comunió eclesial, més solidària amb els anhels de justícia i fraternitat que nodreixen els homes del nostre temps, cercadors de la veritat, de Déu..." digué en un missatge que adreçà a tota la congregació dels claretians, el pare Gustavo Alonso, un argentí de 54 anys, tot just reelegit general per una majoria absoluta en la primera votació del XX Capítol General celebrat a Roma.

Reelegit superior general

"Confirmo davant tots vosaltres la meua disponibilitat, no tant fresca però potser més purificada que ara fa sis anys", deia als membres del Capítol el general reelegit que dirigirà la congregació un sexenni més.

El pare Gustavo Alonso, que havia estat ja provincial de l'Argentina i Uruguai i secretari general de l'Institut, és un especialista en el camp de l'espiritualitat, doctor en teologia i autor de distintes obres sobre el tema. Durant aquests sis anys la seva acció de govern s'ha caracteritzat per un impuls decidit envers la revisió de posicions, per tal d'aplicar les constitucions renovades i la redescob-

berta de la missió del claretian, avui. Del seu sexenni passat cal destacar especialment 35 noves fundacions, 5 a l'Àfrica, 13 a Àsia, 8 a Àsia, 1 a Austràlia i 8 a Europa.

L'equip de consellers que acompanyarà el pare Alonso en la seva tasca de govern està constituït pels pares Aquilino Bocos, que ha estat fins ara President de la FERE, Jesús Palacios, Enrique Arenas (Espanya), Theodore Cirone (USA), Peter Schüts (Alemanya) i Joao Bta. Megale (Brasil).

El Capítol General

La magna assemblea s'ha celebrat a Roma dels dies 26 d'agost al

El pare Gustavo Alonso, reelegit general dels claretians

12 de setembre. Hi han participat 78 membres, representants dels 3.000 religiosos de que consta l'Institut, estès per 45 països. Com a vocals de Catalunya assistiren el pare provincial, Jordi Pijoan i tres delegats més.

Un dels objectius del Capítol —a més de l'elecció del nou govern general— ha estat l'elaboració d'un projecte sobre "El claretian en el

procés de renovació", que estudia, tant el present, com el futur de la congregació fundada pel pare Claret.

El reforçament del carisma missioner dels claretians, la formació permanent de tots els seus membres i la continuació del compromís amb els pobres en la tasca apostòlica, són, segons el projecte elaborat, les prioritats a que es volen lliurar els fills del pare Claret, ara i en el futur. Així en el número 52 del document es diu que les opcions d'evangelització formen part integrant de l'espiritualitat claretiana: "la configuren com a espiritualitat missionera, inculturada, profètica, que ens identifica amb els pobres". I en el mateix número es diu: "Aquestes mateixes exigències i opcions desperten en nosaltres actituds de disponibilitat, d'exòde, d'itinèrancia i docilitat a l'Esperit". En el número 82 hi ha una certa referència a un aspecte positiu de la teologia de l'alliberament: "En aquells països —Àsia, Àfrica i Amèrica— on el poble pateix règims totalitaris, serem testimonis del Déu viu i alliberador, acompanyant la fe del poble a través dels mitjans d'evangelització més oportuns".

En tot el document, per altra part, hi ha una voluntat ferma d'encarnació al poble i a l'Església local: "Impulsarem la vivència d'una espiritualitat més arrelada en el Poble de Déu, més compromesa i compartida amb ell i amb els agents d'evangelització, deixant-nos evangelitzar pels pobres i pels valors culturals i religiosos del poble, amb els seus problemes i aspiracions". En els països del primer món, els missioners claretians volen donar un nou rostre enfront de la increença, de la marginació i de la droga, com també mostrar-se solidaris amb els moviments de defensa de la vida, dels drets humans, de la pau. I en el tercer món, potenciar la seva presència a Àsia i Àfrica, oferint un testimoni actiu que generi un veritable diàleg de vida i de fe.

Una més estima de la casa-mare de la Congregació a Vic

Una de les propostes d'especial interès per a Catalunya que s'han estudiat en el Capítol General, ha estat potenciar la casa-mare que la Congregació claretiana té a Vic, on es fundà l'Institut i on es troba el temple-sèpulcre de sant Antoni Mª Claret, l'arxiu pairal, el museu claretian i una residència per a exercicis espirituals i convivències.

Es voldria que aquesta casa fós un lloc de formació, renovació i animació espiritual missionera dels claretians d'arreu del món, així com també de tota la resta de la gran família claretiana, integrada per un conjunt d'institucions religioses i laicals que participen del carisma propi del pare Claret.

Novament: Digui, digui...

Ara, Nivells 1 i 2

Materials a la venda a totes les llibreries

Demana informació al teu ajuntament o al tel. (93) 215 90 04

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General de
Política Lingüística

Vaticà dia a dia

L'Església a favor de l'ecologia

La Santa Seu recomana vivament la creació d'un organisme internacional que pugui actuar eficaçment en defensa de l'ambient. Ho va demanar el papa Joan Pau II en el discurs que va dirigir al president de la Secció del Consell d'Europa sobre Defensa de l'Ambient, Sixtus Lanner, a qui va rebre en audiència especial juntament amb el seu equip de col·laboradors.

Va afirmar el Papa que la lluita contra la destrucció i la contaminació de l'univers ha de ser resultat de reglamentacions i controls efectius acceptats per totes les nacions. Es tracta, va dir, d'una qüestió de seny, solidaritat i cooperació pel bé de tots els éssers humans. Va subratllar que per tot arreu, tant els experts com gent del poble, i sobretot els joves, es lamenten de l'assolament a que s'està sotmetent l'univers amb finalitats econòmiques i egoïstes. No és que hagi de condemnar el progrés i la ciència, sinó que cal frenar la set incontrolada de lucre i benestar i afavorir un millor repartiment de les riqueses mundials.

Telegrama del Papa al Congrés sobre els franciscans en el Nou Món

El Papa ha enviat un telegrama de suport al Congrés Interna-

cional sobre els Franciscans en el Nou Món, que se celebra aquesta setmana a la Universitat Hispano-americana de La Rábida (Huelva). En el telegrama, dirigit pel cardenal Casaroli a l'arquebisbe de Sevilla i president de la Comissió per al V Centenari, el Papa "agraeix els sentiments d'adhesió manifestats i, demanant a Déu que concedeixi quantiosos fruits als treballadors d'aquestes jornades d'estudi i reflexió, espera el renovat compromís missioner al servei de l'Església en el Nou Món davant la proximitat del V Centenari de l'Evangelització d'Amèrica". A aquest congrés assisteixen més d'un centenar d'especialistes d'Europa i Amèrica.

Centenari de la conversió de Sant Agustí

Els provincials dels agustins d'arreu del món estan reunits a Madrid per preparar el XVI Centenari de la conversió de sant Agustí, que començarà el proper 23 d'abril. Les presideix el seu superior general, pare Martín Nolan, irlandès, de 52 anys.

"Amb motiu del centenari — diu el pare Nolan — es preparen dos grans congressos internacionals, als quals assistien els millors estudiosos de la seva obra arreu del món. Se celebraran, el setembre de 1986, a Roma, i per l'abril del 1987, a Milà. La Federació Agustinià Espanyola (FAE) té en marxa diferents pro-

jectes editorials amb aquest motiu, entre ells la publicació d'una biografia de divulgació de sant Agustí i la publicació de les millors obres que s'han escrit sobre ell en els últims decennis, a part de completar la reedició de totes les seves obres, que són moltíssimes. L'obra completa que està publicant la BAC té 41 volums".

"Sant Agustí — afirma el pare Nolan — és l'autor més citat pel Concili Vaticà II. Del seu llibre "Les confessions", a Espanya n'estem preparant set edicions diferents. En ell sant Agustí descriu tota la seva evolució personal i els seus problemes. Quan ho llegis, creus que estàs parlant amb un amic; et trobes reflectit a tu mateix. Aquest és el seu atractiu i això fa que avui conservi el seu valor".

El nou nunci presenta les seves credencials al Rei d'Espanya

El propassat dia 19 de setembre el nou nunci, monsenyor Mario Tagliaferri, que substitueix, en la representació diplomàtica del papa Joan Pau II a Espanya, monsenyor Antonio Innocenti, va presentar les seves cartes credencials davant el rei Joan Carles al Palau Reial. A la fotografia moments en que el rei el rep en l'audiència.

El papa Joan Pau II dos dies a Gènova

Una crida a no caure en la temptació de desdoblegar i separar el binomi fe-progrés i una al·lusió al gran navegant genovès Cristòfor Colom, que va descobrir, aviat farà cinc-cents anys, un nou continent, són les notes més destacades de la primera allocució d'un Papa a la ciutat de Gènova, que el 21 de setembre va acollir Joan Pau II amb enorme entusiasme i afecte, encara que en mig de grans mesures de seguretat davant l'amenaça repetida la vigília d'un atemptat contra la seva vida a càrrec de les Brigades Roges.

"No us deixeu dominar per la temptació, tan freqüent en un gran centre modern, de desdoblegar el binomi fe-progrés. Ompliu el buit de les vostres faltes i llacunes en les vostres vides; cureu els vostres mals, supereu les contradiccions en un clima de renovada confiança, potencieu els vostres recursos i energies, construïu el vostre futur, com heu fet en el passat, sobre el fonament sempre vital de l'Evangeli; sobre la seguretat de la seva moral, que no desagrada, sinó que eleva l'home, la família, la societat". Aquest és el quid de la primera allocució de Joan Pau II en la seva visita pastoral de dos dies a la industriosa ciutat de Gènova. Per primera vegada un Papa va trepitjar la terra de la capital de la Ligúria.

A la fàbrica Italsider

El Papa, que va cloure la seva temporada de relatiu descans es-

tiuenc a Castel Gandolfo acomiadant-se d'autoritats i poble, va arribar a la tarda a l'aeroport Cristòforo Colombo, de Gènova, on el van rebre el cardenal arquebisbe, Guiseppe Siri, l'alcalde de la ciutat i les autoritats locals, així com milers de genovesos que el van aplaudir amb gran afecte. El Papa, es va traslladar des de l'aeroport a la fàbrica Italsider, a la localitat de Cornigliano, per reunir-se amb els obrers de la fàbrica.

No puc oblidar la gran figura de Cristòfor Colom

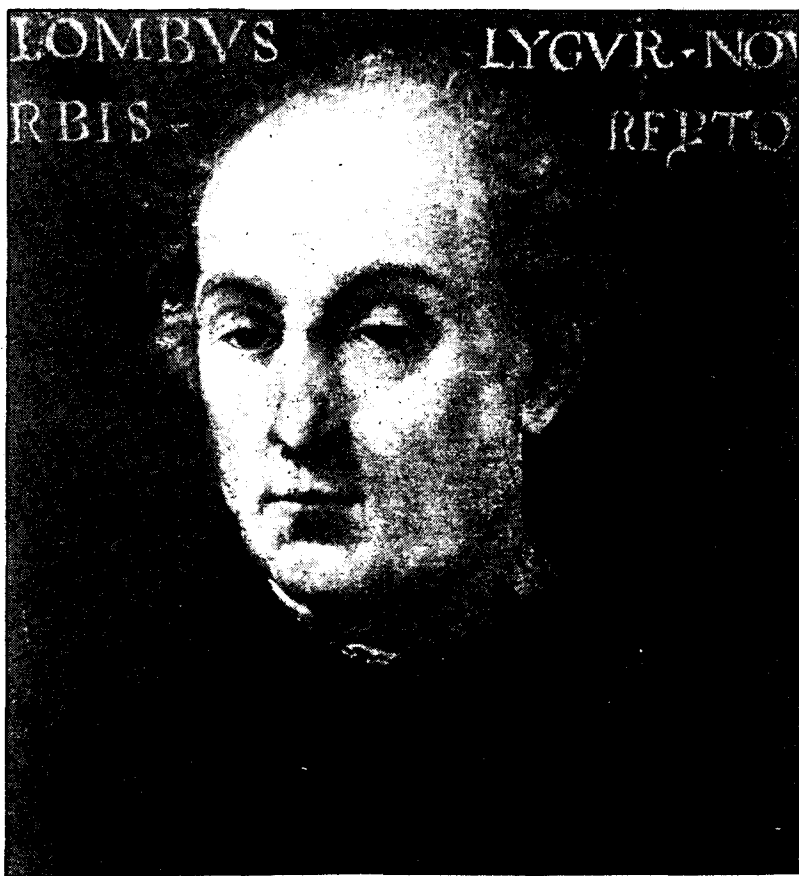
La primera trobada oficial amb la capital de Ligúria va ser en el "port vell", on va arribar a bord d'una petita embarcació. El seu pensament i les seves paraules es van dirigir "d'una manera especial" als treballadors portuaris, "que amb el cansament dels vostres braços assegureu gran part de l'activitat econòmica de

la ciutat. Si el port és el pulmó de Gènova —va dir el Papa—, és a través de vosaltres com arriba a la ciutat i a la seva comarca l'oxigen de la riquesa de la qual viu".

La visita pastoral del Papa es va desenvolupar sota el lema "la perspectiva de la fe religiosa". Gènova, va dir Joan Pau II en la seva primera salutació, és seu

d'antiquíssima vitalitat cristiana. En la seva història, fe i progrés han caminat sempre juntament, constituint un binomi inseparable i no heu de caure en la temptació de disgregar-lo. Va destacar la gran quantitat de missioners salpats del port de Gènova per portar el missatge cristià a terres llunyanes i es va referir a Cristòfor Colom amb aquestes paraules: "No puc oblidar la gran figu-

ra de navegant per excel·lència que va ser Cristòfor Colom. Ell, quan amb la caiguda de Constantinoble es tancaven les portes d'Orient, va pensar a descobrir nous camins a través d'Occident. A aquest genovès, que en els últims anys de la seva vida va voler vestir l'hàbit de terciari franciscà i amb ell va morir, es deu l'obertura d'un nou món a la civilització i a la fe".

Colom, pintura sobre fusta (Biblioteca Nacional, procedent de l'antic Consell d'Indies).

Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús. El dia 31 d'octubre, a les 7 de la tarda, se celebrarà una solemne Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe Ramon Daumal, a la Santa Església Catedral de Barcelona, en acció de gràcies per la Beatificació del seu servent BENITO MENNI, de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu i Fundador de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús. Ens trobarem en aquest acte els familiars dels malalts, i també alguns malalts dels hospitals de Sant Boi, Martorell, Hospital de Sant Joan de Déu, Sant Rafael, Alberg de Sant Joan de Déu, Manresa, Horta, Almacelles i Caldes de Malavella. Hi serem presents els Germans i Germanes Hospitalàries, amics, voluntaris, benefactors i simpatitzants dels Ordes. Us invitem a tots a compartir la nostra alegria.

Institut Cultural Femení. Cursos gratuïts. Català 2on. nivell per a catalanoparlants. Secretariat. Puericultura. Auxiliar Clínica. Monitora per a educació especial. Recepcionista d'hotel. Anglès. Mecanografia. Per informació: c/. Gran Via, 602. Tel.: 317 01 49.

Orientació Catòlica d'Oficinistes O.C.O. Dintre dels actes programats aquest curs en homenatge a les sòcies antigues, invitem especialment a participar als actes que tindran lloc a l'Ermita de Brugués, el dia 26 d'octubre: A les 11, conferència a càrrec del Sr. Pau López Castellote sobre

"El valuós treball dels laics a l'Església, avui". A les 12'30 solemne celebració de l'Eucaristia. A les 2, dinar de germanor en un hotel de Brugués. Per informació a l'Associació: c/. Ramblas, 122. Tel.: 317 58 42, de 7 a 9 del vespre.

Grups d'Oració i d'Amistat. Primer RECÉS del curs, a càrrec de Mn. Albert Torrens, al Col·legi de Sant Vicenç de Paül, c/. De les Carolines, 18, el dia 6 d'octubre, a les 5 de la tarda.

ENCONTRE MATRIMONIAL. Desitjosos d'aportar a totes les parelles una tècnica de diàleg que ajudi a profunditzar en la relació d'esposos i en el sagrament del matrimoni, l'ENCONTRE MATRIMONIAL té preparat el programa per aquest trimestre. Dates: OCTUBRE, 11-12-13. NOVEMBRE, 15-16-17. DESEMBRE, 13-14-15. Hom recorda que l'ENCONTRE comença el divendres a les 9 del vespre i acaba el diumenge a les 6 de la tarda. L'aportació econòmica és voluntària i completament anònima. Per a informació i inscripcions: Josep i Pilar Cardona. Tel.: 245 29 48.

VIC - SOLSONA

VI TROBADA INTERDIOCESANA D'EXERCITANTS

Tindrà lloc a la Casa d'Espiritua-

litat de SAN ANTONI M.ª CLARET, de Vic, el 12 d'octubre, de les 10 del matí a les 6 de la tarda.

¿Una trobada o una escalada?

La celeració de la VI Trobada Interdiocesana d'Exercitants és, per a tots els exercitants de les diòcesis de Vic i Solsona, una invitació a participar-hi. Amb ànim joiós, de festa. ¿Per què? Perquè la Trobada d'enguany és a la Casa d'Espiritualitat de Sant Antoni M.ª Claret, commemorant els 150 anys de la seva ordenació sacerdotal. I aquesta efemèride dona al nostre aplec anual un caire d'escalada. De pujar a un cim d'espiritualitat —certament els claretians i el exercicis hi ajuden bé— amb els ànims i l'alegria que es fan palesos en el nostre himne de perseverança:

Amunt, germans, pugem cantant!

Amunt que és sols camí d'un dia

El dissabte, 12 d'octubre, un dia de la Verge, un dia lliure, en el començament de la tardor, del curs, en el qual tantes coses hauriem de fer. Tasca nostra és l'actualització dels exercicis en un món que no té ganes d'exercicis espirituals. L'interessen

altres coses. Precisament el P. Provincial dels claretians ens parlarà del "Valor dels exercicis avui". I això és tan important per nosaltres apòstols dels exercicis que hem d'animar a molts d'altres a fer-los. Però la VI Trobada té una altra nota perquè hi pugem cantant pel dret camí: Ens presidirà l'Eucaristia, el Dr. Guix, bisbe de Vic. En el seguiment de Jesucrist, el nostre pastor ens va al davant. "Perseverem que ja amb la mà toquem el cim. Amunt, germans, fem nostra via!".

Nota: Les persones que desitgin quedar-se a dinar, cal que ho notifiquin al més aviat possible: Tels.: 885 05 44 (Vic), 872 04 22 (Manresa), 811 00 45 (Solsona).

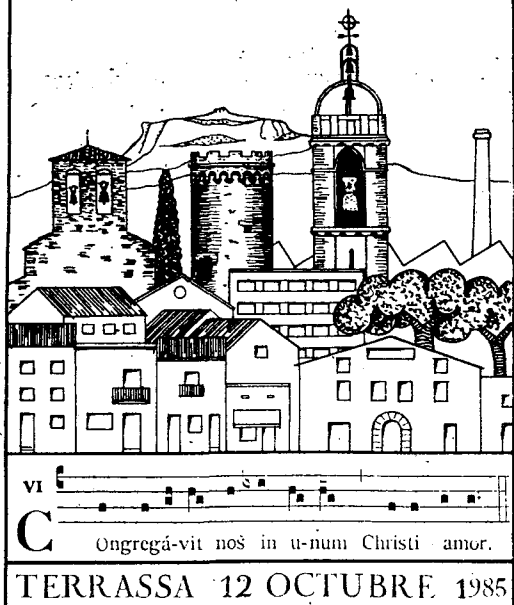
EL MIRACLE (Solsonès). EXERCICIS PER AL POBLE DE DÉU. Seran dirigits per monsenyor Miquel Moncadas, Bisbe de Solsona. Són oberts a tothom, joves, adults, tercera edat, matrimonis, sacerdots, religiosos/es... Per a tots una experiència de Déu, sempre jove, i retorna a les fonts del cristianisme. ÚLTIMA TANDA D'ENGUANY: Del 30 d'octubre al 3 de novembre. Comença el vespre del 1er. dia i acaba a la tarda del diumenge. És necessari portar la Bíblia

(Antic i Nou Testament). Les despeses de pensió són cobertes de manera anònima i voluntària. Inscripcions: Casa d'Espiritualitat - EL MIRACLE. Tel.: (93) 811 00 45.

TARRAGONA

Delegació Diocesana de Catequesi. Escola Diocesana de Catequistes. El Curs de l'Escola va dirigit a tots els catequistes, als qui voldrien preparar-se per a ser-ho, a tots aquells que treballen en Moviments de joves, a tots els mestres cristians de cara a les classes de Religió. Cursos de Formació Permanent. 1er. Curs. Matèries: **Esriptura:** Antic Testament - Història de la Salvació. **Credo:** Déu, Jesucrist, L'Esperit Sant, Pasqua. **Església:** La primera Comunitat als Fets del Apòstols. Introducció als sagraments. **Vida cristiana:** Fe, Esperança (els valors del Regne), Amor. **Catequètica:** Catequesi, avui - Pedagogia catequètica - Sessió de catequesi - Catequesi activa - Psicologia d'infants, adolescents i joves. Més informació: Delegació Diocesana de Catequesi, Pla de Palau, 2. Tarragona. Tel: 23 34 12 (matí de 2/4 de 10 a 2/4 de 2). Matrícula: 2.500 pessetes.

III TROBADA DE CANT GREGORIÀ

MISSA CANTADA

a l'església Parroquial de Sant Pere

CONCERT DE CANT GREGORIÀ

a la Sala d'Actes de l'Escola d'Enginyers

Organitza:

SCHOLA CANTORUM DE TERRASSA

Informació i Inscripcions: Secretariat de la III Trobada de Cant Gregorià
c/ Joaquim de Paz, 45 - TERRASSA - Tels. 783 19 16 i 783 57 68

Deadi Sanz

ZAPATOS • MODAS • COMPLEMENTOS

COPERNICO, 9 - 08006 BARCELONA

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES

I/ CATEQUESI PARROQUIAL

Ptes.

El do de Déu 11.ª edició

Quadern de l'infant (Ed. cat. i cast.)

220

Libre del catequista (Ed. cat. i cast.)

275

Caminem amb Jesús 9.ª edició

Quadern de l'infant (Ed. cat. i cast.)

500

Guia de pares i catequistes (Ed. cat. i cast.)

360

Hem vist al Senyor 9.ª edició

Libre de l'infant (Ed. cat. i cast.)

190

Libre del catequista (Ed. cat. i cast.)

275

Fem via amb Jesús 3.ª edició

Quadern del noi (Elaborat pel Secretariat de Girona) (Ed. cat.)

175

Libre del catequista (Ed. cat. i cast.)

400

Jesús el nostre amic 5.ª edició

Libre de l'infant (Ed. cat. i cast.)

440

Quadern d'activitats (Ed. cat. i cast.)

195

Guia de pares i catequistes (Ed. cat. i cast.)

275

Feliços els pobres 1.ª edició

Quadern d'activitats (Ed. cat. i cast.)

200

Libre del catequista (Ed. cat. i cast.)

200

II/ CATEQUESI DE CONFIRMACIÓ

Aixeca't i camina (Catequesi i confirmació I) 2.ª edició

Libre de l'adolescent (Ed. catalana)

600

Libre del catequista (Ed. catalana)

550

Rebeu l'Esperit Sant (Catequesi i Confirmació II) 2.ª edició

Libre de l'adolescent (Ed. catalana)

650

Libre del catequista (Ed. catalana)

575

III/CATEQUESI D'ADULTS

Material d'iniciació I (Ed. cat. i cast.)

150

Catequesi bàsica II (Ed. cat. i cast.)

175

IV/COLLECCIÓ "DOCUMENTS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI"

Educació de la fe i catequesi (Ed. catalana)

125

Itinerari de la fe (Ed. catalana)

175

Itinerari per a la formació de catequistes (Ed. cat. i cast.)

140

V/ALTRES PUBLICACIONS

Fons bàsic per als catecismes de les diòcesis catalanes

Col·lecció "Ressò" (Ed. catalana) 2.ª edició

350

La catequesi de la comunitat (Orientacions pastorals per a la catequesi a Espanya, avui) Comissió Episcopal d'Ensenyament i

Catequesi (Ed. catalana) 2.ª edició

550

Es amb nosaltres (Ed. catalana, vol. I, II, III i IV)

700

DISTRIBUCIÓ: Centre de material catequètic.
C/. Talamana, 5-7. MANRESA (Barcelona).
Telèfon (93) 872 15 43.

Barcelona

El Dr. Daumal, en la missa de la festivitat de la Mercè

“Que en nom de la cultura no s'ofenguin els valors morals i religiosos”

“Enhorabona per les festes populars, folklòriques, culturals, artístiques, àmpliament obertes a tota la ciutat, mentreno ofenguin la sensibilitat i els sentiments de ningú”.

BARCELONA.-“Enhorabona per les festes populars, folklòriques, culturals, artístiques, àmpliament obertes a tota la ciutat, mentreno ofenguin la sensibilitat i els sentiments de ningú”. Aquesta fou una de les frases més intencionades de la homilia que pronuncià el bisbe auxiliar de Barcelona, Ramon Daumal, en la barcelonina basílica de la Mercè.

La idea general plantejada pel bisbe auxiliar de Barcelona en la seva homilia fou la d'una

proposta conciliant: L'Església donarà suport a tota iniciativa a favor de formes socials més justes, però demana que, en nom d'una pretesa divulgació popular de la cultura no s'ofenguin els valors morals i religiosos.

Digué que el missatge mercedari i la festa eren “profundament humans, sobretot pel sentit social que dugueren en els seus inicis que no exclou, sinó que pressuposa i fins i tot, fomenta, l'alegria d'unes expansions festives, d'unes manifestacions cultu-

ral i artístiques, d'una invitació a viure la solidaritat entre tots els ciutadans, que ha de fer de la nostra estimada Barcelona un exemple de convivència, de comprensió, de respecte, d'estima, entre tots els que són o ens sentim barcelonins”.

En el transcurs de la seva intervenció, el bisbe se centrà en una detallada explicació dels valors cristians que forjaren la his-

tòria de Catalunya. Per això, aportà el testimoni de Ferran Soldevila, de Vicens Vives, de Carles Cardó i de Torras i Bages.

El bisbe auxiliar finalitzà amb unes frases del recent missatge del Papa als catòlics (“Visqueu la vostra fe sense desanimar-vos encara que alguns la presentin com a una realitat obscurantista i arcaica”) i una de les últimes

glosses dominicals del cardenal Jubany: la del 15 de setembre, en la qual lamentava “un clima d'agressivitat contra l'Església duta a terme sobretot per alguns sectors socials minoritaris, molt actius i influents en els mitjans de comunicació social, especialment en la televisió. Sembla — digué també — que la cultura actualment no té altre sentit que el anticristianisme”.

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

El rellotge

Abans... (parlar d'abans és sempre sospitós. No se sap mai amb certesa si obeeix a un desig sincer de transmetre a l'avenir allò de bo que ens ha llegat el passat; o de deixar constància d'uns comportaments antropològics que, mutatis mutandis, es repeteixen en les diferents circumstàncies històriques; o enfront de l'agressivitat del present voler reivindicar les qualitats del passat; o, simplement, donar pas a la irrenunciable enyorrança d'allò que hem viscut i en el què hem deixat tiretes de la pròpia pell. Costa tant de morir!).

Abans..., l'esdevenir de la vida era viscut i paït més pausadament. Les sonores, lentes batallades de les campanes dels cloquers de viles i pobles, ritmaven de bon matí, migdia i vespre, el feixuc, però nogensmenys tranquil i serè, treball de cada dia, l'oïda de la gent tenia una sensibilitat prou afinada com per captar des de qualsevol racó del camp, de la muntanya o de la vall, aquella veu amiga i fidel companya des del naixement a la mort. De bon matí invitava a tothom a sortir a buscar l'eina i la feina; al migdia, a descansar i refer les forces, i al vespre, a tornar a casa per retrobar-hi el caliu de l'estimació i el merescut descans.

Més tard les grans catedrals, els temples de més rellevància, i els grans casals on el prohoms del poble organitzaven la vida social, instal·laren grans rellotges en torres o façanes, sincronitzats amb complicats carillons que tocaven quarts i hores, harmonitzats amb temes melòdics. La vida s'havia fet més urbana i el treball més col·lectiu. Camperols, menestrals, botiguers i caps de taller comptaven les hores que, puntualment, cantaven els grans rellotges. Les façanes de les cases pairals començaren a presumir d'artístics rellotges de sol que, al llarg del dia, acompassaven el viure d'amos i masovers. A les estances principals de les vivendes de famílies benestants, feren tot seguit acte de presència els rellotges de caixa, muntats dins d'un moble de fusta col·locat a terra en posició vertical, i els rellotges de paret. A mi sempre m'ha impressionat l'imponent tic-tac de la gran pèndola balancejant-se misteriosament, inquieta, a l'interior de la meravellosa caixa de ressonància. A continuació els rellotges de taula envaïren sales i salons, cambres i alcoves. El tic-tac del rellotge era un tossut soroll amb el qual calia aliar-se si hom volia viure tranquil.

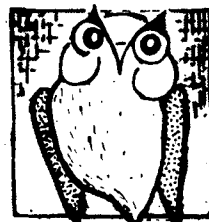
Amb aquestes, l'atreviment del rellotge arribà a un punt insospitat. A principis del segle XVI

s'esmunyí traïdorament a la butxaqueta de les armilles. Amb tota la capciosa aparença d'allò que lluu, ensibornà afalagadorament a la sempre presumptuosa captivença de l'home. La preciosa cadeneteta que penjava vanitosament al defora, era el signe d'una incipient esclavitud. Obrir la capseta de les hores era també una excusa de lluïment o de ganes de tocar el dos (una de les hores que, paradoxalment, el rellotge no toca). Però ja se sap que la cobdícia no té límits i que la mar com més té més brama. El rellotge, finalment, de manera descarada, fent-se “de polsera” ha engrillonat el canell de mig món. L'esclavitud ha esdevingut total, i mirar el rellotge és com una mena de tic nerviós que pateix molta gent, per no dir tothom. Si cada vegada que, d'un cap de dia a l'altre mirem el rellotge, ens donessin una plantofada, arribariem al vespre baldats. (No ho digueu a ningú: a la tauleta de nit hi tinc un rellotge electrònic que, com una mena d'ull del diable, vetlla malèvolament el pobre son).

El rellotge, dia a dia, d'hora a hora, de minut a minut, ens ha ficat tant al moll de l'os allò de “el temps fuig”, “de pressa que és tard”, “el temps és or” i altres sospitoses expressions de filosofia barata, que si badem, acabarem tots plegats no tocant ni quarts ni hores. Els rellotges són avui com una plaga d'Egipte; però el cor faraònic de l'home està tan endurit que tem que s'esfondri el seu imperi econòmic si se n'allibera. Fomenta a més, una espècie de confusió babelica, perquè en un moment donat hi ha tantes hores com rellotges, i per un minut de més o de menys, s'arma una gresca de mil dimonis. Talment ens té captivats el propi rellotge.

Si volem tornar a ser senyors del temps, cal domesticar els rellotges. On s'es vist que un estri tan insignificant ens faci ballar a tots al so que toca! El temps que es perd i les coses que es deixen de fer perquè... encara no és l'hora, perquè aviat serà hora, perquè a tal hora, perquè en aquesta hora, perquè si fos una altra hora...

Ens faria un servei ben trist el rellotge si, darrera mirar i remirar les seves busques, no trobéssim mai l'hora de pensar, de pregar, de llegir, de contemplar les flors, els arbres, els estels; si mai no trobéssim l'hora d'escoltar, d'estimar, de compartir. Inflats de fanfària ens creuríem persones serioses i importants; però seríem uns tristos automates amb un bon aparell de rellotgeria a l'entranya del nostre jo.

can solé
restaurant

CARTA OBERTA
MENÚS

BANQUETS I
BUFETS PER:

18 anys al vostre servei!

CELEBRACIONS
CONVENCIONS
DESPLAÇAMENTS
COLLECTIUS

passaig. 51
VIC
886 22 18

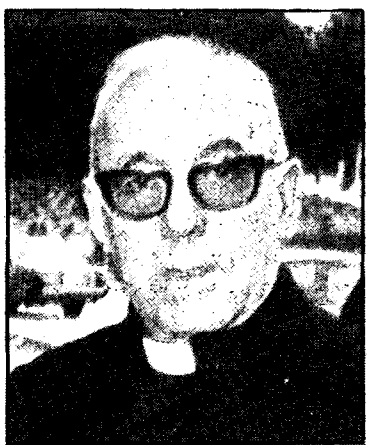
El segon dijous de cada mes, a dos quarts de vuit del vespre

Escola de pregària dels joves a la Catedral de Barcelona

RAMÓN DAUMAL

Bisbe Auxiliar i Vicari General

Reprenem, per segon curs aquesta experiència que afecta, especialment a la ciutat de Barcelona. Iniciada pel Cardenal Jubany, l'any passat, la reprenem enguany, sota la crida del Bisbe Auxiliar, Monsenyor Ramon Daumal. El tema de fons d'aquest curs que iniciem, punt i seguit del

curs passat serà: ECCLESIA ORANS, aprofitant l'avinentsa dels vint anys del Concili Vaticà II i del lligam Crist-Església. La primera trobada serà el vinent dijous, 10 d'octubre, a dos quarts de vuit del vespre. A continuació, la crida que fa el Dr. Ramon Daumal.

Estimats joves, nois i noies de Barcelona:

Ara fa aproximadament un any, que el Senyor Cardenal Arquebisbe iniciava amb vosaltres joves cristians una de les experiències pastorals que més ens ha ajudat a matenir la fe joiosa, l'esperança activa i un compromís d'estimació.

Enguany hi hem de tornar.

I més que mai, encara que el Sr. Cardenal, com tots sabeu, no podrà incorporar-se immediatament a l'encontre. Ell hi serà present des de la prova de la malaltia i serà des d'ella que pregarà amb nosaltres.

Per a un jove cristià no cal pas que reiterem els motius que justifiquen la nostra reunió. N'hi ha prou de recordar el manament de Jesús que cal pregar sense defallir. N'hi ha prou de fer apel·lació a la nostra experiència més íntima i personal per saber com necessitem pouar constantment en la profunditat de la Paraula de Déu per alimentar la

nostra vida interior i el nostre compromís. Endinsats en una vida de pregària que ha de guanyar grau i intensitat, ningú no ha de poder dir o pensar que això és restar forces al compromís social, missioner i evangelitzador enmig del món. Fóra una contradicció tan gran!

Per als joves que es troben en la recerca del sentit i busquen horitzons clars i convincents a les seves existències, els voldríem dir ben de cor: Veniu i feu experiència de Jesús enmig de la comunitat d'una Església sempre jove. Tots aquells qui cerquen trobaran perquè no hi ha altra sortida a la recerca amb sinceritat de cor que l'encontre personal amb Jesús vivent.

A la comunitat cristiana, als monjos i monges de vida contemplativa, als malalts, a tots els volem demanar que continuïn acompanyant-nos amb aquella pregària vespertina de cada segon dijous de mes. I no tingueu por dels joves que saben pregar.

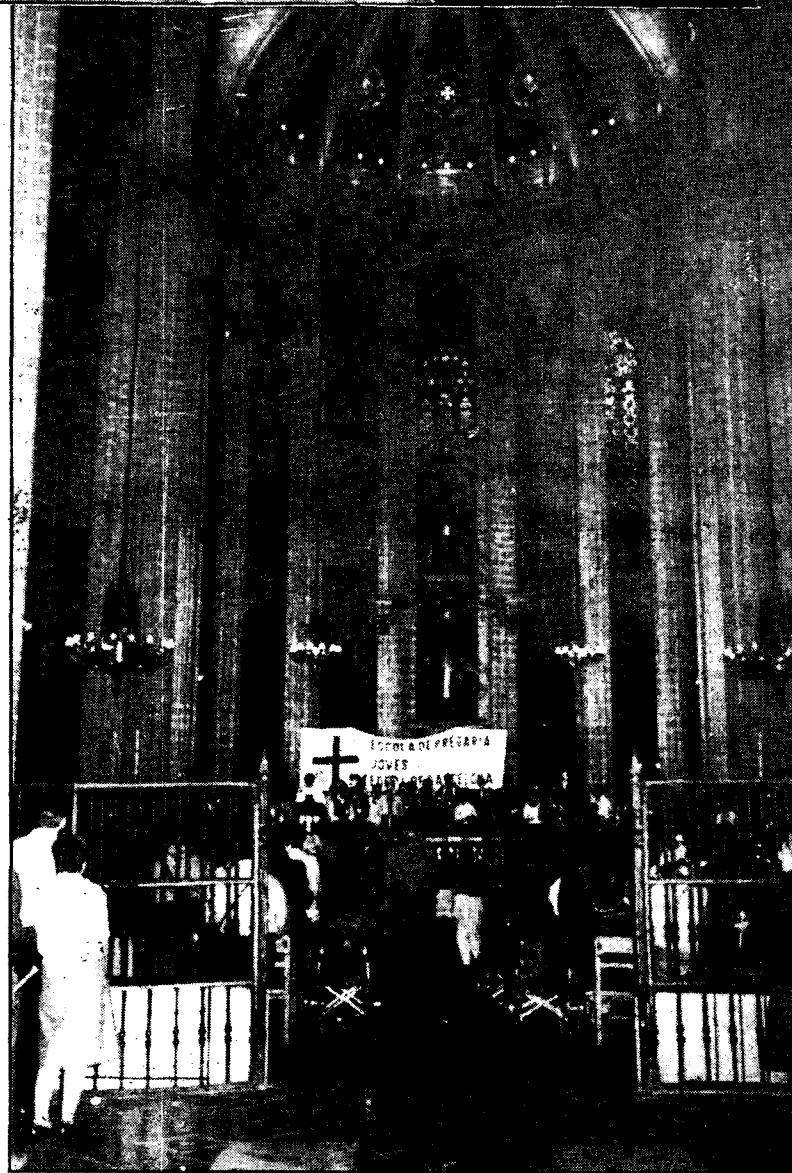
Ben al contrari feu-los confiança, perquè ells són no ja el futur, sinó el present de l'Església.

Justament, per indicació del Sr. Cardenal aquest serà el tema de fons de les nostres reunions al llarg del curs: ECCLESIA ORANS, L'ESGLÉSIA QUE PREGA. Als vint anys de celebració del Concili i després de l'any passat en que ens vam preguntar sobre la persona de Jesús, enguany volem descobrir en la pregària el Crist total, l'Església i pregar per ella i amb ella que n'és mestra.

Convertim la nostra Catedral en una escola d'oració viva, cada segon dijous de mes a dos quarts de vuit.

Encara dins l'Any Internacional de la Joventut i tot preparant-nos per la 1ª Trobada Europea del mes de desembre no defallirem en el camí de la pregària i de la fidelitat.

Us beneeix i us acompanya el nostre Cardenal-Arquebisbe. Us encoratja i us espera.

TROBADA EUROPEA DE JOVES A BARCELONA (Taizé)

Tal com està anunciat, tindrà lloc a Barcelona (ciutat i rodalies) des del 30 de desembre al 3 de gener.

Una petita comunitat de monjos de Taizé ja viu a la ciutat de Barcelona, per preparar aquesta trobada. Cal adreçar-se a ells per conve-nir trobades i informacions:

Germans Taizé
Avinguda de Roma, 155, 6è, 2ª 08011 - BARCELONA
Telèfon 253 12 70

Per a altres informacions també podeu adreçar-vos a la Delegació de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona.

A fi que la preparació per a la trobada no sigui purament tècnica, proposem una RUTA A PEU A MONTSERRAT que partirà de Monistrol a les 10 del matí del dia 26 d'octubre. (Es donarà informació a les reunions i a la Delegació).

Barcelona

Aquesta xifra, referida al primer semestre de 1985, suposa un increment del 53% respecte l'any anterior

Caritas ha destinat 57 milions a pal·liar els efectes de l'atur

BARCELONA.— Més de cinquanta set milions de pessetes (40.530.662 del Servei d'Atur i 16.575.783 del Servei d'Ajuda Econòmica, Finestral) ha destinat Caritas Diocesana de Barcelona per pal·liar els greus efectes de l'atur en famílies de casa nostra. Aquesta xifra fa referència al primer semestre de l'any 1985 i suposa un increment del 35% respecte del mateix període de l'any anterior.

Les causes que fan créixer la penúria econòmica de les famílies i —en conseqüència— que augmentin les seves dificultats de manera alarmant poden trobar-les en la llarga durada de les situacions d'atur, l'augment del nombre de famílies amb més d'un parat, l'acabament dels estalvis o de les ajudes d'altres familiars, entre altres factors.

Tot això condueix moltes d'aquestes famílies a una situació límit de la qual no es veu massa vegades una sortida a curt termini.

Caritas Diocesana creu que això ha de ser conegut per la nostra societat. Per aquest motiu farà públic el proper mes d'octubre l'estudi "La cara amagada de l'atur". Ha estat elaborat a partir del coneixement i seguiment de 4.575 famílies amb problemes d'atur, que han demanat ajuda a Caritas en els dos últims anys.

A més de ser necessari l'ajut econòmic per fer front als pro-

blemes derivats de l'atur, cal també promoure la formació laboral dels parats, alguns dels quals no han tingut encara accés a la primera feina. D'altres vegades s'ha de reconvertir aquesta formació laboral en un ofici que pugui tenir més sortida.

Aquest ha estat un objectiu a l'hora de realitzar els cursos: procurar que les seves possibilitats laborals fossin reals, i la seva durada no "excessivament" llarga.

Vegem les diferents especialitats desenvolupades:

SABATERS. I-II: Cursos de reparació del calçat, de 5 mesos de durada cadascun. Hi han participat 20 persones en atur, entre 17 i 52 anys. 18 han tingut una trajectòria laboral estable abans

de perdre la feina.

FUSTERS: D'octubre a juny es va fer aquest curs de fusteria i ebenisteria, per a 17 persones, d'una mitjana d'edat de 28 anys. Set no han tingut accés encara a una ocupació estable i deu han arribat a l'atur després d'una trajectòria laboral normal.

AUTOMOCIÓ: El mes de febrer va començar un curs d'iniciació a la mecànica i a l'automòbil. Ha durat cinc mesos i hi han participat 20 joves de menys de 25 anys. Onze d'entre ells no han tingut mai una feina, els altres l'han perduda.

Els cursos de fusters i d'automoció han estat possibles gràcies a la col·laboració de les Escoles Professionals dels Salesians.

Dades econòmiques globals del primer semestre 1985

Servei d'Atur

• Ajudes a famílies	21.006.716.— ptes.
• Ajudes col·lectives	19.523.946.— ptes.
	40.530.662.— ptes.

Servei d'Ajuda Econòmica —Finestral— 16.575.783.— ptes.

On van les ajudes del Servei d'Atur

Barcelonès: Sense Barcelona	3.486.639.— ptes.
Barcelona	21.091.194.— ptes.
Baix Llobregat	10.570.877.— ptes.
Vallès Occidental	3.509.145.— ptes.
Vallès Oriental	1.403.763.— ptes.
Altres	469.044.— ptes.
	40.530.662.— ptes.

Les ajudes familiars: a què es destinen

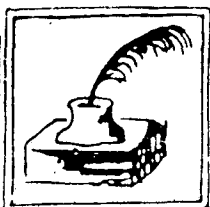
Aliments i rebuts endarrerits (aigua, llum i gas)	12.340.189.— ptes.
Pagaments de lloguers pendents	2.659.189.— ptes.
Desnonaments	1.598.248.— ptes.
Adquisició d'equipaments habitatge	610.958.— ptes.
Tractaments mèdics, pròtesis i ortopèdia	598.131.— ptes.
Escola, ajudes menjador escolar, llibres	2.630.410.— ptes.
Retorns al lloc d'origen	142.690.— ptes.
Altres	426.401.— ptes.
	21.006.716.— ptes.

Nota: Aquests cursos han estat reconeguts per l'INEM que ha lliurat els corresponents certificats als participants, cosa que pot possibilitar una contractació laboral més favorable.

CURSOS DE DONES Dte. I:

Un grup de dones de la Ciutat Vella s'ha preparat durant tres mesos per tenir una millor base cultural i humana que els doni més possibilitats de trobar feina. Han obtingut el carnet de "Manipuladores d'aliments".

Impromptu

Venjança?

ORIOL CAMPS

He llegit al diari que un director de cine ha volgut "venjar-se" de la censura dels anys quaranta o cinquanta, quan imperava a Espanya un règim polític que no era ni desitjat ni estimat per la immensa majoria del poble, amb una pel·lícula basada en una sarsuela que va assolir un gran èxit quan va ser estrenada, per les seves, diguem-ne, innocents procacitats o manques de respecte.

No em ve d'aquí la pel·lícula, que ni ganes tinc de veure-la, però em sap greu que, sigui qui sigui, vulgui fer ús d'un dret tan irracional com és la venjança, que mai no aporta res de positiu ni a la realitat del "venjador" ni a l'hipotètic objecte de venjança, que ja pertany al passat.

Seria bo que recordéssim que moltes guerres, i no és pas gens difícil comprovar-ho, han estat fruit d'aquest impuls de venjança que vol abatre el veí que va vèncer abans per les armes, o bé d'aquell altre que amb el seu esforç pacífic ha guanyat una cursa de desenvolupament.

No sé qui va dir allò que la venjança és plaer de déus. Però trobo trist i roí voler erigir-se en un déu de via estreta per venjar-se d'un pas-sat ja superat feliçment.

Finestral de la caritat

Desigualtat injusta

Les diferències entre els que ho tenen tot i aquells que no tenen de res és cada cop més evident. Mentre els uns poden gastar importants sumes de diners per vestir a la moda, d'altres amb prou feines poden pagar la peça de roba que necessita el nen, simplement perquè creix. O bé, hauran de recórrer a la roba usada

que persones més afortunades donen.

Mentre els uns van a restaurants cars, els altres han de passar vergonya quan al forn els reclamen el deute...

Són només dos exemples de la desigualtat social que causa la pobresa.

270.— Senyora separada amb cinc fills a càrrec seu. Tres d'ells amb malaltia congènita. Espera una pensió d'invalidesa. Mentrestant per subsistir li urgeixen 30.000 ptes.

271.— Nen afectat per greu malaltia òssia. Necessita un aparell ortopèdic corrector. La família no té Seguretat Social ni recursos. Són 80.100 ptes.

272.— Pare de família en atur i sense subsidi. L'esposa fa feines a domicili però no cobreix les necessitats familiars. Per a aliments: 20.000 ptes.

273.— Senyora de 65 anys soltera i sense família. Té deutes de lloguer i d'aliments. Mentre espera que li concedeixin el FAS per malaltia li calen 46.580 ptes.

274.— Jove de 23 anys. Fa treballs artesanals per subsistir. Té una

fora depressió. Per poder pagar els deutes de lloguer li calen 39.250 ptes.

275.— Pare de família amb cinc fills. Fa feines eventuais de càrrega i descàrrega. Per pagar rebuts pendents de llum necessita 7.757 ptes.

276.— Esposa abandonada amb dos fills petits. Mentre espera trobar feina li fan falta 36.000 ptes. per rebuts endarrerits de lloguer.

277.— Viuda amb quatre fills. Els dos grans són debils mentals. S'ha endarrerit en el pagament de l'aigua i la llum, són 15.406 ptes.

278.— Senyor de 65 anys que li han hagut d'amputar una cama. No pot pagar totalment la pròtesi. Li falten 51.750 ptes.

279.— Matrimoni gran amb una filla malalta mental. Volen tornar al

lloc d'origen on uns familiars podran tenir cura d'ells. Els falten 35.000 ptes. per al viatge.

280.— Anciana que ha treballat en el servei domèstic sense assegurances. Té en tràmit l'ajuda del FAS. Per a l'habitatge i aliments urgeixen 30.000 ptes.

281.— Pare de família sense feina ni subsidi. Té dos fills petits. Té deutes d'aliments, llum i aigua. Són 24.000 ptes.

Preguem els nostres lectors que vulguin col·laborar amb CARITAS, adreçant els seus donatius a: CARITAS DIOCESANA, Plaça Nova 1, Telèfon 301 35 50 Barcelona-2.

Solsona

El cardenal Tarancón visità Solsona tot recordant els llargs anys que presidí la diòcesi

“A mi em consta que el Papa actual no és involucionista, és clarificador”

FERMÍ MANTECA

SOLSONA.— Amb motiu de la festa major de Solsona, ha visitat aquesta ciutat el Cardenal Vicente Enrique i Tarancón. El que fou durant 18 anys bisbe d'aquesta diòcesi va presidir l'Eucaristia concelebrant amb l'actual bisbe, Mons. Miquel Moncadas. En l'homilia el Cardenal Tarancón féu una glossa de la figura de Maria, i recordà amb una certa emoció els anys que havia celebrat aquesta Festa Major en honor de la Mare de Déu del Claustre, Patrona de Solsona. De fet, des de l'any 1964 no havia tornat de manera oficial a aquesta diòcesi, encara que havia fet alguna visita privada.

Més tard, va presenciar els actes folklòrics tradicionals i es va reunir a dinar amb el bisbe Moncadas i un grup de sacerdots diocesans.

18 anys molt feliços

En unes declaracions concedides al Servei de Premsa del Bisbat, el Cardenal recordà el seu pas per la diòcesi de Solsona com els anys més feliços de la seva vida. “Van ser —afirmà— 18

anys d'episcopat i em vaig encarnar en aquest bisbat i això no s'oblida fàcilment”.

Respecte a la diferència que troba amb els temps actuals de-

clarà: “Erén uns temps diferents. Abans no se sabia on començaven i on acabaven els actes religiosos i els actes purament folklòrics. Jo com a bisbe havia presidit tant uns com altres. Eren altres temps. Actualment hi ha una clarificació i estic d'acord amb el bisbe actual, Miquel Moncadas, de presidir els actes religiosos

deixan per a les autoritats civils la presidència dels actes cívics”.

Les causes del Sínode

Respecte a la seva opinió sobre l'estat actual de l'Església, declarà: “Després del Concili Vaticà II, ha va haver un trauma en l'Església ja que tota renovació produeix una divisió i un conflic-

te. Això és normal, però alguns s'han espantat i ara sembla que volen tirar endarrera i es parla d'involucionisme. Ara bé, a mi em costa que el Papa actual no és involucionista, és clarificador. Ell veu que alguns, àdhuc en les altes esferes, tenen por al món modern i a l'actual cultura secularitzada. És per això que ha convocat el proper Sínode de Bisbes, no per a tirar endarrera sinó tot el contrari, per a continuar aplicant les orientacions del Concili. Estic segur que després del Sínode veurem clarament la direcció que va marcar el Concili Vaticà II”.

Reviure l'esperit català

A la pregunta de com veu l'Església a casa nostra, a Catalunya, afirmà: “Catalunya ha estat sempre una regió, més ben dit, una nació, com dieu ara, oberta a totes les influències europees. El procés autonòmic ha estat un exemple per a la resta de l'Estat, pel seny amb que ha estat feta la transició. Jo no sé si l'Església catalana ha estat a la altura del moment històric present. Torras i Bages parlava del caràcter cristià de Catalunya. Jo no sé si l'Església n'és conscient de la importància i de l'esforç que cal fer per a reviure aquell esperit català. De totes maneres aquí teniu bisbes i sacerdots amb una bona formació i un gran zel per a dur a terme aquesta missió”.

III TROBADA DE CANT GREGORIÀ

VI
C
TERRASSA 12 OCTUBRE 1985

PROGRAMA

- A 2/4 de 10 Aplec de cantaires i amics a les Esglésies de St. Pere.
- A les 10 Acte de benvinguda, presentació dels objectius de la Trobada i assaig de cants, a la Sala Crespi, carrer Major de Sant Pere, 59.
- A 2/4 de 12 Missa Cantada concelebrada a l'Església Parroquial de Sant Pere.
- A la 1 Concert de Cant Gregorià a la Sala d'Actes de l'Escola d'Enginyers.
- A 2/4 de 3 Dinar de germanor.
- A les 4 Comiat

Lleida

Josep Liñan i Pla substitueix l'actual Pare General

Nou provincial per a l'Escola Pia Catalana

FERRAN MATEOS I PLANAS
ANTONI CODINA I FILBÀ

BALAGUER.— L'escolapi Josep Liñan i Pla, col·laborador habitual del nostre setmanari CATALUNYA CRISTIANA en la secció bibliogràfica, fou elegit el propassat dia 16 de setembre provincial dels escolapis catalans.

Com havíem informat anteriorment en aquestes pàgines, el pare Josep Maria Balcells, fins fa dos mesos superior provincial per Catalunya, va ser elegit General de tot l'Orde. Davant d'aquestes circumstàncies hom ha agut de cercar una altra persona que el substituís en aquella missió.

Josep Liñan i Pla, de seixanta-tres anys, és fill de Balaguer. La seva vida com a religiós ha transcorregut entre Catalunya i Mèxic, país aquest últim d'on va ser Vicari Provincial durant set anys.

Home molt sensible i proper al món dels pobres, s'ha destacat sempre per les seves iniciatives en aquesta línia.

Els darrers anys ha treballat a Catalunya com a Assistent Provincial.

Girona

Mossèn Joan Carreras, autor del llibre "Arrels cristianes de Catalunya"

"Es pot ser o no creient però no es pot ignorar el pes de l'Església en la història de Catalunya"

M. CABALLÉ

GIRONA.- Mossèn Joan Carreras i Péra, llicenciat en filologia, rector de la parròquia de Maià i capellà custodi del Santuari del Mont ha escrit un llibre, titulat "Arrels cristianes de Catalunya" que ha estat editat per la Delegació de Pastoral de Turisme de la Diòcesi de Girona. És el mateix autor qui ens explica el naixement i el contingut d'aquest opuscle de 16 pàgines.

— Com va sorgir la idea?

— La idea va sorgir d'una xerrada que vaig fer a un grup d'hotelers gironins el maig passat, xerrada que va organitzar la Delegació de Turisme del Bisbat. Es tractava de presentar la dimensió que ha tingut el cristianisme dins el desenvolupament de la cultura catalana. A més, també es tracta ara de fer una petita aportació a la celebració de l'any de Carlemany, recordant la creació de la marca hispànica i les seves conseqüències futures.

— Com comença aquest repàs històric?

— Comença amb un diàleg imaginari entre Carlemany i el rei Jaume, tret d'un poeta. A partir d'aquí veiem l'impuls que donen els benedictins a l'art romànic en la seva triple dimensió de pintura (Taüll), escultura (Poblet) i arquitectura (Sant Pere de Roda). Tot això va lligat amb el naixement del país, concretament del món feudal per mitjà d'un pacte entre cavallers, pagesos i monjos.

— Què segueix?

— Després ve' un segon capítol que és el del món de les ciutats, o el món gòtic. D'aquest art la catedral de Girona n'és el paradigma ja que fou pensada per la predicació de grans masses. El mirall són les ciutats italianes i els ordes mendicants, sobretot el de Sant Francesc d'Assís.

Catalans universals

— Hi hagué gent important al país en aquesta època?

— I tant! Hi hagué catalans universals com Ramon Llull, Francesc Eiximenis i Arnau de Vilanova que reberen un gran influx franciscà. En canvi, Ramon de Penyafort té influx dominicà.

— Altres dades del gòtic?

— Sí, com a fenomen literari tenim el document més antic escrit en català que són les Homilies d'Organyà i el primer llibre imprès a la Península: Les Trobes a llaor de Santa Maria.

L'obra de mossèn Carreras presenta la dimensió que ha tingut el cristianisme dins el desenvolupament de la cultura i la història catalanes.

— Bé; i el tercer punt o capítol del llibre?

— És una petita repassada al pre-renaixement que hi ha a Catalunya als segles XIV i XV. És el moment en què la cultura catalana es desplaça cap a València i la Itàlia dels Borja.

— Què més ofereix el llibre?

— Finalment presenta l'època de decadència del País als segles XVI, XVII i XVIII, a través de dues figures literàries que són els màxims exponents del món català del moment: el rector de Vallfogona en el camp de la poesia, i el rector d'Ollers, mossèn Baldri Reixach, en el camp de la pedagogia escolar.

— I l'economia, què?

— Sí, també hi ha una petita referència als factors econòmics com la de la gran expansió de les parròquies durant la segona meitat del segle XVII, en què es reconstrueixen moltes esglésies. Per altra part, mentre les ciutats es castellanitzen, el món rural o de les masies mantenen la llengua catalana i l'esperit del dret català.

— Com acaba aquest període?

— Aquesta època acaba amb la Renaixença, especialment amb mossèn Cinto Verdaguer que va recollir la cultura popular en les seves poesies. Els homes de la

ciutat se'n van al camp a buscar el material bàsic per la Renaixença. La construcció del temple de la Sagrada Família de Barcelona, la catedral de Catalunya obra de Gaudí que es va inspirar en les muntanyes de Montserrat, tanca aquest capítol.

— No hi ha res més al llibre?

— Sí, també parlo del fenomen dels "goigs" en honor de la Verge i els Sants, que tanta tradició tenen a les nostres comarques i faig una breu relació de possibles indrets per visitar.

— Es preveu una segona edició "corregida i augmentada"?

— És possible que l'any vinent es torni a editar. Caldria refer una mica el text i incorporar-hi un capítol sobre el noucentisme i la guerra civil. També afegir-hi un capítol sobre la problemàtica de la postguerra.

— Es traduirà?

— Sí, caldria fer-ho almenys a quatre idiomes: castellà, italià, anglès i francès.

Preparen un audiovisual

Mossèn Joan està content de l'èxit obtingut pel seu llibre, sobretot entre els agents de viatges que hi han trobat un excel·lent resum de la història de Catalunya per comentar als seus clients. Però la Delegació Diocesana de Turisme vol anar més enllà.

— Què penseu fer?

— Volem oferir un material gràfic per als qui desitgin fer una excursió d'un dia per les nostres comarques sortint de punts concrets, com Roses, Besalú o Palamós. També aquí aplicariem la triple dimensió del llibre "Arrels cristianes": històrica, artística, literària i humana.

— Qui el prepara?

— Som un equip en el qual hi ha mossèn Josep Maria Marqués i mossèn Josep Maria Melció, que farà les fotografies.

— Com serà?

— Aquests audiovisuals estan concebuts fer-los per diverses unitats pedagògiques que agafarien diferents viatges. Amb això intentarem arribar al nivell que tenen els països mediterranis pel que fa a la cultura dels treballadors del sector turístic: hotelers, agents de viatges, etc. Que coneguin bé la història del seu propi país i així puguin explicar-la als qui ens visiten.

— Bé; i serveix tot això també per al públic en general?

— És clar que sí. Tant el llibre com els audiovisuals poden tenir la seva utilitat per a l'home del carrer que no coneix prou bé els nostres propis valors humans, culturals i literaris.

— Fins per als no creients?

— També, perquè es pot ser o no creient però no es pot ignorar el pes de l'Església en la història de Catalunya, tant pel que fa al desenvolupament i salvaguarda de la llengua, com de l'art i la cultura, en general.

I mossèn Joan Carreras es queda rumiant noves idees i projectes per acostar a propis i estranys a les arrels cristianes d'aquest País que ell tant estima.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUA - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

LLORENÇ MAMBRILLA I PUJOL
18 DE JULIO, 606

AIGUA
URUGUAY 7.750 Ptes.

GNA. DOLORS SOLER
CALLE 86, N° 6-91
BOGOTA 2
COLOMBIA

..... 7.750 Ptes.

P. ROMUALD FUSTER
APART. AEREO 271
LETICIA (AMAZONAS)
COLOMBIA

..... 7.750 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

☐ taló que adjunto

☐ gir postal

☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa

Sucursal n.º

N.º compte corrent

Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Barcelona

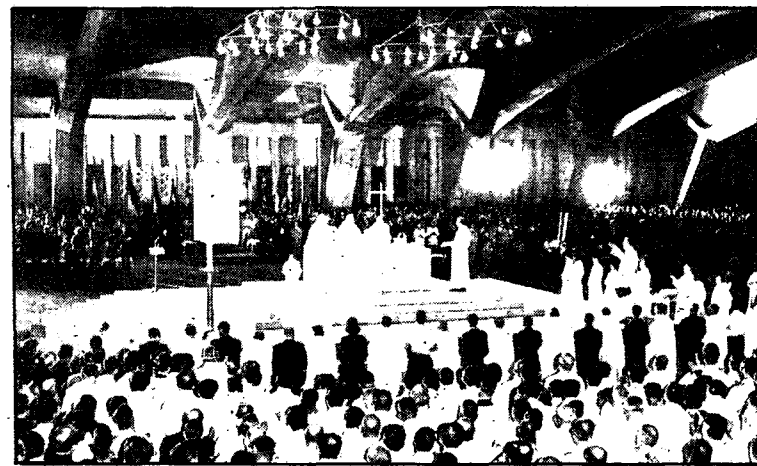
Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

99^è pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Ma de Déu de Lourdes

JAUME ARMENGOL

L'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, acaba de celebrar el seu 99 pelegrinatge al santuari de la Verge Blanca del Pirineu, del 14 al 19 del mes passat de setembre i que a la vegada ha estat el segon pelegrinatge que ha fet aquest estiu als esmentats santuaris, seguint la tradició establerta des de fa quaranta anys i amb aquests dos pelegrinatges, ha commemorat amb joia i entusiasme el 75 Aniversari de la fundació de l'esmentada Hospitalitat. La pelegrinació del mes de juny la componien 702 pelegrins i 280 malalts, i el pelegrinatge del mes de setembre estava compost de 840 pelegrins i 226 malalts. Val la pena de fer constar que entre els pelegrins s'hi comptaven 22 monges, 20 capellans, 5 metges, i que entre els laics 186 eren joves entre 17 i 28 anys. L'absència sentida del Dr. Jubany, que per raó de la crisi cardíaca no pogué prendre part en el pelegrinatge com era el seu desig, fou suplerta el dia dedicat a Barcelona pel Bisbe Auxiliar Dr. Ramon Daumal, gest d'afecte a l'Hospitalitat que fou agraït, tant pels dirigents de l'Hospitalitat com per tots els malalts i pelegrins.

Fruit de la commemoració fundacional de l'Hospitalitat barcelonina i de la vivència del tema pastoral proposat aquest any pel Consell Pastoral de Lourdes de "viure l'esperit de les Benaurances com santa Bernardeta" tots dos pelegrinatges han estat informats d'un veritable esperit d'unió i del màxim interès per part dels pelegrins, de la vida de

l'Hospitalitat, mercès a la detinguda visita a "l'Hospital de l'Acull de la Mare de Déu" a on han pogut constatar el servei viu i lliurat dels nostres sacerdots, monges, metges, infermeres i brancadiers a tots germans malalts.

Amb tot, a part d'aquests dues característiques, aquest últim pelegrinatge de setembre ha cridat l'atenció per la massiva participació joiosa dels malalts i pelegrins a tots els actes programats influenciats, en gran part, per la presència optimista dels nombrosos joves i entre ells, un grup de seminaristes i capellans novells, i un magnífic temps que ens ha acompanyat durant els quatre dies.

La massiva participació a la missa concelebrada a la Gruta, el dia 16, presidida pel Dr. Daumal, així com les processons tant del Santíssim com de les "torxes" del mateix "Dia de Barcelona", amb el cant del "Vigil", victorejat per milers de torxes flamejants presents a l'acte, queda-

ran impresos per sempre en el record dels assistents. També, per la seva emotivitat i participació, no s'oblidaran mai la missa internacional del dimecres, dia 18, concelebrada per 322 sacerdots i presidida pel Cardenal de Florencia; el solemne Via Crucis, la nombrosa Unció de 82 malalts i 23 pelegrins, l'estusiasta Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat a la Parròquia de Lourdes, "L'Hora Santa Eucarística" d'Acció de Gràcies dels 75 anys de la fundació de l'Hospitalitat, organitzada pels joves i amb una gran participació de pelegrins, el sentit "comiat" amb l'estreta de mà i amb el cant dels "adéus", davant l'altar de Santa Bernardeta i finalment, l'estusiasta aplaudiment a l'anunci que la nostra Generalitat havia concedit a la nostra Hospitalitat la "Placa de la Creu de Sant Jordi" en mèrit de l'obra religiosa i social a favor dels malalts portada a cap durant els seus 75 anys de vida.

Fest i criteris

"Jo perdono, però no oblido"

RAMON TORRELLA

Arquebisbe de Tarragona i Primat

El perdó fa part de la vida cristiana i floreix de la necessitat de coherència perquè en tot moment experimentem en el nostre interior el sentiment de demanar perdó a Déu.

Sense el perdó no pot haver-hi autèntica vida cristiana i fins manca quelcom a la mateixa vida humana. El perdó restableix l'harmonia després d'un moment d'irreflexió o de feblesa, sia quan ens han ofès, sia quan hem estat nosaltres els ofesos.

El perdó, per a ésser perdó de debó, ha d'ésser perfecte; és a dir, no ha de deixar senyal de rancor o de ressentiment. Quan sentim a dir: "jo perdono, però no oblido", podem pensar que es tracta d'una manera superficial de perdonar o, fins i tot, que no hi ha autèntic perdó.

Hem d'ésser autèntics i honrats davant Déu i davant els homes. És veritat que poden existir ofenses que fereixin fortament el nostre cor i el nostre honor, ofenses que poden destruir allò que amb esforç hem edificat durant anys. En aquest cas, tot i perdonant, serà impossible que en el nostre cor no hi romanguí la tristesa i l'amargor per l'ofensa soferta.

No hi ha dubte que hi ha ofenses que costen d'oblidar i que solament el temps podrà

guarir les ferides i ens ajudarà a retrobar l'equilibri perdut. Com a cristians hem de recordar la pregunta de Pere: "Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Fins a set vegades? Jesús li diu: No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set" (Mt 18,21-22). És a dir: hem de perdonar sempre.

El qui diu: "jo perdono, però no oblido" s'allunya de l'Evangeli i mostra una actitud de no voler perdonar de debó. És cristià i fins i tot més humà dir: "jo perdono, encara que em costi oblidar".

Siguem coherents amb la pregària del Pare nostre: "perdoneu les nostres culpes, com nosaltres perdonem els nostres deutors". La nostra inclinació a l'egoisme i la nostra feblesa són molt grans i solament l'ajuda de Déu pot donar-nos la força de perdonar sempre i amb aquell amor que purifica totalment la memòria.

L'autèntic perdó significa oblit total de l'ofensa i ha d'anar acompanyat del desig de fer el bé a qui ens ha ofès si volem seguir el precepte de Jesús: "...si feu bé als qui us fan bé, quin mèrit teniu?".

Si perdonem de cor ens sentim menys indignes de la misericòrdia de Déu i aportem noves energies a la convivència social tan necessitada de respecte i de relacions harmonioses i pacífiques.

Alemania

Avortament: el mateix nombre anyal de morts que a Hiroshima i Nagasaki

MAGÚNCIA.— Després del cardenal Friedrich Wetter, arquebisbe de Munic, el bisbe de Magúncia, monsenyor Karl Lehman, ha comparat els dos-cents mil morts, pels bombardeigs atòmics de Hiroshima i Nagasaki amb el mateix nombre d'infants que, cada any, són morts en el si matern a l'Alemanya occidental. El prelat ha exhortat els fidels, en el curs d'una celebració eucarística, que fomentin una més gran sensibilitat davant els sofriments del proïsme. Ha precisat que el temps actual no solament està caracteritzat per les catàstrofes externes i pels sofriments temporals, sinó també per les malalties de l'ànima. Tot sovint —ha dit— la insensibilitat davant els sofriments treu les ganes d'emprendre una acció a favor dels nostres germans.

Brasil

Cardenal Sales "La violència, guerra civil no declarada"

RIO DE JANEIRO.— Segons el testimoni de l'arquebisbe de Rio de Janeiro, el cardenal Eugenio Sales, la gran violència que regna al Brasil condueix "a una guerra civil no declarada".

En un document fet públic últimament a Rio de Janeiro, el cardenal ha recordat que les estadístiques oficials han demostrat que Rio i Sao Paulo són les ciutats més violentes del món. Ha demanat al govern que fes front a aquesta situació, això ho ha fet amb la intenció de restaurar la confiança dels ciutadans envers les autoritats de l'estat.

Estados Unidos

Els bisbes demanen més accés de la dona als llocs dirigents de l'Església

NOVA YORK.— Els bisbes americans han reivindicat que la dona necessita més accés als llocs dirigents de l'Església i una participació més gran de religioses en el procés de decisió de l'Església; això és el que diu el document preparatori per al Sínode extraordinari dels bisbes. Aquest últim se celebrarà a Roma del 25 de novembre al 8 de desembre pròxim. Mirarà d'examinar els vint anys transcorreguts després del Concili Vaticà II.

Les 14 pàgines del document dels bisbes americans es refereixen al Concili Vaticà II per demanar una modernització de l'Església i per examinar el problema de la manca de vocacions en el context de l'obligació del celibat per als preveres així com de l'afebliment de la consciència del deure.

Suïza

"Un treball honest, si us plau"

Una enquesta de la Joventut Obrera Catòlica de Suïssa denuncia que darrera de moltes ofertes de treball s'amaga la vexació sexual com a pas imprescindible per tenir més accés al lloc que es diu oferir.

LAUSANA.— Vosaltres sou joves, home o dona i, cerqueu un treball. No importa quin, "una petita ocupació". Llavors inseriteu un petit anunci en el periòdic local i hom observa, amb sorpresa, que se'l proposa per a "fotografies artístiques", "sortir" amb un, o també que us prostituïu... El descobriment d'aquests fets ha mogut la Joventut Obrera Cristiana (JOC) del departament de Vand a realitzar una enquesta sobre aquest fenomen. Acabat el seu treball, ha confeccionat un dossier sobre "la sol·licitud de treball per petits anuncis i la percaça sexual".

Proposicions més o menys equívokes

L'enquesta ha entrevistat vint-i-tres persones, homes i dones, de 16 a 40 anys. Tots havien fet aparèixer una sol·licitud d'ocupació en el diari de Lausana "24 Hores" o en el "Lausanne cités". Alguns, per cert, han trobat un treball corresponent a la seva comanda, els qui tenen cura d'infants o cursos d'anglès. Però tots han rebut proposicions més o menys equívokes: des de massatgista a la prostitució, passant per posar per a fotos —a 100 francs per tres quarts d'hora— o els "jocs sexuals".

Els testimonis reflecteixen la indiferència, la rebel·lió o també el disgust o la por. "Jo ho he experimentat", "aquestes són les irregularitats", compten certes víctimes d'aquestes pseudo-ocupacions. Fins i tot si aquests mètodes són "ofensius", "tristos", o "roïns", no tenen res d'il·legal en si mateixos, excepte si arriben a abusar del telèfon o hi ha corrupció de menors, prohibida per la llei.

Les víctimes prefereixen callar

Llavors l'essencial queda situat fora del marc jurídic, segons creu la JOC. Es comprova el fet que les víctimes prefereixen callar. Els serveis d'ajuda social, oficials o no, consultats per l'enquesta, diuen no haver rebut queixes amb referència al problema.

Les víctimes d'aquests procediments la majoria són persones vulnerables. La JOC dedueix algunes constants sobre la qüestió: els sol·licitants d'ocupació generalment no tenen una veritable formació professional i, ja que el plantejament de l'anunci és vague, les possibilitats de proposició de posar per a fotos i de prostitució són moltes. L'element determinant està en la classe social. L'interlocutor s'informa abans de recórrer i, l'informe constata que com més avall de l'escala social està el sol·licitant d'ocupació, és estranger sense formació, o si és una dona sola, més abruptes i violentes són les proposicions.

El dret a un treball digne

Si la mostra (vint-i-tres persones) és fiable, la JOC estableix alguns elements d'anàlisi del fenomen. Actualment, no és fàcil trobar un treball i el futur ofereix poca esperança. Per altra banda, percaça sexual forma part de la vida quotidiana i les telefonades són una part d'aquesta realitat. En tot això són a la vegada "víctimes i botxins, receptors i vectors", subratlla la JOC.

La indústria del sexe és florent. Està dominada per la violència, mentre que l'amor, la tendresa i l'expansió són absents.

L'informe explica també que cada individu es troba entre dos focs en relació a la sexualitat: "per una banda se l'empeny" per l'altra "se'l condemna". Encara subratlla que una moral repressiva prepara i entreté el terreny d'una permissivitat la qual vol combatre.

Això provoca el desenvolupament del mercat del sexe, a través de petits anuncis interposats.

Dues reivindicacions utòpiques

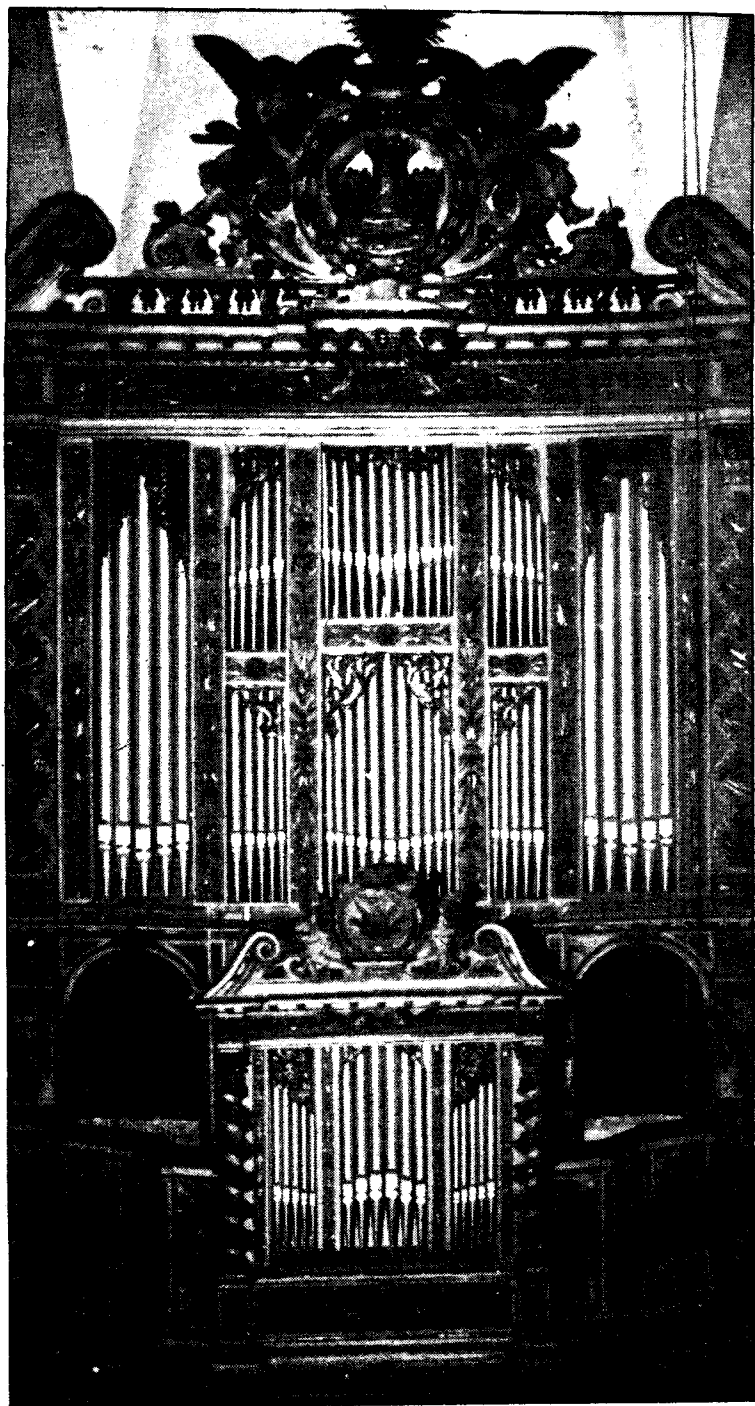
En resposta a aquest estat de coses, la JOC formula dues rei-

vindicacions, és a dir, "dues utopies". En primer lloc, "el dret a un treball" "d'expansió", útil i "correctament remunerat" i en segon lloc una formació autèntica, una "Educació per a la vida", en la qual inclou també "una educació sexual" que no es deté per explicar-ne els mecanismes.

Però tenint en compte aquestes circumstàncies i per no esperar massa temps... la JOC ha volgut denunciar aquest fenomen. I per al vostre pròxim anunci un consell: no poseu mai "no importa quina classe de treball", cal precisar i afegir "si no és seriós, absteniu-vos". Això no ens guarda de males sorpreses, però ja és una protecció...

Montserrat Torre

L'orgue, un ins que engresc

No cal que un orgue sigui gran; la qüestió és que sigui bo.

FRANCESC GAMISSANS

Montserrat Torrent i Serra, capdavantera de les noves promocions organístiques catalanes, inicià els seus estudis al Conservatori Municipal amb el mestre Paul Frank. Ha assolit consecutivament tres beques de la Fundació March, i això li ha permès d'ampliar els seus estudis tècnics a Siena, sota la direcció dels mestres Germani i Rilling. Com a becària de l'Institut Francès, ha estudiat també a Pa-

rís, amb Noëlie Pierront. Ha estat distingida amb el Premi Extraordinari de l'Ajuntament de Barcelona i actualment és catedràtic d'orgue del Conservatori Municipal. Com a concertista ha actuat moltes vegades als principals centres musicals d'Espanya, França, Suïssa, Alemanya, etc. S'ha especialitzat en la música espanyola antiga, de la qual ha fet diverses gravacions amb orgues de l'època, com el del Vendrell, de Mahó, de la catedral de Segòvia o de la col·legiata de Daroca.

La professora d'orgue, nascuda a Barcelona, s'interessa molt per la música actual, i li dèiem l'estrena a Barcelona del "Llibre d'orgue" de Messiaen i de les "Variacions" de Schönberg, així com la de moltes obres d'autors contemporanis catalans, com Jaume Padrós, Joaquim Homs, Josep Soler, Manuel Valls, Josep Mestres Quadreny, Manuel Mola, etc.

Un orgue de tubs al seu estatge

Montserrat Torrent em rep amb gran cordialitat en el seu propi estatge del barri del Guinardó de Barcelona. Vaig acompanyat del meu germà, mossèn Joan, organista de la catedral de Barcelona. M'adono que en la sala d'estar hi ha instal·lat un orgue de tubs: dos teclats manuals i un pedaler. És de l'orguener Grenzig. Ens l'ensenya amb tot detall.

— No sempre la seva estructura ofereix les mateixes característiques i, de vegades, la posició de l'organista enfront de l'instrument és altament incòmoda. Aquesta incomoditat pot ocasionar-la una alçada inadequada del banc, dificultant l'accés al pedaler. Les mides que centren el teclat manual amb el del pedaler molt sovint no correspon amb la mateixa nota i aquest desplaçament descentra el càlcul que s'obté treballant en un determinat instrument.

Quan la senyoreta Montserrat ens ensenya l'orgue, poso la vista al pedaler.

— El pedaler presenta una altra dificultat perquè tampoc no és igual en tots els orgues:

uns tenen una llargada normal, altres són curtíssims i en lloc d'estar situats endavant, sota el teclat manual, estan situats cap enrera. Llavors hom ha de tocar en una posició contràriament a la que ha practicat. Amb això m'hi he trobat sovint. Per altra banda, hi ha pedalers que són plans, altres radials, altres rectes, altres encorbats. Cada vegada que et trobes amb un orgue per fer un concert, et cal, dins a cert punt, "adaptar" la manera de tocar.

Montserrat Torrent ens invita a seure i prendre un refrigeri, mentre diu que la majoria de les dificultats de l'orgue provenen de la seva construcció.

"Joan Sebastià Bach pot interpretar-se de molts angles diferents"

Vull saber l'opinió de l'exímia concertista sobre la música per a orgue de J.S. Bach. Li pregunto si les dificultats provenen de l'estructura de les obres o de la manera d'interpretar-les.

— Aquesta pregunta és difícil de contestar, perquè Bach pot interpretar-se de tants angles diferents que no s'acabaria mai. L'estudi de les obres de Bach donarà a l'interpret prou elements perquè se'n derivin diferents punts de vista. És clar que el contrapunt, del qual Bach n'és "el rei" demana una gran claredat i domini de l'instrument en el concertista; si no és així no s'entendria res. La interpretació cal que sigui transparent i cal també una certa independència, perquè cantin totes les veus amb el frasseig que li és propi. Tot això, evidentment, sempre és difícil.

La titular del Conservatori ens ensenya un programa d'un gran organista, el professor Hubert Meister, la tesi doctoral del qual és un tema sobre "Retòrica musical durant el Barroc". Hubert Meister interpreta Bach d'una manera nova i totalment inèdita.

— Es basa en la retòrica i en els efectes que hi ha en les obres de J.S. Bach. Jo el vaig sentir per ràdio i vaig quedar espantada, perquè no s'assembla de res, de res del que hem sentit fins ara. Hem escoltat un Bach romàntic, un Bach barroc, un Bach molt escèptic, i, en altres èpoques, un Bach molt viu i comunicatiu. El professor Meister manté que Bach tocava al costat del predicador, que era un retòric. La retòrica s'encomanava al músic i tocava de la mateixa manera que el predicador predicava. Potser hi hagi quelcom de veritat en tot això, però tant com enfocar tota la música a través de la retòrica ho trobo exage-

"La música d'orgue des d'un ampli sector de la societat, comunica un missatge de gaudís dels seus sons ancestrals, catedràtic d'orgue del Conservatori de Barcelona.

rat, perquè s'allunya del fet estrictament musical.

Comentem sobre el fet que hi ha gent no especialitzada en harmonia i composició i que té, malgrat tot, una gran afició i predilecció per la música de Joan Sebastià Bach.

— Crec que els entesos en harmonia i composició frueixen més i millor de la música, però això no treu que tothom qui és sensible a l'art no pugui gaudir-la. Això és com els que no entenen de pintura i veiem un quadre, i diem: "Oh, que bonic; és una meravella". Si estés al costat d'un expert et diria: "Fixa't aquí; mira la perspectiva de la mar i la combinació suau dels colors". T'adones d'una sèrie de detalls que t'havien passat desapercebuts; jo només havia vist que el quadre era molt bonic. Semblant cosa passa amb la música.

— Hi ha gent que no entén els autors moderns, com Messiaen, Hindemith, Schönberg, etc. Prefereixen Bach, Haendel, Telemann, César Frank. Els agrada més els clàssics, la música barroca. Per què això?

Instant

- Què estima més d'una persona?
- La seva sinceritat.
- Què detesta més d'un individu?
- L'egoisme.
- Quina flor li agrada més?
- Totes, però amb preferència.
- Quin ocell la captiva més?
- No entenc d'ocells. M'agrada per les teulades: els pardalets.
- Si hagués d'escollir un instant triaria?
- M'agradaria cantar.
- Quin dia ha estat el més feliç?
- El dia que vaig sintonitzar amb la ràdio.
- I quin dia el més trist?
- El dia que varen faltar els èssers humans.
- Quin llibre li ha agradat més?
- És difícil dir-ho, perquè m'agraden tots.
- Cents és: "Amb els ulls oberts".
- Veu la televisió?
- Poquíssim; de tant en tant la veig.
- Quin plat de la cuina catalana?
- Un plat de la Bisbal: pasta italiana.
- Quin home admira més de tots?
- Albert Schweitzer.
- En quin país li agradaria viure?
- En el meu.
- Com voldria morir?
- En pau.

Montserrat Torrent, catedràtic d'orgue del Conservatori Municipal de Barcelona.

nt, en exclusiva

Instrument difícil per al jovent

perta molt d'interès en un
àdhuc de jovent, perquè
randiositat i bellesa a tra-
als", diu Montserrat Tor-
Conservatori Municipal de

— Es una qüestió que em
ve de nou, no l'he meditada
mai. Potser és per allò que dè-
iem abans de la comunicació
d'un missatge. Però a mi Mes-
siaen m'agrada molt; Hinde-
mith també m'agrada perquè
s'inspira en la música popular;
vol fugir de la melodia, vol fu-
gir de l'expressió; però, mal-
grat tot, és expressiu i melòdic,
encara que a vegades té obres
terriblement dures. Ell mateix
diu: "Maltracteu el piano, no
per fer soroll, sinó per fer músi-
ca". Tot això sorprèn: què pot
comunicar? Hi ha autors con-
temporanis que són tan espe-
culatius i tan intel·lectuals que
dius, "no, falla el sentit"; no
sincronitzen amb la nostra sen-
sibilitat.

L'orgue electrònic és una falsificació

Amb la seiyoreta Montserrat
parlem dels orgues electrònics i
de si arribaran a superar l'orgue
de tubs.

— Crec que no el superaran
mai, perquè encara que imitin
d'una manera més o menys
perfecta, sempre resta la imi-

tació. En la vida, per molt que
un tècnic imiti una joia, és més
bonic tenir la joia, oi? Per molt
valor que tingui una imitació,
què en traiem? Cada dia valo-
rem més la cosa autèntica.
L'orgue electrònic és una falsi-
ficació: si ell és perfecte,
per què imitar el que és perfec-
te naturalment? No he entès
mai que s'hagi d'imitar un ins-
trument! Al cap d'una estona
que sents l'orgue electrònic et
cansa terriblement, com una
orquestra sentida per ràdio o
sentida viva, de veritat. Jo pre-
fereixo l'orquestra de veritat,
amb tots els seus defectes.
Sents el so com s'ha fet d'una
manera natural; en canvi en
l'orgue electrònic tot està pre-
fabricat.

Manquen orgues per als alumnes

Al nostre país resulta dificil-
tós l'estudi de l'orgue de tubs
perquè no està a l'abast de qual-
sevol alumne. Parlem de com es
podria resoldre el problema.

— Caldria que els respon-
sables dels temples religiosos
es mentalitzessin d'una altra
manera. Haurien de prestar i
oferir l'orgue, pagant l'alumne
un modest preu pel cost de
l'electricitat i manteniment de
l'instrument. A Suïssa hi ha un
horari a cada església per
aquest afer, i tothom pot estu-
diar sense control. Figura en
una llista els noms dels que ha-
bitalment van a estudiar.

Hom apunta: "dues hores",
"tres hores". No passes per
l'angoixa que... "potser avui
em faran mala cara", "potser
no serà grata la meua presèn-
cia", etc. Tot el sistema està
muntat molt diferent. En gene-
ral cada temple confia a un sa-
gristà, que és un gran senyor, i
que té cura de tot, i et diu: "Va-
gi amb llibertat; vostè mateix
apunti les hores d'assaig".
Aquesta confiança extrema tam-
bé exigeix una responsabilitat i
educació igual.

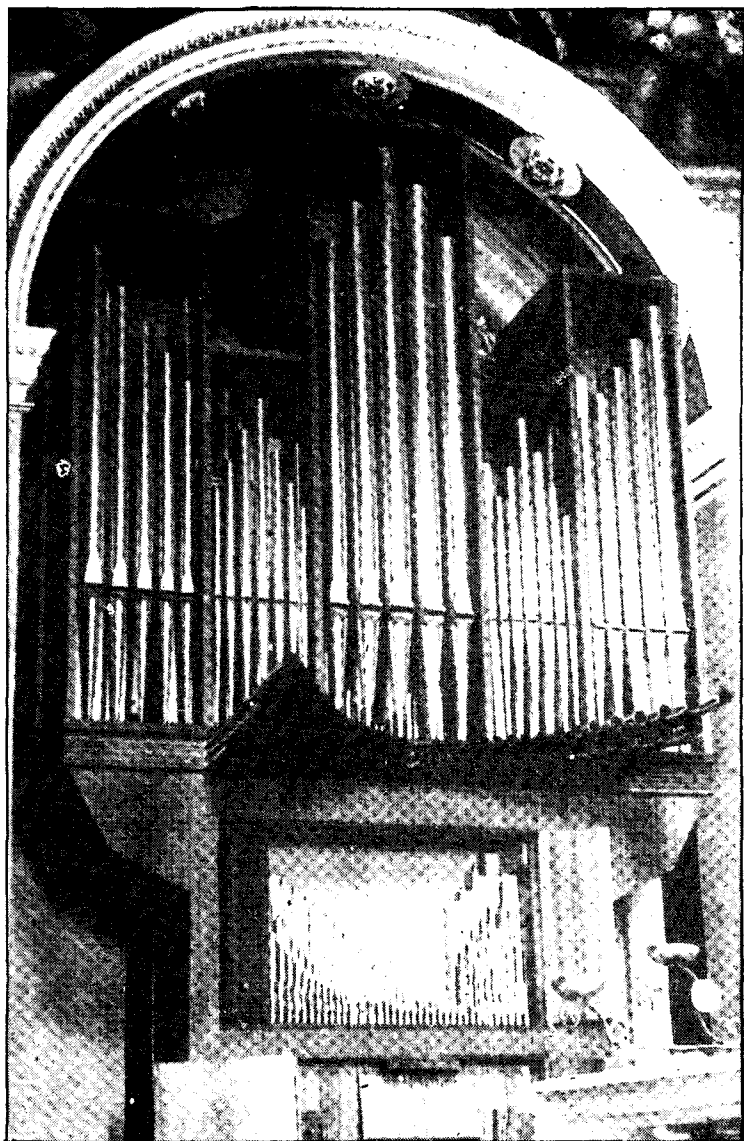
— A Barcelona es podia trac-
tar aquest problema a alt nivell:
signar un conveni entre el Con-
servatori, del qual Montserrat
Torrent és la titular, i la cúria dio-
cesana o les parròquies.

— Jo ho veuria molt bé. A
nivell institucional no s'ha fet
res. El que puc dir és que en
acabar el curs allà per l'abril,
la parròquia de Santa Maria
de Mataró ofereix el seu orgue
als nostres alumnes.

Sortosament augmenten en-
tre nosaltres els orgues particu-
lars. Segons la professora Tor-
rent han proliferat últimament.
No tothom, és clar, pot disposar-
ne; val diners. Però també és cos-
tós un piano.

La qualitat de l'orgue no està en la seva dimensió

— Quins orgues de tubs de
Catalunya considera més valuo-
sos?

L'orguener català Gabriel Blancafort ha construït 92 orgues. Aquest és un d'ells.

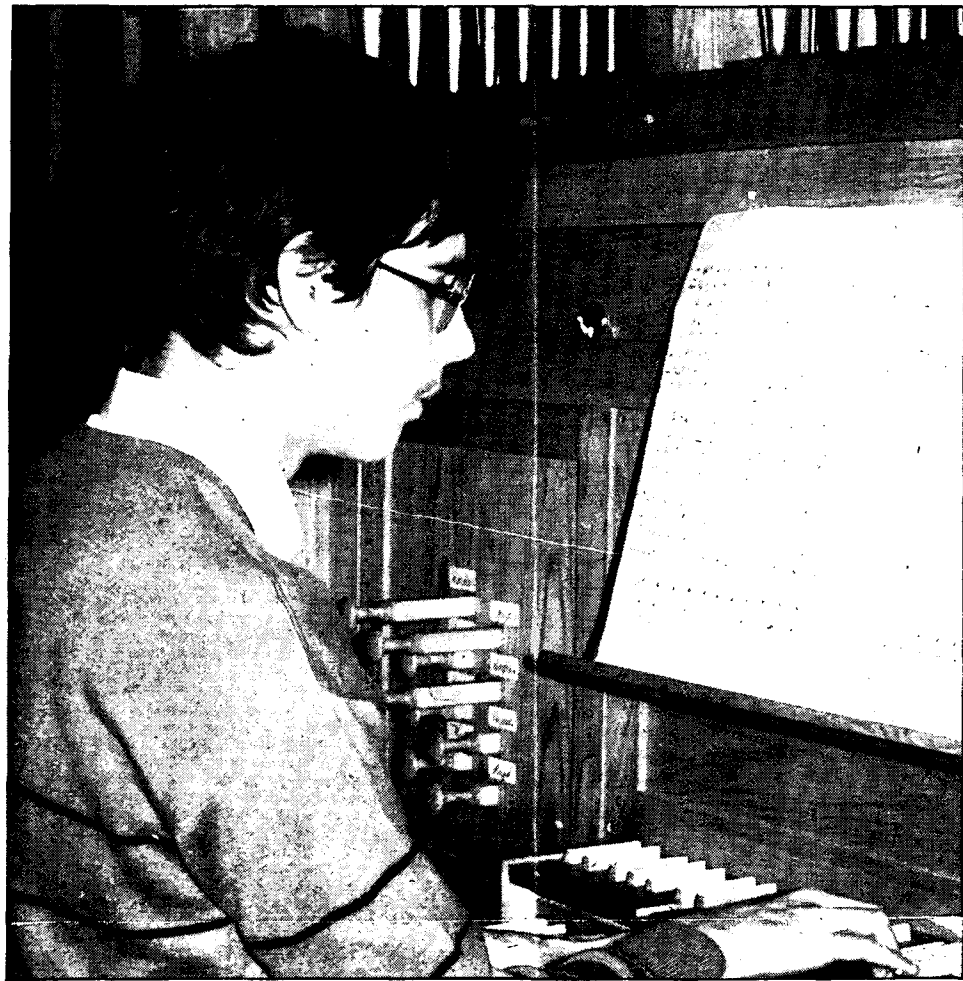
— Es fa difícil dir-ho, però
hi ha el de Santa Maria de Ma-
taró, que és impressionant i
molt complet; hi ha el de
Montblanc, riquíssim; el de
Castelló d'Empúries, recent-
ment restaurat i que ha quedat
molt bonic; el de Sitges, el del
Vendrell, i el de Mahó a les
Illes.

— I d'Europa, quin és l'or-
gue millor?

— Això encara és més difi-
cil de respondre. Tinc un re-
cord de quelcom molt perfecte
i irreplicable de l'orgue de So-
ro, a Dinamarca. Quan el vaig

provar em semblava que no
havia tocat mai l'orgue: era
tanta la dolcesa del so, tanta la
seua intensitat, era tant viu!
També recordo l'orgue d'un
poblet de Suïssa. La Côte; està
al cim d'una muntanya, on
sembla que s'acaba el món; en
fi, tot es neu i neu, sense cap
signe de vegetació. Una esgle-
siola i a dins un orgue nou,
construït per un orguener jove-
níssim; l'instrument és fantàs-
tic. No cal que un orgue sigui
molt gran; la qüestió és que si-
gui bo. Hi ha orgues grandis-
sims, però dius: "no!". I aquí no
voldria esmentar el del Palau
de la Música de Barcelona,
perquè està condemnat a de-
saparèixer i fer-ne un de nou.
Els catalans hem de dir: "can-
viem aquest orgue", perquè
l'actual no té cap condició, ab-
solutament cap; ni un joc que
sigui passable. La suma de jocs
d'un orgue que no tenen quali-
tat, és com la d'un cor molt
gran, però que tothom canta
desafinant, o que no hi ha bo-
nes veus. Encara que siguin
molts els que canten, se suma
la lletjor del grup; de tot el con-
junt. En canvi, si sentim un pe-
tit cor, però de veus ajustades,
afinades i bones, diem: "Quina
meravella!".

La senyoreta Montserrat
Torrent és summament modes-
ta, i sempre tem que en les seves
opinions no trobi el mot adequat
per expressar el que pensa o vol-
dria dir. Recordo la seva bona
mare que li deia que mai no tro-
bem del tot la paraula justa per
donar a entendre el que volem
comunicar. Potser aquesta tem-
ença d'ella prové més de la se-
va fina intel·ligència i dels seus
amplis coneixements professio-
nals, reconeguts arreu del món,
ja que només l'home savi, té el
suficient seny i modestia per a
dir: "Jo només sé que no sé res".

Cada dia hi ha
més interès
en el jovent per
l'estudi de
l'orgue. No
sempre, però,
un noi o noia
pot disposar
d'un orgue de
tubs per
assajar.

ànies

F. G.

sona?

vidu?

les boscanes, les del camp.

h aquells petitons que saltironen

strument després de l'orgue,

eliç de la seva vida?

hb una altra persona.

sers que estimava.

és?

rada molt llegir. Un dels més re-

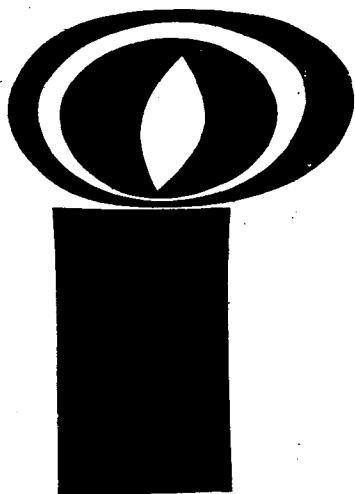
poso perquè no s'espatlli.

ana li agrada més?

aliana amb marisc.

la història?

iure?

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE XXVII DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Gertrudis Argenté

Evangelista Sant Marc

"I ELS CREÀ HOME I DONA"

L'home —i la dona—, fruit preferit de l'amor de Déu, és fet per a l'amor i, per tant, per a la comunió. En cap dels éssers creats no pot trobar el complement de la seva vida; la companyia amorosa que li cal, si no és en la parella. L'home i dona, en comunió total, formen una sola carn.

Lectura del llibre del Gènesi (2:18-24)

El Senyor-Déu digué: "No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi". El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria; el nom que l'home donava a cada un dels animals, era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, Déu prengué una de les costelles de l'home i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: "Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espos". Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.

El poeta libanès GIBRAN KAHILIL GIBRAN (1883-?), àrab cristià, en la seva obra "El Profeta" —autèntica poesia mística— uneix la pura essència de tot quant van especular savis i poetes sobre l'amor diví i humà. Desitjava que la Veu de l'orient, vigoritzada pels segles, purgada pel Dolor, arribés de nou a l'occident com a renovació del missatge de Crist. Per això, tot al llarg de l'obra, aquest missatge, a través de temes diversos, és reclamat per

la comunitat cristiana de la qual era fill.

En aquest poema que oferim, enalteix amb imatges bellíssimes la comunió total i perdurable entre l'home i la dona, fruit de l'autèntic amor fidel que, lluny de sotmetre i de posseir, allibera i fa que l'un i l'altra aconseguixin, en mútua complementarietat, la identitat personal plehament humana, lliure i responsable dels fills de Déu.

Matrimoni

Llavors, Almitra tornà a parlar:

Què ens direu sobre el matrimoni, Mestre?

I ell respongué:

Nasquéreu junts i estareu junts per sempre.

Estareu junts quan les ales blanques de la mort escampin els vostres dies.

Sí; estareu junts fins i tot en la memòria silenciosa de Déu.

Però, deixeu que hi hagi espais en la vostra proximitat.

I deixeu que els vents del cel dansin entre vosaltres.

Estimeu-vos l'un a l'altre, però no convertiu l'amor en una cadena;

Més aviat, que sigui una mar mòvile entre les ribes de les vostres ànimes.

L'un a l'altre ompliu-vos la copa, però no beveu d'una sola copa.

L'un a l'altre doneu-vos del vostre pa, però no mengeu del mateix mos.

Canteu i balleu junts i estigueu alegres, però que cadascun de vosaltres sigui independent.

Les cordes d'un llaüt estan soles encara que vibrin amb la mateixa música.

Doneu el vostre cor, però no perquè l'altre el posseeixi.

Perquè només la mà de la Vida pot contenir els cors.

I estigueu junts, però no massa junts.

Perquè cada pilar del temple és un, i no es confon amb els altres.

I, ni el roure creix sota l'ombra del xiprer ni el xiprer sota la del roure.

GERMANS EN JESUCRIST

La paradoxa de sempre, la gran realitat del misteri de l'encarnació: la mort de la Vida —el Fill— que duu la Vida als fills. És l'amor del Pare del cel, de qui procedeix tota família, que ens fa germans en Jesús.

Lectura de la carta als cristians hebreus (2:9-11)

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però, ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi; perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació, fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

L'AMOR FIDEL

Jesús remet sempre a la moral del cor, no a la de les accions. És en la pregonesa d'un cor fidel on neix i viu i creix l'amor que dura sempre, malgrat tot i per damunt de tot, i que fa possible que l'home i la dona, complementant-se, aconseguixin plegats, la veritable humanitat.

Evangelí segons sant Marc (10:2-16)

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es pot divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: "¿Què us va ordenar Moisès?" Li respongueren: "Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se". Jesús els digué: "Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això l'home deixa el pare i la mare i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar". Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix, Jesús els diu: "Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri".

[La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: "Deixeu venir els nens, no els excloueu, el Regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebi el Regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas". I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.]

"FELIÇ TU, FIDEL DEL SENYOR"

Aquest salm respira tot ell mentalitat veterotestamentària, quan la fecunditat de l'esposa, de la terra i dels ramats era la benedicció més anhelada pel pare de famílies, pel cap de casa, just i fidel. Però no és pas aquesta felicitat —desitjable, sí, però tan material i tan relativa— la que obre un camí cristià al salm i la incorpora a la nostra litúrgia, sinó la benaurança proclamada en els dos primers versets: "Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins".

Salm 127:1-2,3, 4-5,6 (R.:5)

Feliç tu, fidel del Senyor,
què vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.

La teva esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teua;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem. R.

Que puguis veure els fills dels teus fills.
Pau a Israel! R.

Homes i institucions

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

La Bíblia a l'abast

JOSEP M.ª ARAGONÈS

Per sota dels àngels

Amb la citació del salm 8:5-7, l'autor ens porta a la contemplació de l'home Jesús. Ens el fa mirar des del nostre mateix nivell, des de terra. El text del salm és citat d'una manera aparentment displicent: En les Escriptures, algú en dona testimoni amb aquestes paraules (v. 6a). És una manera com una altra de confessar que tota la Bíblia és paraula de Déu, i això és el que compta per damunt de l'interès que pugui tenir l'autor humà del text. És, doncs, Déu mateix el qui ens presenta Jesús, abaixat (v. 9a). El Fill, sense abandonar la naturalesa divina, s'abaixa a compartir amb nosaltres la naturalesa humana. Entra en aquest món i en la nostra història, que, d'acord amb l'opinió general d'aquell moment, era considerat com si Déu l'hagués posat sota l'administració dels àngels. El Fill de Déu, doncs, en fer-se home va ser posat un moment per sota dels àngels (v. 9b), se sotmet a la seva autoritat com qualsevol altre home. ¿Què és l'home, perquè te'n recordis? ¿Què és un mortal, perquè li donis autoritat?, pregunta el salmista. I en donar la resposta, diu admirat, que gairebé l'home ha estat posat al nivell dels àngels i constituït rei de la creació. La primitiva tradició cristiana va

“Davallà del cel... i se'n pujà al cel”

(He 2:9-11)

llegir de seguida aquest text sota una llum cristològica. Aquest home, no era simplement la humanitat, sinó el capdavanter i redemptor de la nova humanitat sorgida del misteri de Crist. El “Fill de l'Home” va ser “abaixat” fins a compartir la sort total dels seus germans. Així, des de terra, podria endur-se'ls cel amunt, cap a la participació plena de la vida de Déu. Això era el que convenia (v. 10c) fer, i que Jesús, l'Home Nou, amb la seva actitud de total obediència al Pare, oposada a l'actitud de revolta de l'home vell, va dur a terme. L'abaixament de Jesús, però, va durar “un moment”. El temps de la seva vida mortal. Després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi. Així ha inaugurat els temps nous de la salvació del món. Aquests temps són ja ara, quan l'obra de Jesús ha estat con-

sumada, ha quedat definitivament acompanyada, mentre camina —caminem amb ell— cap a la manifestació plena de la glorificació de la humanitat amb ell.

El Crist solidari

Déu, que ens estima, va voler que Jesús morís per tots (v. 9d). La solidaritat de Jesús amb la humanitat és total. Ells s'ha posat al costat de la humanitat entera empobrida pel pecat fins a l'extrem de veure's inexorablement abocada a la mort per sempre. I s'ha fet de la nostra família. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix Pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans (v. 11). Amb el misteri de la redempció, Jesús es manifesta el germà gran de la humanitat, el que ens condueix al

Pare, ens ensenya a tractar-lo i ens fa compartir la seva vida. Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres, per poder destituir amb la seva mort el Diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al terror de la mort, érem esclaus tota la vida (vv. 14-15).

La nostra solidaritat

Units al Crist solidari no tenim altra alternativa que ser també nosaltres solidaris dels germans. I no s'hi val a ser-ho únicament en teoria, o a nivell d'aquelles curioses pregàries, que ens agraden tant i que, més o menys sonen així: “Auxiliu, Senyor, els qui passen fam: Us ho demanem, Senyor”. En lloc de dir: Feu-nos sensibles als clams dels qui passen fam i que la nostra solidaritat cristiana ens faci ser activament presents a l'hora de cercar i trobar remei a la fam del món! Val la pena que llegim amb molta atenció els darrers versets d'aquest capítol segon d'Hebreus. Com Jesús, nosaltres els cristians —els seus germans— no som ací per ajudar els àngels (v. 16) —per ser uns romàntics ideòlegs de la solidaritat—sinó per ser solidaris de debò amb els que ens necessiten. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble (v. 17). Cristia vol dir: deixeble i seguidor de Jesucrist. O no?

Cultura científica

“... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots.”
Antonino Zichichi

“Dels quatre elements als quarks”

35. Els enigmàtics mesons

FRANCESC
NICOLAU

Professor de la facultat de
Teologia de Barcelona

El descobriment que va fer Frederick Reines de l'existència real dels neutrins previstos per Pauli, era fruit d'un gran refinament de la tècnica; ja que no era fàcil trobar reaccions en què intervinguessin aquestes fugisseres partícules que en la seva immensa majoria travessen la Terra de part a part sense xocar amb res ni deixar rastre, i que fins i tot podrien passar a través d'un gruix de plom de centenars de vegades la distància Terra-Sol. Però com que eren partícules ben previstes per la teoria amb les seves propietats, aplicant-les com calia tot va anar com una seda. Una cosa diferent va passar amb unes altres partícules, els “mesons”, que, quan hom creia haver-los trobat, no lligaven amb la teoria:

Els càlculs de Yukawa

El japonès Hideki Yukawa (1907-81) va graduar-se en física a la ciutat de Kyoto el 1929 i va obtenir el doctorat a Osaka el 1938. Des de 1930 se sentí atret pel problema de la cohesió de les partícules del nucli atòmic. En aquell moment només se su-

posava que era compost de protons i neutrons, suposició que es corroborà el 1932 amb el descobriment del neutró per Chadwick. Per a mantenir el lligam entre les partícules no se sabia quina mena de força actuava. Heisenberg havia suggerit l'existència de “forces d'intercanvi” sense concretar gaire. Yukawa volgué donar-hi una resposta ben raonada:

Les forces electromagnètiques ordinàries actuen transferint-se fotons; no podria ésser que les “forces nuclears” també es transferissin una partícula? Ara bé, les forces electromagnètiques són d'abast infinit i els fotons tenen massa nul·la, les forces nuclears són d'abast molt limitat, no es fan sentir a distàncies superiors a la grandària del nucli atòmic, que no arriba a la bilionèsima de cm., però a aquestes distàncies són molt intenses: superen les elèctriques i donen cohesió al nucli. La teoria quàntica ens diu que hi ha una relació entre la massa de l'objecte transferit i l'abast de la força. Si concebem la força nuclear com una interacció anàloga a la de l'electromagnètica, haurem de dir que també es realitza amb la transferència d'una partícula i aquesta té massa. Quina massa? El càlcul dona un novè d'un protó, o sigui pels volts de 200 vegades la d'un electró, que és 1847 vegades més

petit que aquell. Aleshores la cohesió entre protó i neutró es deuria a l'intercanvi constant d'aquesta partícula, a milions de canvis per segon. A cada canvi el protó es fa neutró i viceversa. Yukawa publicà aquesta teoria el 1935, i s'anomenà “mesó” (de “mesos”=mitjà, en grec) aquesta hipotètica partícula de massa mitjana entre el protó i l'electró.

Els raigs còsmics encara

Després de la descoberta del parell electró-positró de 1932 per Anderson, no s'acabà pas la investigació sobre la naturalesa dels raigs còsmics. Tant Millikan a Amèrica com Regener a Europa segueixen enviant globus amb aparells a gran altura fins a un centenar de km. Arriben a la conclusió que a 20 km. és on hi ha la màxima intensitat de ionització. Si més amunt no es troben tants ions, serà que els raigs còsmics són d'origen terrestre? Millikan descobrí també, amb globus enviats des del nord del Canadà fins més avall de Mèxic, que la radiació és més intensa a prop dels pols magnètics. Això vol dir que el magnetisme terrestre distribueix les partícules; així, doncs, han de venir de fora. I com és que a 100 km. d'alçada són els raigs menys intensos que a 20

km.? La resposta és que la radiació “primària”, és a dir, tal com ens arriba de les profunditats del cosmos, no té tantes partícules com la “secundària”, que és la formada pels ions que produeix la primària en xocar amb les capes altes de l'atmosfera. I com és, doncs, la primària? intensíssima! Les primeres hipòtesis (que eren electrons i positrons, que eren només raigs gamma,...) van resultant falses. Per a analitzar-la la cambra de Wilson és la que ha donat els resultats més fidedignes: fonamentalment està constituïda per partícules, de les quals un 90% són protons, a energies elevadíssimes, de 1.000 a 10.000 milions de volts, que xocant amb els àtoms de l'alta atmosfera els desintegren en “estrella” i en “cascada”, o sigui fent-los esclatar i originant noves desintegracions les partícules que en surten. Això és el que origina que la zona amb més ions sigui al voltant dels 20 km. d'alçada. I com se sap que això és així si no es pot portar una cambra de Wilson a aquelles altures? N'hi ha prou amb veure el que fan les partícules que arriben fins a ran de terra, per poques que siguin.

Encara no feia un any que Yukawa havia predit l'existència dels mesons que Anderson i Neddermayer observaren en la seva cambra de Wilson una trajectòria procedent dels raigs còsmics que

només podia ésser d'una partícula amb més massa que un electró i menys que un protó. Ja tenim el mesó de Yukawa! Quin èxit! Però... tres anys més tard es veié que no arribava a 200 vegades un electró, sinó escassament a 130, i no reaccionava amb els protons de la manera com deia la teoria del físic japonès... Avui dia aquest “mesó” ja ni s'anomena mesó sinó “muó” (o partícula μ). És un “leptó” (=partícula lleugera no composta d'altres) com l'electró, encara que sigui 130 vegades més pesat. Yukawa en tingué una gran decepció.

Tanmateix la cosa acaba bé: arribem al 1947 i Cecil Frank Powell (1903-69), a partir de plaques fotogràfiques exposades als Andes bolivians, descobreix, per fi, també en els raigs còsmics, la traça d'una partícula que compleix exactament la predicció de Yukawa! Hom li ha donat el nom de mesó (π), o “pió”. Yukawa rebé el premi Nobel de física el 1949.

Cal afegir, però, a aquesta història, que avui dia s'ha vist que és insuficient la teoria de la interacció forta entre partícules del nucli tal com la va proposar el savi japonès, i se n'ha hagut d'estructurar una altra que té en compte els “gluons” que uneixen els “quarks” com veurem més endavant.

Brasil

El bisbe Batista defensa els drets dels camperols sense terra.

L'Església dóna suport a la reforma agrària

TOMÀS PUNTÍ

L'Església del Brasil dóna suport incondicional a la reforma agrària que ha proposat el govern. L'objectiu és fer una redistribució justa de les terres que permetrà a set milions de pagesos d'establir-s'hi. El projecte preveu l'expropiació dels grans propietaris.

Aquesta reforma és quelcom absolutament necessari. La situació del país clama justícia. Dotze milions de famílies camperoles no tenen terres per a conrear i viuen en unes condicions molt precàries. Aquestes famílies resideixen, majoritàriament, al nord-est i al sud d'aquest immens país que compta actualment amb cent-trenta-cinc milions d'habitants.

Una veu s'ha aixecat amb força per defensar els drets dels pagesos sense terra: la del bisbe Antonio Batista Frago. Prové d'una família humil i camperola, fet que ha contribuït a la seva sensibilització pel tema.

Antonio Batista ha visitat fa

uns dies Suïssa i ha assenyalat que l'església del seu país ja fa vint anys que demana la reforma i ha publicat molts informes sobre el tema. També ha comentat que els grans propietaris havien fet fracassar sempre qualsevol intent de reforma.

Escepticisme

Tot i l'anunci del projecte governamental, tant Antonio Frago com d'altres membres de l'església del Brasil es mostren esceptics sobre aquest fet. Temen les pressions dels grans propietaris i desconfien de Joseph Sarney, successor del recordat Tancredo Neves que morí el 21 d'abril del 1985 sense haver pogut exercir les seves funcions. Sarney és un home que no inspira confiança pel suport que donà a la dictadura militar. Ell és també un latifundista que al seu moment s'apropià de terres públiques.

El bisbe Frago pensa que Sarney s'ha adonat de la conve-

niència d'assumir l'herència de Tancredo Neves, una figura mítica per al poble del Brasil, que havia promès la reforma agrària. Sarney no compta ni amb la confiança dels militars, ni del partit de l'oposició que va criticar molts anys, ni del poble perquè no va ser elegit directament sinó per un col·legi electoral. La seva estratègia actual passa per defensar les postures més populars, però es dubta que cregui sincerament en la reforma agrària.

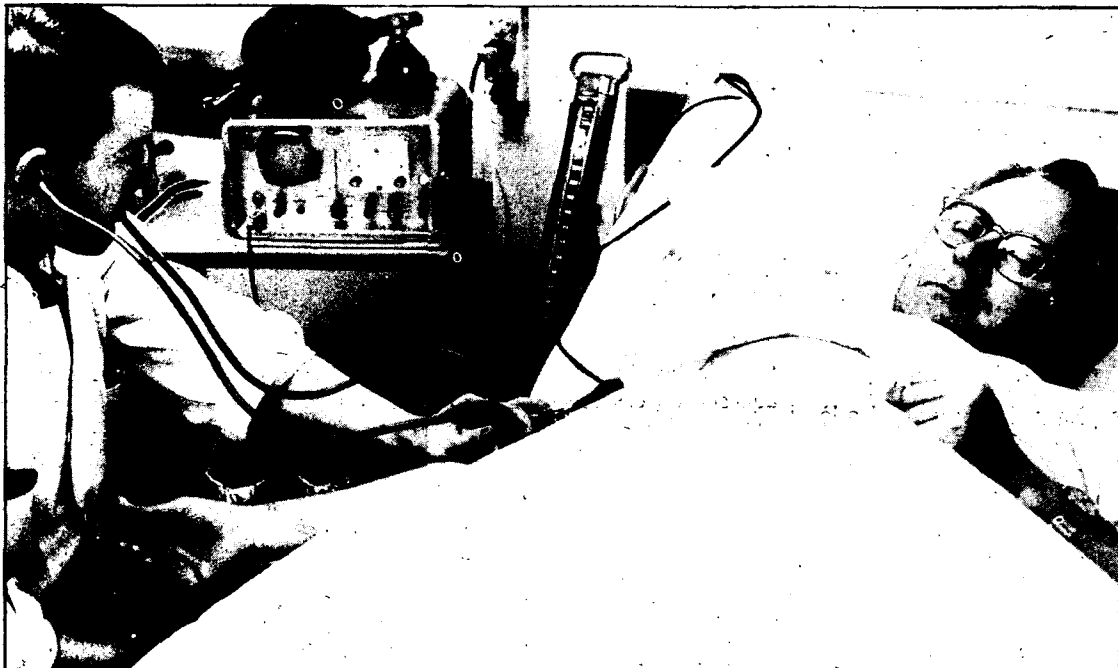
Els grans latifundistes ja han manifestat que no estan disposats a fer concessions. Han rebutjat en bloc i enèrgicament les propostes governamentals. El seu propòsit és defensar, si cal amb pistolers contractats, les seves terres. No volen perdre privilegis ni els avantatges de la seva situació actual. Les seves amenaces es poden prendre molt seriosament. Tothom recorda encara l'assassinat de la religiosa Adelaida Molinari, morta el 14 d'abril del 1985 per un pistolero. O el cas d'un líder sindical rural que va caure el sis de juny del mateix any.

IGNASI SEGARRA,
PVRE.

Miguel A. Lerma, president de l'Associació D.M.D. (Dret a morir dignament), m'ha enviat un opuscle informatiu sobre la seva associació, que ha estat inscrita en el Registre del Ministeri de l'Interior el passat mes de desembre, després d'una negativa inicial. Aquesta associació, que encara és molt jove, ha estat ja inscrita en la World Federation of Right to Die Societies (Federació mundial d'associacions per al dret a la mort). L'esmentada organització tracta de crear a Espanya un clima d'opinió favorable a l'eutanàsia és a dir, a un reconeixement de la voluntat del malalt d'escollir per si mateix l'escurçar la vida per a evitar-se un sofriment que creu innecessari o, com diuen els estatuts de l'esmentada associació, a escollir una "mort digna".

Si recorrem panoràmicament la història de la humanitat, podem dir que, a excepció del jurament d'Hipòcrates (460 a C.), que ha servit de model a la deontologia mèdica durant segles, en l'antiguitat precristiana generalment no hi havia un respecte íntegre de tota vida humana. Així, un filòsof de la talla moral de Plató arribà a escriure en la seva República: "Establiràs a l'Estat una disciplina i una jurisprudència que es limiti a tenir cura dels ciutadans sans de cos i d'ànima; es deixarà morir els qui no siguin sans de cos". Amb la difusió del cristianisme es va canviar de mentalitat en aquest aspecte i, continuant fidelment el mandat diví "No mataràs", la civilització cristiana inspirà un respecte a la vida en tots els sentits condemnant-se també en la legislació civil i en els codis ètics de la professió mèdica,

Morir dignament

L'eutanàsia, encara que la demana el malalt és executada pel metge

el suïcidi, l'omicidi, l'avortament i l'autanàsia.

En el segle XX és quan, paral·lelament a la des cristianització de la societat, es difonen i comencen a tenir acceptació les organitzacions pro-eutanàsia, la legalització de la qual en alguns països continua inexorablement a les lleis de despenalització de l'avortament augenèsic. L'any 1935 es fundà a Anglaterra la primera d'aquestes organitzacions amb el nom de Exit (Sortida), que actualment s'anomena Voluntary Euthanasia Society i compta amb uns 8.000 socis. Altres associacions similars han continuat els seus passos en d'altres països;

l'any 1980 acordaren a Oxford constituir l'esmentada Federació mundial de societats per al dret a la mort.

Un cas paradigmàtic de les conseqüències que duu a la vida pública la mentalitat eutanàsica, ens l'ofereix l'època del nazisme. Els abundants programes d'eutanàsia a l'Alemanya nazi no foren un mer resultat d'un fanatisme sobtat, sinó més aviat la culminació d'un moviment promogut per intel·lectuals que s'originà cap els anys vint amb la publicació de La destrucció de la vida mancada de valor, del psiquiatre Alfred Hoche i del jurista Karl Binding. Aquests autors desenvoluparen

la tesi que hi ha éssers humans sense cap valor vital i postularen la supressió dels qui no poden curar-se, recolzant-se en la càrrega econòmica que representen aquests pacients i adduint els avantatges de la seva eliminació mitjançant una "mort digna".

La vida pertany només a Déu

Certament, D.M.D. no defensa aquestes postures nazis. En l'opuscle al qual m'he referit al començament d'aquest article, l'associació protesta dient: "no defensa l'eliminació dels vells, dis-

minuïts, nens impedits o mentalment retardats, ni "el suïcidi sota petició"; només cerca que es respecti la voluntat de l'adult capacitat en la fase final de la seva vida". Però el fet és que quan es perd el respecte a la vida, es desconeix el valor humà i sobrenatural del sofriment en aquesta vida de pas cap a l'eternitat i, s'oblida que el domini exclusiu sobre la vida de l'home pertany a Déu, es dóna amb certa facilitat el pas al suïcidi voluntari —que això és l'eutanàsia activa i, això és el que defensa en els seus Estatuts D.M.D., encara que en aquesta cita protesti del contrari— a l'eliminació legal dels "éssers inútils". Després de tot, encara que l'autanàsia la demani el malalt, qui la executa és el metge i, aquest pot interpretar l'aplicació de l'esmentat suposat dret en els casos en què el malalt estigui incapacitat. Qui té un dret, tant el pot exercitar per si mateix com per d'altres: poden exercitar-lo en el seu nom els parents, els tutors o la mateixa societat.

No pot existir un dret subjectiu i objectiu a causar-se la mort. A part de l'ofensa a Déu —el domini exclusiu del qual sobre la vida de l'home s'usurpa violentament en el cas de l'administració d'un fàrmac letal per escurçar directament la vida, la qual cosa és essencialment diferent a l'administració d'un calmant, per fort que sigui i encara que escurci indirectament la vida— es malmeta també greument la virtut de la justícia contra la ciutadania, privant-la injustament d'un dels seus membres que estava obligat a col·laborar al bé comú; i també es lesiona la virtut de la caritat amb un mateix, que obliga estimar la pròpia vida i afrontar coratjosament, amb confiança en la Providència divina, les seves penalitats i contratemps.

A causa de la seva ingestió durant l'embaràs

L'alcohol, causa del 8 per cent de les deficiències mentals

El 8 per cent dels casos infantils de retard mental dèbil es deuen a la ingestió abundant d'alcohol per les seves mares durant el període de gestació, segons les conclusions a les quals s'han arribat en el transcurs de les jornades internacionals sobre Síndrome Alcohòlico-Fetal, organitzades per la Fundació Valgrande.

Durant les jornades s'ha posat de manifest que l'alcohol és una de les causes principals de deficiència mental d'origen prenatal, a part de provocar en l'infant una sèrie de malformacions cràneo-facials, cardíacques, nefrourològiques i músculo-esquelètiques.

La irritabilitat, els tremolors, les alteracions del son acostumen a ser els símptomes més freqüents apreciats en els nadons, les mares dels quals han ingerit alcohol durant l'embaràs. Els moviments automàtics, la hiperexcitabilitat i les deficiències en l'atenció i concentració, completen el quadre clínic d'aquests pacients.

Una dona entre cada cinc alcohòlica

Segons els estudis realitzats pels doctors Cahuana, Cardenas i Gairi Tahull, del departament de pediatria de l'hospital infantil "Sant Joan de Déu" de Barcelona, l'alcoholisme és un dels problemes més greus que afecten a la salut pública espa-

Es recomana que les gestants no prenguin alcohol durant l'embaràs.

nyola.

Ambdós doctors coincideixen a afirmar que la manca d'informació mèdica i els interessos econòmics del sector viti-

vinícola han condicionat que, fins avui, s'hagin exalçat les qualitats medicinals i digestives i fins i tot alimentàries de l'alcohol en el nostre país, el quart del

món tocant al consum d'aquest producte.

A Espanya, segons les seves dades, hi ha una dona alcohòlica per cada cinc homes. El 27,7

per cent de les mares alcohòliques són més grans de 36 anys amb un nivell socio-econòmic desfavorable. La seva antiguitat en l'alcoholisme era superior a cinc anys en el 37 per cent de les pacients tractades.

La beguda més consumida per les dones alcohòliques espanyoles és el vi, seguida de la ingestió concomitant de cervesa i licors.

La majoria de les assistents a les jornades van insistir en la conveniència de recomenar a les gestants que no prenguin gens d'alcohol durant l'embaràs. Les dades aportades demostraven que si la mare es troba en fase crònica d'alcoholèmia, existeix un risc del 40 per cent que la seva descendència presenti alteracions greus. En els casos de fase crítica el risc es redueix a un 2 per cent però, si la mare deixa de beure com a conseqüència d'un tractament realitzat amb èxit no existeixen riscos per a la descendència que resulti de futurs embarassos sense alcohol.

L'alcohol resulta contraproductiu també per a l'activitat sexual i el rendiment reproductiu. Segons les ponències presentades a les jornades influeix negativament sobre la libido, la capacitat d'atracció i l'"ego" tant en homes com en dones, a les quals arriba a produir, en alguns casos esterilitat o menopausa precoç.

El Fons d'Acció Solidària, a favor dels sense feina

"Acció Solidària contra l'atur" ha publicat la seva darrera nota en què dona compte de les sortides del seu fons econòmic de solidaritat amb els parats, durant els dos mesos darrers. L'import de les 98 sol·licituds d'ajut resoltes puja a 6.040.000 pessetes. Totes les famílies en l'atur assistides es trobaven en situacions límit: fam, problemes d'habitatge (lloguers, desnonaments, rebuts d'aigua, gas, llum, etc.) i despeses mixtes. I són veïnes de Barcelona, Cornellà, Mollet, Mataró, Terrassa

i 19 altres poblacions del Barcelonès, Baix Llobregat, Vallès Occidental i Vallès Oriental.

Així mateix, les subvencions corresponents al bloc complementari (promoció de cooperatives de serveis) han pujat a 1.700.755 pessetes. Per tant el total dels ajuts concedits durant els mesos de juny i juliol de 1985 han pujat a 7.740.755 pessetes.

El Patronat "D'ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR" expressa públicament la seva reconeixença a tots els homes i dones de bona voluntat que han col·laborat, amb el seu gest solidari, a la consolidació de la seva tasca social.

Les aportacions es poden ingressar a les: Caixa d'Estalvis de Catalunya (c/c. n.º 021.2-3955-57). Caixa de Pensions per a la Vellesa, (llibreta n.º 1.724-77, oficina 541). Caixa de Barcelona, (llibreta n.º 133-2.451-92).

**Catalunya
Cristiana**

El setmanari de
més difusió
a Catalunya

Donar lliçons als joves

JOSEP M.ª FORCADA, metge

de l'Àmbit Maria Corral

No sol haver-hi res més incòmode per a molts joves que els consells de les persones grans, sobretot si aquests consells apelen a la pròpia experiència o als seus cabells blancs. Aquells joves que puguin afirmar el contrari, se'ls podrà titllar de virtuoses en grau heroic, o bé és que realment ja no són uns joves esbojarrats, o sigui, que són éssers madurs. No obstant això, els joves són àvids de llum, anhelosos de llampades màgiques que il·luminin les seves activitats, els seus desigs i les intuïcions per al ser futur, perquè són realistes amb el present, el qual se'ls mostra migrat, o descoratjador, i els pot produir fins i tot desesperança.

Diuen que la universitat és una escola de desvats, que els estudis superiors només serveixen per a satisfer l'afany de títols, que la formació professional no satisfà, etc., però ningú no diu que la universitat, els estudis, la formació, no són un aparcament passatger, sinó que són una àrea de formació, com una estança, més o menys idònia, per a madurar. Obviament, l'etapa dels estudis no és útil si no hi ha una entranyable actitud positiva vers un ofici, una matèria o una professió, i per tant, amb una dinàmica de sorpresa, d'inquietud i de goig, ja no tan sols d'aprendre, sinó de donar qualitat a l'ésser, a la pròpia existència. I avui hi ha, certament, molta gent jove, i no tan jove, que cerca aquesta qualitat al viure propi i a la seva personal identitat. Però aquesta mena de gent —lamentablement bastant minositària— se sent de vegades frustrada senzillament perquè no se l'accepta per les seves característiques, menyspreades del col·lectiu i, concretament, del jove.

Aquests "joves bojos", com en dirien els nostres vells, són alguna cosa més que aquells personatges incoordinats que es tallen els cabells d'una manera determinada o a qui agrada un tipus de música o la postura

social dels quals és merament el residu d'unes postures passades per l'alambí fantàstic dels anys d'un post-existencialisme amb additaments de "hipisme" i fins amb la salsa, avui ja vella, del passotisme.

El professor Aranguren, en una conferència que va pronunciar a les Jornades sobre "Obrir camins als joves" —organitzades per l'Àmbit Maria Corral i la Memòria de les quals ara acaba de ser publicada— va presentar escalonada l'evolució històrica d'aquests "joves vells" que, essent joves, tenen aquesta vellesa madura del solatge dels anys vuitanta. "La joventut de la joventut, si se'm permet aquest joc de paraules —afirma Aranguren—, es va esdevenir en els anys posteriors a la Segona Guerra Mundial. Aproximadament, des de l'any 45 fins al 60, van ser els anys 'juvenils' de la joventut. Segons sembla, les de la plena adultesa de la joventut han estat els que a mi m'agrada anomenar els felïços 60, perquè semblava que, en efecte, la joventut ho anava a ser tot. Els anys 70 ja van ser els de la maduresa de la joventut i els 80 se'ns presenten com els de l'ancianitat de la joventut."

Els joves han envellit, potser prematurament, i aquells caps verds o aquelles frivolitats típiques avui són diferents perquè fonamentalment, als joves, els fan els vells, i els vells —avui amb menys anys, aquests— saben contribuir a crear el producte d'"allò" jove amb més sentit.

Avui, als joves, ja no els interessa crear muntatges marcial, ni els interessa l'estètica pura, ni els interessa tampoc trencar del tot les fantasies i el món del possible. Els joves d'avui —de la "penúria", com va encunyar el professor Aranguren— tenen ja la vellesa de la relativització, fins de les il·lusions que segurament, en potència, són tan fortes com en altres temps, i posseeixen la vellesa d'haver de menjar el rosegó ressec, d'haver de claudicar davant les vocacions intenses i les aspiracions honrades. Els vells, avui, acostumen sàviament a no donar consells als joves perquè aquests joves són ja una mica o bastant vells.

Fra Juníper Serra

De la càtedra mallorquina a les missions de Califòrnia

Amb motiu del desig expressat pel Sant Pare Joan Pau II de visitar Petra (Mallorca), poble nadiu del gran missioner, fra Juníper Serra, i també d'haver-lo declarat la Santa Seu "servent de Déu", oferim una semblança del framenor mallorquí, escrita per Llorenç Alcina.

Quan al voltant dels trenta-cinc anys Fra Juníper Serra, va sentir la necessitat de respondre a les exigències de l'Evangeli deixant novament el seu entorn, com abans havia abandonat l'entorn familiar de Petra per a professar com a fratre menor el 15 de setembre de 1731 al Convent de Jesús, situat fora les murades de la Ciutat de Mallorca, va haver de reorientar profundament la seva vida.

Exercia el seu ministeri sacerdotal amb abundosa predicació a molts d'indrets de Mallorca, però sobretot la seva vocació intel·lectual li havia fet guanyar les oposicions per a Lector de Filosofia el 29 de novembre de 1737 i la va ensenyar en el Convent de Sant Francesc de Palma, entre 1740 i 1743 i també en 1742 havia obtingut el doctorat en Teologia per la Reial i Pontificia Universitat Literària de Mallorca i des del 25 de gener de 1744 el Doctor Serra, així figura, era allà titular de la Càtedra més important de teologia escotista. Per a la Província Franciscana Observant de Mallorca, Juníper Serra era una de les seves glòries, tant per a la seva predicació com pel seu ensenyament. Decididament el professor Serra, tenia la seva vida arrelada a la Universitat i se sentia bé i a gust entre els estudiants i els companys de claustre, format per mestres dels diversos ordes religiosos presents a Mallorca i també del clergat secular.

Però tot va canviar sorpresivament. Juníper Serra va demanar esser enviat a Amèrica, per servir com a missioner. Va rebre l'obediència religiosa el 30 de març de 1749, predicant la Quarèsmia a Petra, i el 13 d'abril ja sortia de Mallorca, fins i tot res va dir als seus ancians pares i endemés deixava el

seu bon futur acadèmic a la Universitat Mallorquina.

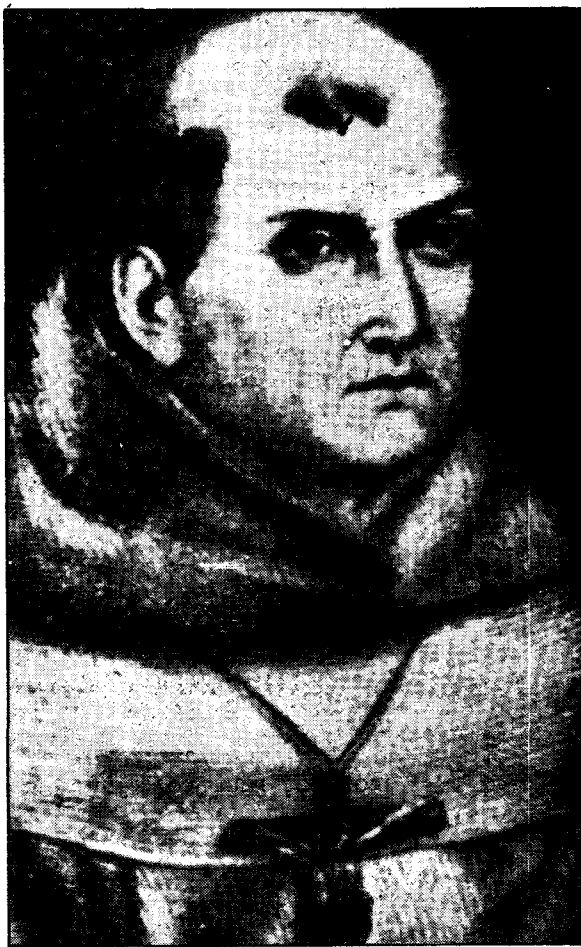
Certament que els estudis actuals encara no han aclarit el perquè d'aquesta rapidesa per anar a Mèxic, per què quasi sense acomiadar-se, per què el deixar-ho tot? Interpel·lacions fondes, encara que en la carta en què diu adéu des del port de Cadis als seus pares, companys i amics del seu poble de Petra, datada el 20 d'agost de 1749, hi trobam tota la saba del seu esperit missioner, que sorgeix amb força del cor d'un franciscà que necessàriament vivia un itinerari espiritual ple d'honradesa evangèlica, perquè un text així no és pot improvisar,

Vertader fill de sant Francesc

L'Església local de Mallorca quasi des del començament de la seva restauració després de 1229, va tenir la presència dels fills de Sant Francesc i per a Juníper, la seva impregnació franciscana a Petra, va ser també un fet "natural"; nascut vora el Convent de Sant Bernadí, va rebre un "sentit franciscà" de l'existència, simultàniament al seu ésser cristià: L'encàrrec del seu pare que sempre fos un bon fill de Sant Francesc, el P. Serra el va viure com a vocació fonamental seva.

És des de la seva experiència de "minoritat i humilitat", que podem valorar el tarannà franciscà de Juníper. Sense artificialisme, cada vegada que li era donada per l'obediència religiosa una ocupació o ministeri diferent sempre hi posava, sincerament, l'argument de la seva inutilitat.

No és fàcil tenir fama d'humil, i en canvi aquesta fama Juníper la va mantenir sempre, tant per part dels qui el tractaren a Mèxic com des-

Retrat anònim, fet a Mèxic, de fray Juníper Serra.

prés a Califòrnia. Els bisbes de Mèxic, i sovint no era àgil el tracte entre prelats i religiosos a causa de les exempcions, sempre manifestaren cap a Juníper acollida pel seu tracte humil, que en definitiva és el sentit de la minoritat franciscana que ell vivia amb intensitat: és "ser petit" en el servei del Regne.

Evangelització-desenvolupament

És un fet que els evangelitzadors, en concret els franciscans, anant a Califòrnia i abans a altres regions, havien de participar de la política colonitzadora dels Reis d'Espanya. Però també és una rea-

litat, que per a Juníper Serra i tants d'altres, era senzillament l'oportunitat d'estendre el Regne de Déu, encara que així consolidaven la sobirania de la Corona. Però precisament perquè Juníper era un evangelitzador, això li permetia oposar-se amb coratge a tota casta d'abusos.

Quan penetram en la seva psicologia missionera, hi trobam un fet: per a Juníper anunciar l'Evangeli i passar-ho a la vida quotidiana, era el mateix que viure'l. La seva acció social, cultural i evangelitzadora fou plenament compromesa amb els homes els seus germans, i allunyada dels egoismes explotadors dels poderosos.

Podríem dir que l'espiritualitat de Juníper està lligada, ben vinculada, al binomi evangelització-desenvolupament, i que partint d'ell el nostre missioner comprenia bé que en la mesura que passava per la seva vida, l'oferia als altres. D'aquí la seva justa valoració de tot l'humà, com a base de l'anunci evangèlic i com a fonament de la seva pròpia existència. La seva preparació acadèmica, li donava una fonda comprensió del nou fet humà que trobava a Mèxic i Califòrnia i que ell volia entendre des de les dades bíbliques, des de les quals reinterpretava l'home i volia col·laborar a construir l'home i es construïa a si mateix.

Missió i pregària

Juníper Serra, va unir intensament la seva pregària, com a bon franciscà, a la participació de la Passió de Jesucrist i d'una manera especial, li va ajudar la nafra que al peu se li va formar des del primer any de la seva arribada a Mèxic. De salut delicada mai no deixava

d'unir-se pregant a la Passió del Senyor, recorrent quasi sempre a peu, tants de cents i mils de quilòmetres. El seu gran secret, era fer-ho tot pregant. Sovint feia el camí en silenci, i els seus companys sabien molt bé que era un silenci ple: pregava. La seva fidelitat a la celebració de l'Eucaristia li donava un arrelament en l'expressió plena de la pregària. A final del mes de maig de 1784, en previsió de la seva mort volgué fer exercicis espirituals, amb confessió ampla de la seva vida. Volia preparar-se; la seva intuïció de peregrí cap al Pare, li deia que hi estava arribant.

Mai va deixar aquesta fidelitat a "fer camí amb el Senyor", pregant i fent el seu servei des de Déu. Les darreres setmanes de la seva vida, tan centrades en l'oració, ens donen la clau interpretativa de com va pregar durant tota la seva vida, especialment com a missioner apostòlic. El 26 d'agost, va passar el dia pregant; volia que els seus darrers dies estiguessin únicament dedicats a Déu i estar sol amb Ell, per això demanava que el deixassin, malgrat la seva fatiga.

Fins volgué rebre la darrera comunió eucarística, anant ell mateix a l'església de la missió de Sant Carles de Monterrey; era el seu darrer pelegrinatge, caminar per rebre el Viàtic. Aquell darrer esforç, sintetitzava la seva pregària feta "en camí". Després tornà també a peu a la seva cel·la i volgué esperar la mort assegut, tot sol amb el Senyor, rebent així la Unció dels Malalts. Estava esperant la mort, pregant; d'enfora els indis, els frares, tots, el veien pregar, amb cansament, però amb pau. Era la seva darrera lliçó, tal volta la més important.

El cim d'aquest procés de pregària, va donar-se quan després d'haver demanat que li llegissin la recomanació de l'ànima i haguessin beneït la cel·la, superant una darrera temptació de por, dret i amb força, va cantar el Càntic de les Criatures, darrera manifestació del seu franciscanisme.

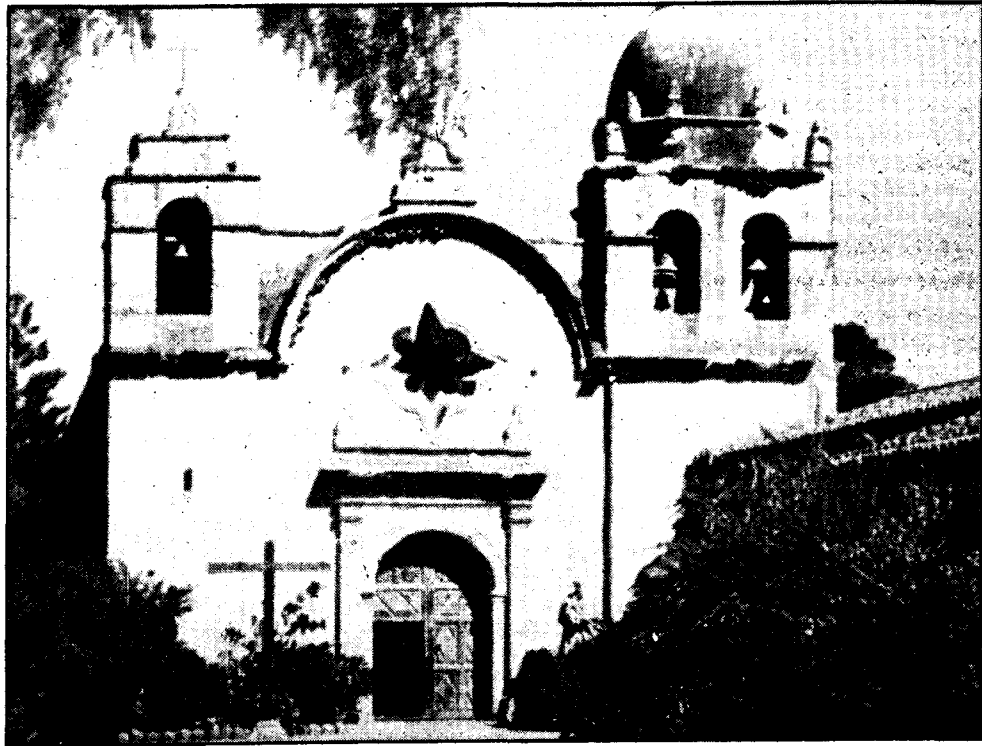
Després morí en pau, en pregària. Amb les seves mans estrenyia una vegada més la creu que sempre l'acompanyava. La seva vida, era ja un "signe del Regne" per a tots.

Podem acabar el record de les fites millors de l'itinerari espiritual de l'Apòstol de Califòrnia, amb paraules poètiques de Mn. Llorenç Riber, que harmoniosament ho diuen tot:

*Un arbust d'aquesta terra
vos donà nom venturós,
oh vós, Fra Juníper Serra,
com més va més gloriós.*

*Era molta la collita
i eren pocs els jornalers:
la veu de Déu vos invita
a sos novells sementers.*

*La percinta vos cenyia
el blanc coradó franciscà.
"Fill!", Sant Francesc vos
diria,
i Ramon Llull: "Mon
germà!"*

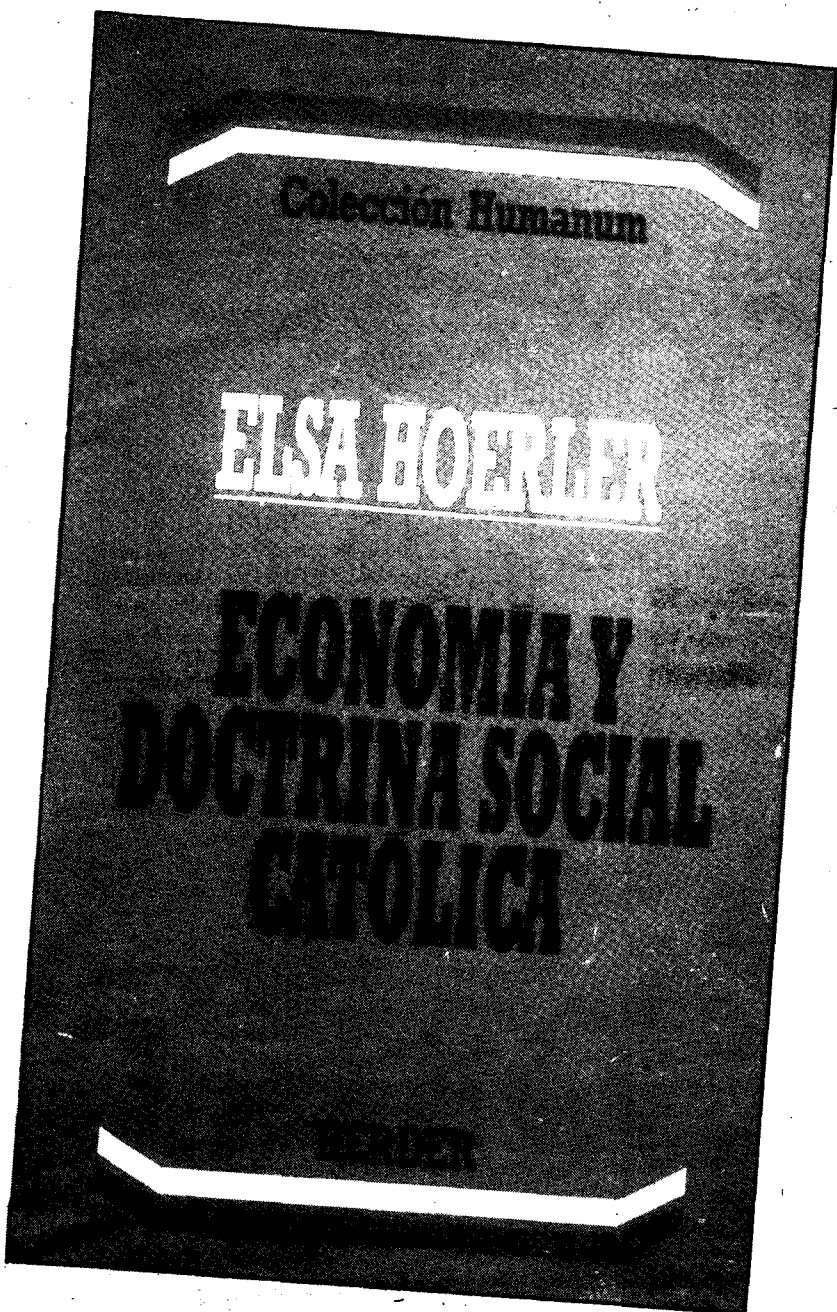

La missió de Sant Carles a Califòrnia, fundada per fra Juníper Serra.

Llibres

Introducció als diferents sistemes econòmics

FERRAN CAMPS

De nou ens arriba un volum de la Fundació Internacional Humanum traduït al castellà. Ara es tracta d'un interessant treball de la doctora Elsa hoerler que explica detalladament els sistemes econòmics basats en la propietat privada i en la propietat col·lectiva. Un cop feta la descripció històrica i actual d'ambdós sistemes i les seves variants perquè no hi ha sistemes purs, fa una síntesi de la Doctrina social de l'Església.

L'anàlisi dels sistemes basats en la propietat privada comporta des d'una extensa anàlisi històrica que s'inicia en els gremis medievals fins a la desaparició d'aquest amb la implantació del liberalisme econòmic pur, és a dir el capitalisme del segle XIX amb les seves grans injustícies que generen les reivindicacions obreres. I al mateix temps les primeres iniciatives de noves fórmules de la propietat més justes: les cooperatives.

La defensa dels interessos obrers conduï a la creació dels sindicats durament reprimits en molts llocs i que aconseguiren, a la llarga, una millora de les condicions de vida que inicialment

eren degradants. El sindicalisme, amb variedes ideologies dué també a la idea de l'empresa sindical. I aquest és l'inici de la segona part del llibre.

El cas de propietat col·lectiva de tipus sindical més important és produït a Catalunya durant els primers mesos de la guerra civil (1936-39).

Posteriorment, i això és el gruix dels sistemes basats en la propietat col·lectiva, s'analiza el socialisme i el comunisme a través de diferents experiències: el comunisme xinès, l'autogestió iugoslava, el marxisme-leninisme rus, etc.

La tercera i darrera part del llibre és dedicada a fer un resum

de la doctrina social de l'Església iniciada ara fa un segle i que es fonamenta en la no acceptació ni del liberalisme ni del socialisme.

En el transcurs d'aquest segle l'Església ha anat matisant aquests conceptes i actualment el concepte de la doctrina social de l'Església s'ha convertit en un tema important de la sociologia econòmica, i que sens dubte es pot trobar molt més àmpliament tractat en altres volums i que aquest llibre només vol donar unes pinzellades fonamentals.

(1) "Economia y doctrina social católica". Elsa Hoerler. Colección Humanum. Editorial Herder. Barcelona 1985.

Cultura

A sota de Tarragona hi ha un poblat ibèric

S'ha confirmat l'existència d'un poblat ibèric de vint-i-cinc segles d'antiguitat sota el carrer dels Caputxins de Tarragona. La confirmació ha estat feta pública mitjançant la presentació d'un informe elaborat per la comissió d'arqueologia de la Generalitat de Catalunya.

Important ampliació de la Biblioteca de Catalunya

La comissió de Govern de la Diputació de Barcelona ha aprovat en la seva última reunió, el Pla d'Actuació i Ordenació de l'antic Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau en el qual, entre d'altres qüestions, es preveu l'ampliació de les actuals instal·lacions de la Biblioteca de Catalunya que disposarà del doble espai del que actualment disposa.

El Pla també preveu una millor dotació d'espai per a l'Institut d'Estudis Catalans, a més d'establir quines serien les intervencions arquitectòniques que s'han de dur a terme en les diverses parts dels edificis del conjunt de l'antic Hospital.

El conjunt d'edificis de l'antic Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, que ocupa pràcticament la totalitat de l'illa que formen els carrers de l'Hospital, de les Egipciques, del Carme i la plaça de la Gardunya, amb els trossos de carrer de les floristes de la Rambla, són propietat de l'Ajuntament de Barcelona que —en part— els cedi

l'any 1931 a la Diputació de Barcelona.

La construcció que ara coneixem amb el nom d'antic Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau s'inicià l'any 1401 amb ampliacions posteriors fins a configurar l'actual illa que està també ocupada per l'Escola de Bibliotecàries, l'Escola Massana, l'Acadèmia de Farmàcia, el Parvulari Canigó, la sala d'exposicions de l'antiga Capella, l'Escola d'Arts del Llibre i l'Arxiu.

Es catalogaran els documents episcopals de Vic

La Diputació de Barcelona i la Biblioteca-arxiu episcopal de Vic (Barcelona), han subscrit un conveni de col·laboració a fi d'ordenar i catalogar la informació continguda en un total de 49 volums de registres de visites pastorals dels bisbats de Vic i d'Urgell, corresponents als anys 1330 a 1860 i 1312 a 1314 respectivament.

RESIDÈNCIA HORITZÓ

Persones soles, matrimonis i de la tercera edat.

Nombre reduït de residents. Gran confort. Propera obertura. Lloc preferent de Badalona.

Santa Madrona, 47-48
(Rambla)

INFORMACIÓ:
Tel. 389 59 80

Biografia d'unes religioses (1)

La gran i desconeguda personalitat de les Mares Teresa Toda i Teresa Guasch queda en aquest llibre suficientment dibuixada gràcies a la pacient i sàvia investigació de l'autor.

L'autor seguint la seva trajectòria d'analitzar el fet humà dintre del fet diví dels Sants, ha revelat aquestes tres singularitats principals en les Fundadores:

1º La "viduitat" de la Mare Toda. Una "viduitat" solament suposada.

2º La fundació, ideada i realitzada únicament per la mare i per la filla.

3º L'orfanat espiritual de totes dues sense un prevere al costat.

L'estudi d'aquestes dues Tereses resulta estimulant davant les seves facetes humanes, afectives, pedagògiques, religioses i apostòliques.

Crist, amb la seva figura humilada, dona coratge sobrehumà a la Mare Toda per captar les més grans vexacions com a esposa i com a mare i li encomana evangelitzar sobretot les òrfenes. Crist es disfressa davant d'elles d'orfe. Teresa Guasch, òrfena de pare, és el Crist primer i més bell que Déu Pare lliura a la seva mare Teresa Toda

R.C.

ALBERTO BARRIOS MONEO, cmf

A MERCED DE CRISTO

Madres TERESA TODA
TERESA GUASCH

(1) A Mercè del Crist. Les Mares Teresa Toda i Teresa Guasch Fundadores de les Carmelites Tereses de Sant Josep. La seva vida. La seva fundació. El seu esperit. Història documentada. Autor: Alberto Barrios Moneo C.M.F.

V Edició

Premi Mundial Fernando Rielo de poesia mística

La Fundació Fernando Rielo ha convocat, en la seva V edició, el Premi Mundial Fernando Rielo de Poesia Mística. A aquest premi, dotat amb 600.000 pessetes i l'edició de l'obra guanyadora, poden optar totes les obres presentades a aquest concurs, escrites en castellà o traduïdes a aquest idioma, que siguin inèdites i la seva extensió no sigui inferior als 600 versos ni superior als 1.300. La temàtica del Premi versarà sobre poesia mística, és a dir, aquella que expressa els valors espirituals de l'home en la seva pro-

funda significació religiosa.

Els originals hauran de presentar-se per triplicat, mecanografiats a doble espai i perfectament llegibles. A més a més, del títol de l'obra, el nom del seu autor. És prohibit l'ús de pseudònim. També es farà constar, en la primera pàgina la seva direcció i telèfon si n'hi hagués.

El termini d'admissió d'originals finalitzarà l'1 de novembre del 1985. Hauran d'enviar-se a la següent direcció: Jorge Juan, 102 - 2n. B, 28009 Madrid, a nom de Fundació Fernando Rielo, i en la part supe-

rior del sobre s'explicitarà "Per al V Premi Mundial Fernando Rielo de Poesia Mística".

El veredict del Jurat es donarà a conèixer a través dels mitjans de comunicació.

Per a major informació i sol·licitud de les Bases poden dirigir-se a l'adreça esmentada, o també a:

Delegació de la Fundació Fernando Rielo a Catalunya.
Còrsega, 292 - Tel. 218 84 33
08008 BARCELONA.

D'ençà del dia tres fins al 28 d'octubre està atracat al moll Bosch i Alsina del port de Barcelona, el vaixell M.V. Doulos, amb la més gran exposició flotant del món de llibres. L'entrada és gratuïta i és obert de les deu del matí a les deu del vespre.

COMMEMORACIÓ DE LA FESTIVITAT DE L'ARCANGEL SANT GABRIEL, PATRÓ DELS AMICS DELS GOIGS

DIUMENGE, 6 D'OCTUBRE DE 1985

Els actes tindran lloc a la «Fundació Balmesiana»
(carrer Duran i Bas 9, travessia del Portal de l'Àngel)

A les 11, a la Capella:

MISSA, oficiada per Mn. Santiago Casanova, Assessor religiós dels Amics dels Goigs.

A les 12, al Saló d'Actes:

Conferència pel Dr. FRANCESC DE P. RIBAS PONTÍ, ex-president de la nostra Entitat,
FRA SILVERI DE MATARÓ I ELS GOIGS (amb projeccions)

DILLUNS, 7 D'OCTUBRE

A les 8 del vespre:

A la parròquia de l'Entitat, Ntra. Sra. dels Àngels (carrer Balmes cantonada València)
Missa en sufragi dels socis difunts.

La sardana i la dansa

JOSEP VENTURA

PLAÇA "JOAQUIM SERRA".— A proposta de l'Agrupació Sardanista "La Mola", l'Ajuntament de Matadepera va prendre l'acord de posar el nom del Mestre Joaquim Serra a una de les places d'aquesta vila de la comarca del Vallès occidental. L'acte d'inauguració de la retolació de la plaça dedicada a aquest insigne compositor de sardanes que fou el mestre Joaquim Serra, va tenir lloc el dia 10 de setembre, a la nit, en presència de les primeres autoritats municipals i de la família del recordat autor, comptant amb una nodrida concurrència de sardanistes que es van sumar a aquest homenatge a un dels més rellevants autors de música per a cobla de tots els temps. Fou aquest un brillant contrapunt a la temporada de sardanes que cada estiu promou l'Agrupació Sardanista "La Mola", a la vila de Matadepera.

Curset.— "Ballets de Catalunya" organitza classes de dansa, rítmica, cançons, jocs, per a infants entre 6 i 14 anys. Les classes tenen lloc cada dissabte, de 5 a 8 de la tarda, al carrer Consell de Cent, 293-baixos, de Barcelona.

Premis "Joaquim Serra".— El dia 10 d'octubre finirà el termini per la recepció de sardanes per participar al concurs "Premis Joaquim Serra", convocats per Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya i l'Agrupació Cultural Folklòrica Barcelona.

La quantia de premis es d'un primer de 150.000 pessetes, un segon de 75.000 ptes., i un tercer de 40.000 ptes., més tres accésits de 15.000 ptes. cadascun per les tres sardanes que, havent estat finalistes, no aconseguixin cap premi. També, per motiu de la celebració de l'Any Internacional de la Joventut, s'adjudicarà un premi especial, dotat amb 100.000 pessetes, per la millor sardana presentada per un compositor jove, no més gran de 30 anys.

La remesa d'obres cal fer-la a la Secretaria General de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya, passeig de Gràcia, 1, quart pis, 08007 Barcelona, fent constar en el sobre "Premis Joaquim Serra 1985".

Llibres

Cursos de llengua i cultura catalana

Com cada any, Xarxa Cultural anuncia l'obertura de les matricules per als cursos per a adults de Llengua Catalana i Iniciació a la Cultura Catalana. Enguany, i degut al gran interès demostrat per l'alumnat, aquest Centre d'Estudis s'ha ampliat fins a 600 alumnes, repartits en més de 30 cursos de català que apleguen des dels inicials i mitjans per a no-catalanoparlants als inicials, mitjans i superiors per a catalanoparlants. Classes tot el dia.

Le matèries dels cursos de Cultura Catalana són: Història de la música catalana, art català, geografia de Catalunya, història de Catalunya i pensament català.

Igualment per al proper curs estan programats cursos de gallec, euskera i anglès en els seus nivells bàsics, en col·laboració amb els organismes depenents dels governs gallec i basc.

Els horaris són assequibles (tarda i vespre) i l'import de les matricules popular.

Moda

L'alta qualitat de Margarita Nuez

MARÍA JOSÉ EJARQUE

La col·lecció de Margarita Nuez, ens ve precedida sempre, per una línia pura de disseny a través de bonics harmonitzats tocant a color i teixits.

Segons paraules de la pròpia creadora "basa els seus punts de referència creativa en l'arquitectura que és en ella mateixa, un art pràctic que normalment conforma l'espai que rodeja l'home de forma estètica encara que funcional, que es renova i actualitza".

Així, quan Margarita Nuez crea moda, ho fa construint formes noves i renovadores, però sense deixar mai de costat l'estil elegant que la caracteritza situant-la com a creadora de primera línia.

Tendències de línia

Una barreja de formes en la seva majoria rectes i allargades, que a voltes es presenten soltes i altres estructurades. Molt volum en el cos i mànigues importants, en molts casos amb espatlles molt marcades.

Presència de l'abric d'entretemps en la col·lecció de Margarita Nuez.

Llargs turmellers.

Els teixits

Tota la col·lecció d'aquesta creadora ofereix un

aspecte fresc i estiuenc a través de cotons suaus, piqués i fils setinats. Esterilla, sarga de fil, otomans, i gavadines pura llana, sedes sempre naturals de procedència nacional i estrangera.

Jaquetes i faldilles llargues, aquestes són les propostes primavera-estiu '85 de Margarita Nuez.

Els colors

Els pàl·lids i harmoniosos són els preferits d'aquesta creadora que es recrea en els tons d'ivori, nacre, blanc

òptim, cru i negre.

Una col·lecció molt suggerent plena de refinada elegància, dedicada a totes aquelles dones que desitgin sentir-se al dia però, per sobre de tot, ben vestides.

Costums i tradicions

Diendes sobre l'Àngel de la Guarda

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

Encara que ja ha passat la festa dels sants Àngels de la Guarda, ells continuen vetllant pels humans. El tema, doncs, és permanent.

Ja és sabut que tota persona, quan neix arriba acompanyada d'un Àngel de la Guarda que no el deixarà mai mentre visqui. Tant si es vol com si no es vol, l'Àngel no abandona les persones que li han estat confiades. És per això que els cristians, en general, no deien d'encomanar-s'hi sempre.

Conten d'una mare que consultà una persona d'aquelles que diuen endevinar el futur, sobre el del seu fill. Hom va assegurar-li que moriria penjat. La bona dona sofria, però confiava, ensem, amb l'Àngel de la Guarda. Per això no deixava d'inculcar tal devoció al fill.

Aquest hagué d'emprendre un viatge. Pel camí trobà un jove de la seva edat. Es feren amics i seguiren la ruta junts. En arribar a un indret on hi havia una figuera el "condemnat" —diguem-ho així— volgué menjar d'aquells fruits i s'enfilà a l'arbre amb tan mala sort que restà penjat pels cabells. El seu amic ocasional el despenjà i li digué: —Digues a la teva mare, que l'Àngel de la Guarda t'ha salvat. I dit això desaparegué.

Hi ha gent convençuda que l'Àngel de la Guarda té lligat el dimoni amb cadenes i que el dia de la seva festa el deixa anar. Per això, creuen que els infants nats el dia 2 d'octubre solen ser dolents.

La tradició assegura que els ferrers i manyans d'abans, cada dia abans de començar la feina donaven

tres cops de mall damunt de l'enclusa per tal de tancar les baules d'aquella cadena subjectadora del dimoni. Al mateix temps, amb els cops trencaven els grillons dels captius en terres dels moros. Naturalment, qui els feia fer això, eren els respectius Àngels de la Guarda.

Aquests són patrons dels guardaboscors i vigilants de tota mena; de la policia i dels guardes urbans. A més a més, és clar de la tasca particular de cadascun, car no poden descuidar-se ni un instant de deixar els respectius encomanats.

Hom deia que era molt perillós "perdre l'àngel" perquè el dimoni corria a apoderar-se del seu lloc i aquella pobre animeta restava endimoniada i no se'n podia deslliurar si no era per algun exorcisme. D'aquests esperitats, en alguns llocs en deien "estar ferits de mal sagrat". És clar que això són falòrnies perquè no es pot perdre l'Àngel, ni que no s'hi cregui, ni es renegui d'ell. Per més que se'l vulgui fer patir, o allunyar-lo, ningú no ho aconseguirà.

A la Terra Alta, segons una dienda popular, creien que l'Àngel i el dimoni anaven junts amb la persona encomanada al primer. L'Àngel, a la dreta, amb una caixeta daurada. El dimoni a l'esquerra amb una roent de foc. Per cada acció bona o dolenta, un o l'altre tiraven una moneda de més o menys valor, segons fos l'acció, a la guardiola. En morir la persona, passaven comptes i el qui guanyava s'enduia l'ànimeta al cel, al purgatori o a l'infern.

Cuina

Salami de perdius

2 perdius	100 gr. de pa	1 ceba
75 gr. mantega	1 fetge de pollastre	1 pastanaga
50 gr. llard	1 llauna de tòfona	150 gr. xampinyons
25 gr. farina	4 tomàquets	1 copa xerès sec
llorer, farigola, alls		

Netegeu, socarrimeu i renteu les perdius, assequeu-les. Talleu el coll deixant la pell llarga, tireu-li sal i pebre, lligueu-les perquè agafin bona forma i poseu-les a coure amb llard, la ceba tallada a trossos, la pastanaga, llorer i un all pelat. Quan comencin a agafar color, afegiu el tomàquet ratllat, al xerès i el fetge de pollastre (els fetgets de les perdius també es poden aprofitar). Afegiu mig cullerot d'aigua, tapeu la cassola, i deixeu-les coure a foc regular, fins que estiguin toves; necessiten d'una hora i mitja a dues hores; si són velles necessiten més i cal afegir-hi miquetes d'aigua. Quan estiguin a mig-coure, traieu tot el que hi havia a la cassola, menys les perdius, passeu-ho pel túrmix o piqueu-lo en el morter; amb una mica d'aigua torneu-ho a afegir a la cassola per acabar la cocció.

Talleu els xampinyons a làmines fines, passeu-los per la mantega, afegiu tòfona a trossos.

Prepareu quatre canapès de molla de pa de 3 cm. de gruix amb un canal en el centre on s'hi posa una mica de mantega. Poseu-lo al forn perquè es daurin.

Presentació:

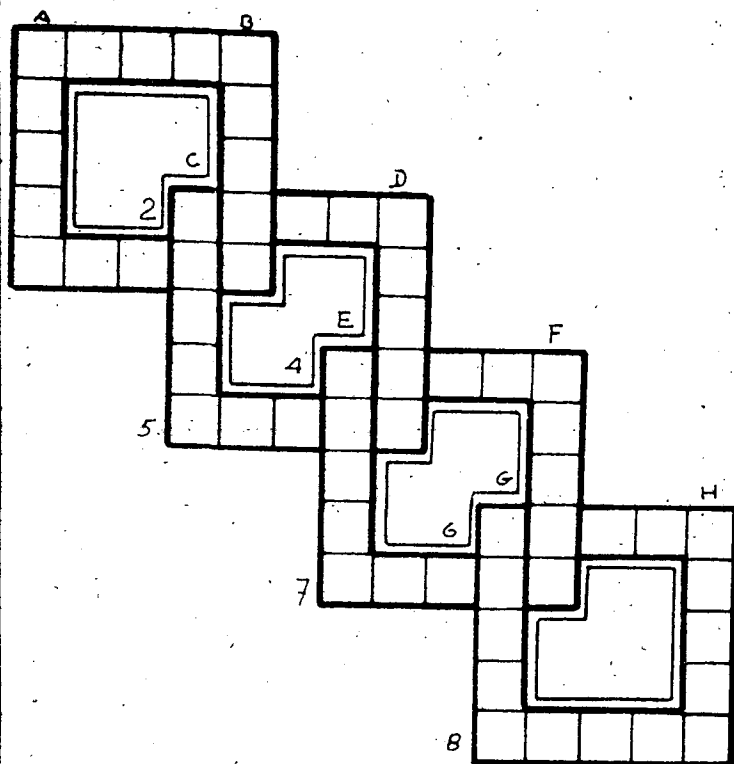
Poseu els 4 canapès a la plata de servir prèviament escalfada. Talleu les perdius per la meitat de dalt a baix i col·loqueu un tros sobre cada canapè. Passeu la salsa per un colador de tela metàl·lica fina prement perquè passi gairebé tot, poseu-lo en un cassó amb la mantega que queda, els xampinyons i la tòfona. Deixeu-ho coure 1 minut i en el moment de servir-les cobriu les perdius amb la salsa. És preferible servir la meitat de la salsa directament de la salsera perquè el pa xupa molt.

MARIA GLÒRIA MUNTAÑOLA

Encreuats

Per ROSA COLLELL

LA CADENA

HORITZONTALS:

1.- Amagat. 2.- Peça del joc d'escacs. 3.- Pèl de les ovelles. 4.- Teixit de trama de cotó i ordit de seda o de llana. 5.- Alteració dels cràcters anatòmics i histològics d'un òrgan, sobrevinguda per la influència d'una causa morbosa. 6.- Gènere de primats platirrins de la família dels cèbids, molt semblant als titis de cua llarga i ulls grossos. 7.- Nom donat al tipus més agut de veu d'home. 8.- Plaça de Grècia.

VERTICALS:

A.- Bes, petó. B.- Infusió preparada amb fulles de tell. C.- Peça de metall en forma de cercle que hom porta al dit. D.- Animal que encara mama. E.- Aquell que escolta. F.- Qualitat d'agre. G.- La artèria principal del cos humà. H.- Ara fa poc.

-SOLUCIONES:

H.- Suara.
G.- Aorta.
F.- Agnor.
E.- Oient.
D.- Lleio.
C.- Anell.
B.- Tila.
A.- Ocul.

VERTICALS:

HORITZONTALS:

Una devoció mariana popular.

Co) (na
Ma) (ma
Ca) (ta

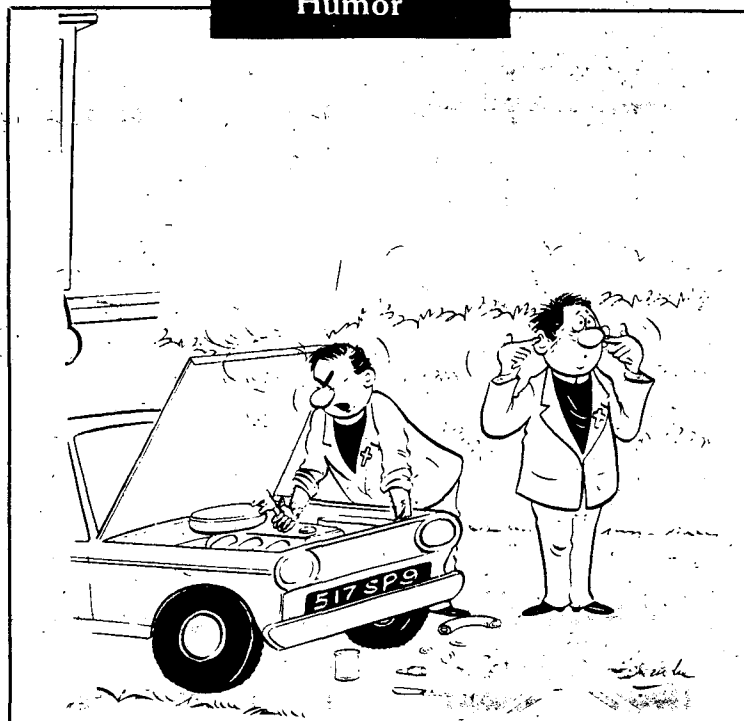
Ca) (da
Po) (da
Pri) (da

Ca) (nyós
Ca) (tat
Ba) (ton

-SOLUCIÓ

Rosari

Humor

Escacs

Per JAUME MORA

Diagrama 182

Blanques juguen i guanyen

Una posició aparentment tranquil·la, però...

Solució al Diagrama 181

1...d5-d4, 2 c3xd4 c5xd4, 3 Cf3xd4 Dc6-g2+, 4 Rf2-e1 Ae7-b4+, 5 Ae3-d2 Td8xd4, 6 Ad2xb4 Td4xb4, 7 Dc2xc7 Tb4xb2, 8 Tf1-f2 Dg2-g1+, 9 Tf2-f1 Dg1-g3+, 10 Re1-d1 Tb2xe2, blanques abandonen.

Filatèlia

Per JOSEP ESCALADA

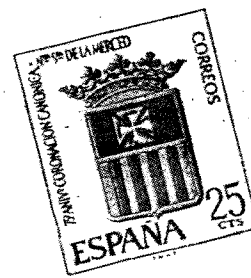
L'any 1963 la Filatèlia d'Espanya es va enriquir amb una sèrie de segells de 4 valors, que commemorava el 75è aniversari de la Coronació de la Mare de Déu de la Mercè. Al valor de 25 cts. hi figura l'escut de l'Orde Mercedari, al de 80 cts. el nostre volgut Rei Jaume I, al de 1 pta. hi va representada la Mare de Déu de la Mercè, al de sis rals la figura de sant Pere Nolasc de l'Orde Mercedari i ja tancant la col·lecció el de 3 pessetes amb sant Ramon de Penyaforat.

L'Orde Mercedari també honora un altre Sant de dubtosa historicitat i molt venerat a Catalunya. Es tracta de San Ramon Nonat, dit així perquè segons una biografia del tal Sant, escrita per un familiar seu fou extret del ventre de la seva mare ja morta. D'aquí ve el nom de No-nat. Allò segur és que el tal Sant Ramon és no-nat filatèlicament. Almenys fins ara.

Als nostres lectors

El nostre col·laborador habitual Enric Graupera Iglesias s'ha vist afectat d'una malaltia de consideració de la qual, sortosament, comença ja a millorar. Ell sap com l'apreciem, i com desitgem i demanem al Senyor que li sigui lleu aquesta circumstància.

Fins al seu ple restabliment, tindrà cura d'aquesta secció el nostre bon amic i col·laborador en altres tasques, Josep Escalada.

FUTBOL

Resultats

Sevilla-Hércules	0-0
At. Bilbao-Barcelona	2-1
Osasuna-Cádiz	0-0
At. Madrid-Valladolid	1-4
Zaragoza-R. Madrid	1-1
Santander-Celta	3-0
Espanol-Gijón	0-0
Valencia-R. Sociedad	3-1
Las Palmas-Betis	1-0

Clasificacions

	Ptos.	J	GF	GC
1. Athlétic	9+3	5	8	3
2. R. Madrid	8+4	5	11	4
3. Gijón	7+3	5	5	2
4. Valladolid	6+2	5	8	5
5. Zaragoza	6	5	6	4
6. Valencia	6	5	8	9
7. Betis	5+1	5	6	6
8. Sevilla	5-1	5	6	6
9. A. Madrid	5-1	5	8	9
10. R. Sociedad	5+1	5	6	7
11. Cádiz	5+1	5	4	9
12. Santander	4-2	5	5	4
13. Barcelona	4	5	6	6
14. Osasuna	4-2	5	3	4
15. Espanol	3-3	5	7	5
16. Celta	3-1	5	4	9
17. Las Palmas	3-3	5	4	10
18. Hércules	2-2	5	2	5

La travessa

Sevilla-Hércules	X
Ath. Bilbao-Barcelona	1
At. Osasuna-Cádiz	X
At. Madrid-R. Valladolid	2
R. Zaragoza-R. Madrid	X
R. Santander-R. Celta	1
Espanol-R. Gijón	X
Valencia-R. Sociedad	1
R. Murcia-Castellón	1
R. Oviedo-Málaga	1
D. Coruña-D. Aragón	1
R. Huelva-R. Mallorca	1
Cartagena-Logroñes	X
Albacete-Sabadell	X

Golejadors

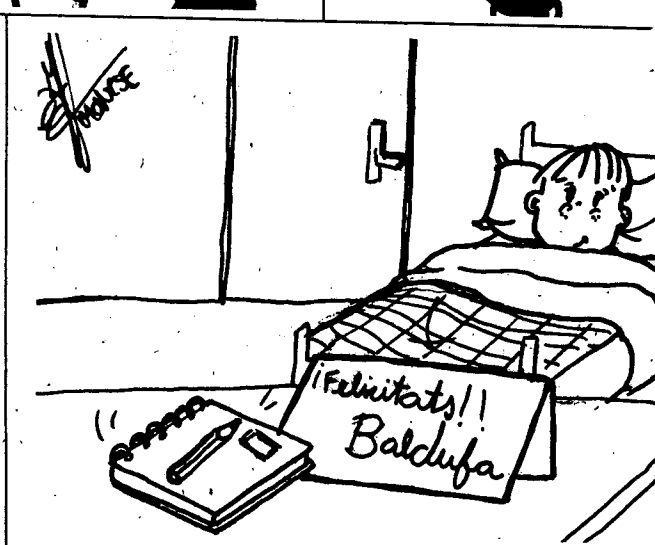
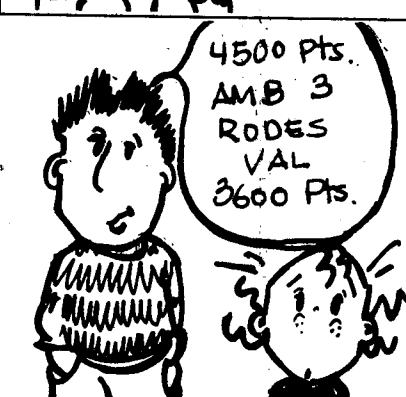
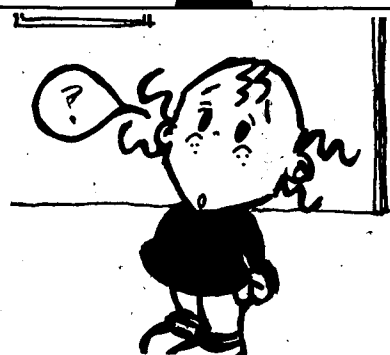
Sixto (Valencia)	5
Cabrera (At. Madrid)	3
Corchado (Zaragoza)	3
Hugo Sánchez (R. Madrid)	3
Jorge (Valladolid)	3
Lauridsen (Espanol)	3
Marina (At. Madrid)	3
Michel (R. Madrid)	3
Rincón (Betis)	3
Butragueño (R. Madrid)	2
W. Cabrera (Valencia)	2
García Pitarch (Espanol)	2
Schuster (Barcelona)	2
Campbell (Santander)	2
Quini (Gijón)	2
Cortés (Celta)	2

Pròxima jornada

Hércules-Las Palmas
Barcelona-Sevilla
Cádiz-Ath. Bilbao
Valladolid-Osasuna
R. Madrid-At. Madrid
Celta-Zaragoza
Gijón-Santander
R. Sociedad-Espanol
Betis-Valencia

La Baldufa

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V N.º 274

Històries d'Eixerits

L'aventura de la Mireia i els seus amics

La Mireia és una amiga de tots els Eixerits i Eixerides de Catalunya. I som molts, eh! És de Navarres, un poble molt bonic del nostre país. M'ha escrit una carta explicant-me punt per punt, la seva aventura.

Amb tota la colla dels seus amics i amigues (estic segur que la Mireia és una noia molt simpàtica): la Gemma, la Núria, en Jordi, en Sergi i en Joan, varen programar una excursió per tots els boscos i prats de la rodalia. L'excursió, de dos dies, fou en bicicleta, amb motxilla i sac de dormir.

Varen disfrutar molt. Allò que més els agradà fou poder contemplar i gaudir de la bellesa de la naturalesa viva: ocells, insectes, arbres, plantes, flors, etc. També fou molt emocionant el silenci de la nit, i dormir dins el sac, sota l'ampla volta dels estels. ¿No ho heu provat mai d'estirar-vos a terra mirant el cel? És realment fantàstic!

Es varen cansar molt. Això va fer que, durant la nit al bosc dormissin com a troncs, i en arribar a casa, també. Pedalejar és bonic, però tants quilòmetres... bé, tampoc tants, però la manca de costum...

La Mireia diu que potser molts nois i noies no saben com és de meravellós i divertit fer excursions amb la família, la colla, etc.

Jo trobo que té molta raó. El viure una aventura plegats ajuda a dialogar, a explicar-nos les coses i a estimar-nos. I tot això, és tan bonic! Gràcies, Mireia!

L'Eixerit

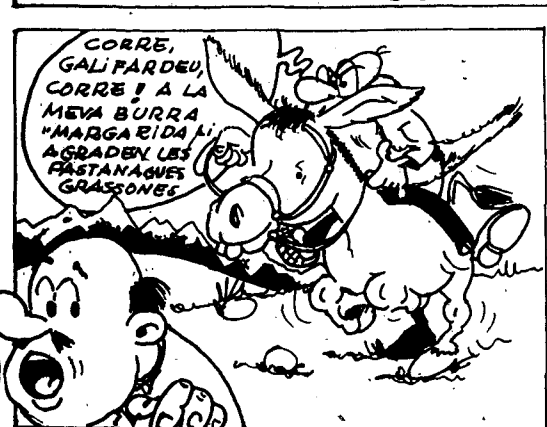
DILS QUE FAS GRANS PASSEJADES, PER A CANBAR-TE I AIXÍ ESTALVIAR-TE DE FER LA BECAINA, PERQUÈ EL TELU GERMA RONCA I ET DESPERTA, OI?

FAS UN TREBALL DEBADES, SI ETPOSES UNS COTONETS A LES ORELLES NO SENTIRÀS CAP MENA DE FRESA

Avet Set — Avet Set —

Avet Set — Avet Set —

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Marc, capítol 10, versets del 2 al 16 (Mc 10:2-16).

Reflexionem: 1. Els fariseus anaren a trobar Jesús "per provar-lo". Malament. El que cal és anar a trobar Jesús perquè ens ajudi a conèixer més i més allò que Déu vol de nosaltres. Hem de dir-li allò que deia Samuel: "Parleu, Se- nyor, que el vostre servent us escolta". A Jesús se l'ha d'anar a trobar com a Mestre i com a Amic.

2. Nosaltres estimem el pare i la mare més enllà del que "ens permeten o ens manen". Els estimem perquè sabem que ens estimen i que volen el nostre bé. La nostra dèria no és simplement "obeir", sinó "estimar", i fer tot allò que cal perquè, tots plegats, fem allò que és just i bo.

3. No estima de debò, aquell que avui estima i demà no. Aquell que lliurement es compromet, i després no guar- da la paraula donada. Un amor vertader és tossudament fidel. Un amor autèntic va sempre lligat a la fidelitat.

El mossèn

JEROGLÍFICS

per Rosa Collell

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

ENCREUATS

HORITZONTALS: 1.- Afectat, complimen- tós. 2.- Gandula. 3.- Pedagog, mestre. 4.- A.R. Bobina, capdell. A.R. Nom de consonant. 5.- A.R. Afirmatiu. A.R. Aturador. A.R. Donar. 6.- Sencera. Sortejo. 7.- A.R. Faig, executo. 8.- Sa- tisfaria, sadollaria.

VERTICALS: 1.- Que ve de gust. 2.- Illots de l'Estartit. Grossa au de corral. 3.- A.R. Forta, re- sistent. Està d'acord amb la moral. 4.- Mena de cranc. Tramvies d'Igualada. 5.- A.R. Sentència, dita. Radio Corporation of America. 6.- Giraria. Una vocal per por. 7.- A.R. Cèlebre, anomena- da. A.R. Anar a Castella. 8.- A.R. El que té poders.

SOLUCIONS

Verticals: 1.- Appetits. 2.- Medes. Oca. 3.- arud. Efic. 4.- Necora. TI. 5.- esarf. RCA. 6.- Rodaria. U. 7.- asomaf. TI. 8.- tarepda.

Horitzontals: 1.- Amanerat. 2.- Peresosa. 3.- Educador. 4.- tedoR. amf. 5.- is. erf. rad. 6.- Tota. Rifo. 7.- octi. arf. 8.- Sactaria.

Avet Set esllips per a nenes i nens

DIUMENGE

15.30 Avanç informatiu. 15.35 El rei Artur. 16.00 La pel·lícula del diumenge: "Francis a la gran ciutat". 17.30 Switch: "Què li passa a Carol Harmony?". 18.30 Connecta el micro, pica el start (2). 18.45 Curt. 19.00 Connexions: "Efectes encadenats". 20.00 Vida salvatge: "Hi ha pterodàctils vius?". 20.30 Telenotícies. Kiu i els seus amics: "L'explosió". 21.30 Dallas: "Barbacoa quatre". 22.30 El "show" de Kenny Everett. 23.00 Gol a gol. 24.00 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada - Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - Cap. 19. 19.05 Pobles de Catalunya: "Sant Andreu de Llaveneres". 19.15 Tintin - "El tresor de Rackham el roig". 19.45 Superant tots els obstacles: "John Glenn/astronautes". 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Informatiu cinema. 21.30 Cinema 3 - "El sentit del pudor". 23.20 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: "Flappers 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - Cap. 20. 19.05 Digui, Digui... 19.15 Tintin: "El tresor de Rackham el roig". 19.45 Superant tots els obstacles: "Clara Barton/G.W. Carver". 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 N'hi ha que neixen estrelles. 22.00 Angel Casas Show. 23.30 Dimensió desconeguda - "Després de tancar". 24.00 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada. Informatiu cultural. Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - (Cap. 21). 19.05 Connecta el micro, pica el start. 19.15 Superman. 19.45 Superant tots els obstacles. "Samuel Adam/Mao Tse Tung". 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Magnum: "El llamp de Texas". 21.50 Històries imprevisibles: "L'home del paraigua". 22.20 Piano bar. 23.20 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema. Angel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - (Cap. 22). 19.05 Connecta el micro, pica el start. 19.15 Superman. 19.45 Superant tots els obstacles. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Cristòfor Colom. (Cap. 3). 22.00 Curar-se en salut: "La vida de l'embarassada". 22.30 Musical: Oscar Peterson. 23.15 A tot esport. 00.15 Fi d'emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dancin' Days - (Cap. 23). 19.05 Pobles de Catalunya: "Centelles". 19.15 Supermen. 19.45 Superant tots els obstacles. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Trossos. 21.30 En escena: 100 anys de teatre català: "Josep M. de Sagarra". 22.00 Gatpac. 23.30 Cinema de mitjanit: "Noche de vino tinto". 01.00 Fi d'emissió.

DISSABTE

15.35 Barrufets. 16.00 El màgic món del màgic Bruffi: "Merlot el màgic". 16.30 Dibuixos animats: "Hola, Sandybell". 17.00 La dona bionica: "En aquest cantó, Jaime Sommers". 18.00 Connecta el micro, pica el start. (BBC). 18.30 Connecta el micro, pica el start (3). 18.45 Digui, Digui... 19.00 Els països cèltics: "Escòcia". 20.00 30 minuts. 20.30 Telenotícies. 21.00 TV3 any 3. 21.30 Música amb arrels profundes (III). 22.30

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.30 Concert. 11.00 Santa missa - El dia del Senyor. 11.30 Poble de Déu. 12.30 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Dragons i masmorres: "El valle de los unicornios". 16.00 Automobilisme. 16.15 L'últim lloc de la terra: "Desviaciones secundarias". 17.05 Si ho sé no vinc. 18.00 Grand Prix. Així és la Fórmula 1. 18.30 El món: "China y Japón". 19.00 Avanç Estudi Estadi. 19.10 De 7 en 7. 19.30 Punt de trobada. 20.30 Telediari. 21.05 Crònica de gàngsters - Ep. 6. 22.25 De la mà de... 23.00 Estudi Estadi. 00.40 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès - "Una musa en Skebawn". 16.35 La tarda. 17.25 D'ací d'allà. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Planeta imaginari: "Color" (I). 18.55 Així és l'òpera. 20.00 Consum. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Parcs nacionals. 22.40 Què Vadis - Ep. 1. 22.45 L'aventura humana. 23.45 Telediari 3ª ed. 00.05 Telesport. 00.15 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès: "El comandante Apolo Riggs". 16.35 La tarda. 17.25 Dins d'un ordre. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Objectiu-92. 20.00 Els comptes clars. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'home i la Terra. 21.35 La comèdia musical espanyola: "El Aguila de Fuego". 23.35 Telediari 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès: "Un amic de la joventut". 16.35 La tarda. 17.25 Lletra menuda. 17.55 Hola, nois! 18.00 Barri Sesamo. 18.35 Les aventures del "cachorro Puppy". 18.55 Objectiu-92. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Plats trencats: "Adivina quién duerme esta noche". 21.35 Sessió de nit - "El amante del amor". 23.45 Telediari - 3ª ed. 00.05 Telesport. 00.15 Testimoni. 00.20 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El magistrat anglès: "En la región de Curránhilty". 16.30 Toros. 18.30 El Quiosc. 19.30 Gimnàstica Rítmica. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Retorn a Eden. Ep. 2. 22.05 El cos humà. 22.35 Al portal d'Europa. 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.55 Telesport. 00.05 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El Magistrat anglès "Las carreras de Lisheen". 16.30 Gimnàstica Rítmica. 18.20 Al galop. 18.45 Gimnàstica Rítmica. 20.30 Telediari, 2ª ed. 21.05 Un, dos, tres... 22.40 Els uns i els altres - ep. n.º 5. 23.45 Telediari - 3ª ed. 00.15 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de cristal. 13.00 Gent jove. 14.30 Loteria Nacional. 14.40 Especial informatiu: Toros. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Scruffy. Ep. n.º 3. 16.05 Primera sessió. 18.00 Els savis. 19.00 De Pel·lícula. 19.45 Equip A. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe setmanal. 22.30 Dissabte cine. 00.45 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 Coratge - Ep. 13. 15.55 La bona música. 17.00 Estrenes TV: "Palabra de Honor". 18.45 Tao-Tao. 19.10 L'any amb que vam néixer. 20.05 Jocs de la naturalesa. 20.35 Els Buddenbrook - Ep. 9. 21.35 El dominical. 22.35 Llargmetratge: "El sol siempre brilla en Kentucky". 00.10 Metropolis. 00.40 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 D'ací d'allà. 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Especials. 21.35 Curt-metratges. 21.30 Clàssics del cine francès: "El año pasado en Maribad". 23.05 Curtmetratge. 23.30 Últimes preguntes. 24.00 Telediari - 4. 00.30 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Digui, Digui. 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Temps moderns. 21.00 Cap a l'any 2.000. 21.30 La duna mòbil. 22.55 Paganini - Ep. n.º 3. 23.30 Què pintem aquí? 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

17.00 D'ací d'allà. 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Sospirs d'Espanya. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Final de segle. 22.30 Jazz entre amics. 23.35 Embòlic. Cap. 25. 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Musical "Canal 12". 17.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Art i tradicions populars. 19.45 Música per a vostè. 20.00 Documental. 20.30 Gimnàstica Rítmica. 22.15 Cine Club: "El hombre de mar-mol". 24.00 Telediari ed. 4. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT CATALÀ

17.00 Jo seré el seu gendre. 18.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 La clau. 24.00 Telediari 4. 00.30 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Banner i Flapi. 11.25 Digui, Digui. 11.45 Pleiteguensam. 12.15 Una simfonia completa. 13.00 Novel·la dissabte. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Enric, parada i fonda. 15.30 Musical. 16.00 Connexió amb Madrid. 16.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.00 Estadi 2. 19.00 La finestra electrònica. 21.00 Estadi 2. 23.00 Concert 2. 00.10 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Redacció i Administració: c/València 244, telèfon: 215 27 39.

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc/Caixa:

Agència:

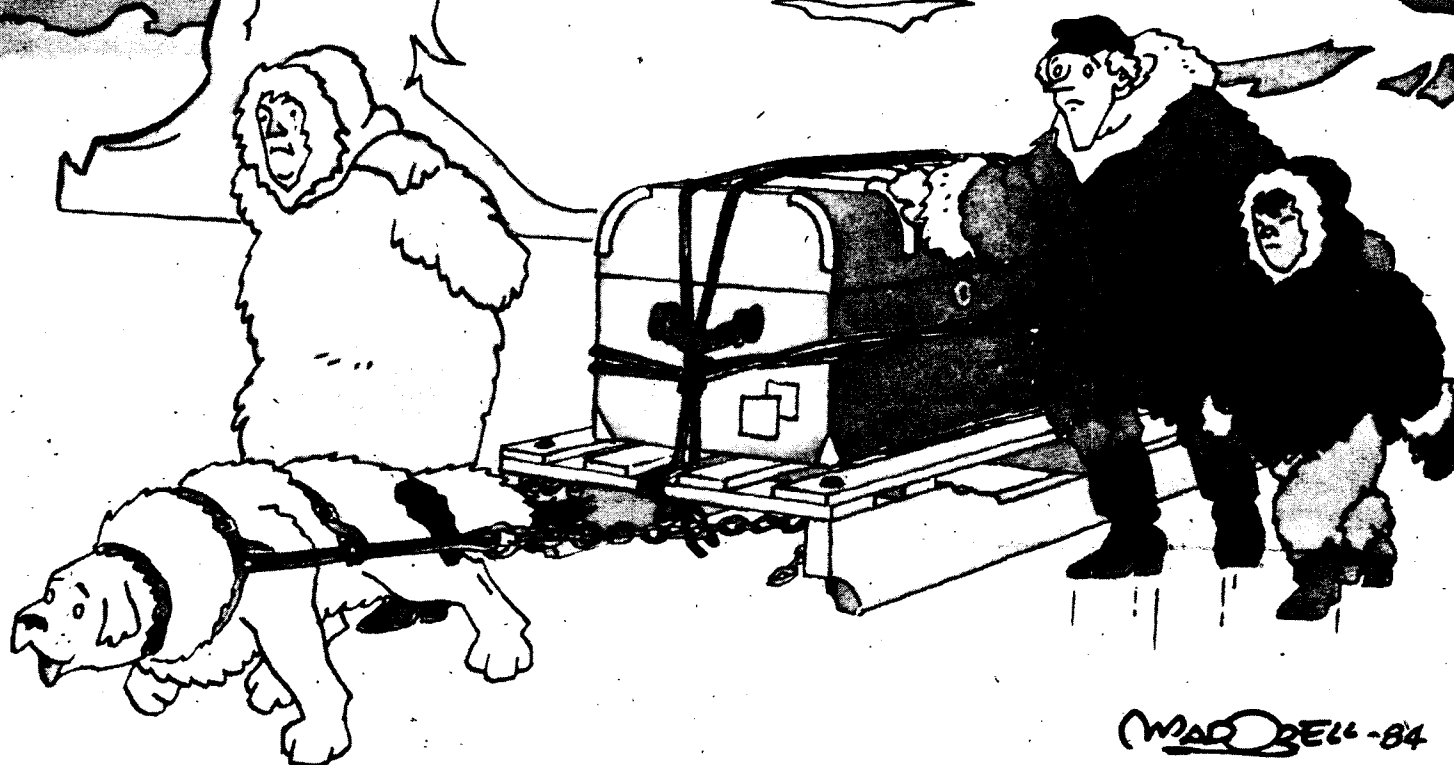
que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova

ordre, en la meua llibre/compte n.º

Lloc: Data:

Signatura

EN MASSAGRAN al POL NORD

Col·lecció "MASSAGRAN"

Guió: Ramon Folch i Camarasa

Dibuixos: Josep M. Madorell

Volums publicats:

- Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN
- Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN
- EN MASSAGRAN i el quadrat màgic
- EN MASSAGRAN al POL NORD

En preparació:

- EN MASSAGRAN i els negrers

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79 - Tels. 245 72 03/04 - 08013 Barcelona